

Abstrakt

Cílem mé diplomové práce je vypracování průzkumů a rozborů, které jsou podkladem pro zpracování zadání územně plánovací dokumentace. Svoji práci jsem rozdělil na teoretickou část, kde je popsán rozdíl územně plánovacích podkladů v novém a starém stavebním zákonu a je zde i výčet zákonů a vyhlášek, kterými jsem se řídil a na část analytickou, která obsahuje jednotlivá zjištění a vyhodnocení ve vztahu k řešenému území. Závěrem těchto tematických zjištění a vyhodnocení je vyhodnocení vyváženosti vztahu územních podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území (ochrana a rozvoj přírodních, kulturních a civilizačních hodnot). Závěr mé diplomové práce obsahuje souhrnné hodnocení silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb pro realizaci politiky udržitelného rozvoje území. Toto závěrečné hodnocení je prezentováno formou SWOT analýzy přírodních, kulturních a civilizačních hodnot. Na základě těchto hodnocení jsou formulovány cíle a doporučení vedoucí k ochraně a rozvoji jednotlivých hodnot.

Annotation

The aim of my degree work is the formulation the researches and analysis which serve as the base for working an assignment of territorial planning documentation. I divided my work into the theoretical part, where is described the difference of the territorial planning documentation between the new building law and the old one and there are list of the laws and bye - laws here too, which I used – and the analytical part, which contains an individual establishments and interpretations in relation to designed area.

In conclusion of these thematic establishments and interpretations is the interpretation of balance relation in the territorial conditions for hospitable environment, for economic development and for solidarity of people who lives there (protection and development of natural, cultural and civilizing values). The conclusion of my degree work contains a summary evaluation of the strengths and weakness, opportunities and threats for realization the policy of area's defensible development.

This final evaluation is presented by SWOT analysis of natural, cultural and civilizing values. On basis these evaluations there are formulated the aims and the recommendation allowing to protecting and development of individual values.

OBSAH

1. Úvod _____
- 1.1. Téma diplomové práce
- 1.2. Cíl diplomové práce
2. Teoretická část práce _____
- 2.1. Zákony a vyhlášky ČR
- 2.2. Územně analytické podklady a průzkumy a rozborů
3. Analytická část práce _____
- 3.1. Základní údaje
- 3.2. Vymezení území
- 3.3. Zájmové území a širší vztahy
- 3.4. Klimatické podmínky, přírodní hodnoty
 - 3.4.1. Klimatické poměry
 - 3.4.2. Bioregiony
 - 3.4.3. Geomorfologické a geologické poměry
 - 3.4.4. Hydrologické a hydrogeologické poměry
 - 3.4.5. Půdní poměry
 - 3.4.6. Původní vegetace
- 3.5. Kulturní a památková hodnota sídla, historický vývoj ve využívání území
 - 3.5.1. Historický vývoj obcí a využití území
 - 3.5.2. Nemovité kulturní památky
- 3.6. Zvláště chráněná území, evropsky významné lokality, ptačí oblasti a památné stromy
- 3.7. Urbanistická koncepce
- 3.8. Obyvatelstvo, zaměstnanost, bytový fond a bydlení
 - 3.8.1. Obyvatelstvo
 - 3.8.2. Zaměstnanost
 - 3.8.3. Bytový fond a bydlení

- 3.9. Občanská vybavenost**
- 3.10. Rekreace a cestovní ruch**
- 3.11. Požadavky civilní ochrany**
- 3.12. Odpadové hospodářství a staré ekologické zátěže**
- 3.13. Doprava a dopravní zařízení**
 - 3.13.1. Silniční síť**
 - 3.13.2. Dopravní zařízení**
 - 3.13.3. Hromadná přeprava osob**
 - 3.13.4. Železniční síť**
 - 3.13.5. Cykloturistika**
 - 3.13.6. Letecká doprava**
 - 3.13.7. Vodní doprava**
- 3.14. Vodohospodářské řešení**
 - 3.14.1. Vodní toky a nádrže, odtokové poměry**
 - 3.14.2. Vodovody a vodní zdroje**
 - 3.14.3. Čistota vod**
 - 3.14.4. Kanalizace a ČOV**
- 3.15. Zásobování el. energií, teplem a plynem**
- 3.16. Ložiska nerostných surovin, poddolovaná území**
- 3.17. Územní systém ekologické stability**
- 3.18. Zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa**
- 3.19. Limity využití území, ochranná pásma**
- 4. Závěr** _____
- 4.1. SWOT analýza (Přírodní, civilizační a kulturní hodnoty)**
- 4.2. Závěry vyplívající ze SWOT analýzy zájmového území**
- 5. Použitá literatura** _____
- 6. Seznam příloh** _____

1. ÚVOD

1.1. Téma diplomové práce

Jako téma své diplomové práce jsem si zvolil vypracování podkladů pro zadání a zpracování územně plánovací dokumentace pro oblast Hluboká nad Vltavou. Ve své práci se zaměřuji na vyhodnocení současného stavu území a jeho využití a určení hlavních střetů zájmů v území. Výsledek mnou provedených průzkumů a rozborů, by měl sloužit jako podklad pro zadání a zpracování územně plánovací dokumentace.

1.2. Cíl diplomové práce

Cílem mé diplomové práce je vypracování průzkumů a rozborů, které jsou podkladem pro zpracování zadání územně plánovací dokumentace.

2. TEORETICKÁ ČÁST PRÁCE

2.1. Zákony a vyhlášky ČR

- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon)
- Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti

Z důvodu účinnosti zákona č. 183/2006 Sb. a vyhlášky č. 500/2006 Sb. od 1. ledna 2007, jsem se při práci na této diplomové práci nemohl tímto zákonem a vyhláškou řídit. Vycházel jsem proto z předchozího zákona č. 50/1976 Sb. a vyhlášky č. 135/2001 Sb.

- Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákonů 137/1982 Sb., 103/1990 Sb., 425/1990 Sb., 519/1991 Sb., 262/1992 Sb., 262/1992 Sb. (část), 43/1994 Sb., 19/1997 Sb., 83/1998 Sb., 96/2000 Sb., 151/2000 Sb., 95/2000 Sb., 132/2000 Sb., 239/2000 Sb., 59/2001 Sb., 254/2001 Sb., 405/2002 Sb., 422/2002 Sb., 320/2002 Sb., 218/2004 Sb., 300/2004 Sb., 437/2004 Sb., 127/2005 Sb., 362/2003 Sb.
- Vyhláška č. 135/2001 Sb., o územně plánovacích podkladech a územně plánovací dokumentaci

2.2. Územně analytické podklady a průzkumy a rozborů

Územně plánovací podklady v zákoně č. 50/1976 tvoří urbanistická studie, územní generel, územní prognóza a územně technické podklady. Jejich zpracování je popsáno ve vyhlášce č. 135/2001. Jako podklad pro zadání územně plánovací dokumentace a jejího samotného zpracování slouží zpracování průzkumů a rozborů.

Vyhláška č. 135/2001 specifikuje cíle průzkumů a rozborů a rozděluje je na textovou a grafickou část. Jejich obsah není přesně definovaný, měly by ale umožnit vypracování zadání územně plánovací dokumentace, jejíž základní obsah je uveden v příloze č.1 vyhlášky č.135/2001.

V novém stavebním zákonu č.183/2006 územně plánovací podklady tvoří územně analytické podklady, které slouží také jako podklad pro zadání územního plánu. Dále to mohou být doplňující průzkumy a rozborů a popřípadě i územní studie. Obsah a náležitosti územně analytických podkladů je dán vyhláškou č. 500/2006.

Nový stavební zákon zavádí zcela nový pojem udržitelný rozvoj území, jehož rozbor je nezbytnou součástí územně analytických podkladů. Tento rozbor blíže specifikuje vyhláška č.500/2006 a v příloze č.1 určuje i podklady pro rozbor udržitelného rozvoje území.

3. ANALYTICKÁ ČÁST PRÁCE

3.1. Základní údaje

Město Hluboká nad Vltavou se nachází v Jihočeském kraji, na okraji českobudějovické kotliny, 12 kilometrů severozápadně od Českých Budějovic, v nadmořské výšce 394 metrů, na 49° 03' severní šířky a 14° 26' východní délky, v mírném středoevropském klimatickém pásmu. Územní obvod města činí 9 111,8 ha, počet obyvatel města je 3 591, včetně místních částí pak 4 538 obyvatel. Počet katastrálních území je 10. Jedná se o obvody Bavorovice, Hluboká nad Vltavou, Hroznějovice, Jaroslavice, Jeznice, Kostelec, Líšnice, Munice, Poněšice a Purkarec.

3.2. Vymezení území

Rozsah řešení je stanoven hranicemi celého správního území města Hluboká nad Vltavou. To se rozkládá na ploše 9111,8 ha a zahrnuje tyto katastrální obvody Bavorovice, Hluboká nad Vltavou, Hroznějovice, Jaroslavice, Jeznice, Kostelec, Líšnice, Munice, Poněšice a Purkarec.

Tab.1 Katastrální obvody

Katastrální obvod	Rozloha (ha)
Bavorovice	524,60
Hluboká nad Vltavou	3409,97
Hroznějovice	551,65
Jaroslavice	370,84
Jeznice	606,86
Kostelec	450,96
Líšnice	1257,02
Munice	569,69
Poněšice	631,37
Purkarec	738,94

3.3. Zájmové území a širší vztahy

Hluboká nad Vltavou

Město Hluboká nad Vltavou se nachází zhruba 12 km severozápadně od Českých Budějovic na rozhraní Českobudějovické a Třeboňské pánve. Meandrující tok řeky Vltavy rozděluje město na dvě části: Hluboká nad Vltavou město a Hluboká nad Vltavou Zámostí. Přítomnost zámku a s ním vzrůstající turistický ruch spolu s blízkostí města České Budějovice jsou hlavními faktory ovlivňující rozvoj města.

Hluboká nad Vltavou město

Historicky významnější a turisticky přitažlivější je část města rozkládající se na levém břehu řeky Vltavy. Přirozenou dominantou této části i celého města je novogotický zámek Hluboká, který je jednou z nejnavštěvovanějších historických památek v Čechách. Společně se zámeckým parkem zabírá velké území této části města. Společenské centrum města tvoří Masarykova třída, kolem které je soustředěna smíšená zóna (bydlení s občanskou vybaveností) a nejvýznamnější objekty (obchody, restaurace, úřady, zdravotní středisko, policie, hotel, penziony, kino, kostel). Na tuto smíšenou zónu pak navazují pozemky a objekty s nízkopodlažními i vysokopodlažními domy a to po obou stranách této třídy. V okrajových částech města se nacházejí plochy technické vybavenosti a plochy podnikání. Z větších podniků zde působí např. Státní rybářství Hluboká nad Vltavou nebo státní podnik Lesy České republiky. Rozlehlá zóna při levém břehu řeky Vltavy (Sokolský ostrov, Podskalí) je určena pro sport a rekreaci. V této lokalitě se například nachází koupaliště, zimní stadión, tenisové kurty, golfové hřiště a různá další sportoviště.

Hluboká nad Vltavou Zámostí

Městská část Zámostí se rozkládá na poměrně strmém úbočí na pravém břehu řeky Vltavy. Tato lokalita nabízí vysokou atraktivitu prostředí pro bydlení a to nejen z důvodu pohledů na zámek, Podskalskou louku, údolí řeky

Vltavy a na lesy lemující její tok, ale i proto, že tato městská část leží stranou společenského ruchu a aktivit s ním spojených. Spojení s městem zajišťuje silnice II/146, která překračuje řeku Vltavu po stávajícím mostě. Občanská vybavenost je soustředěna u toho mostu a v omezeném rozsahu podél Pražské ulice. Výrobní aktivity v sídle jsou rozptýleny po jeho obvodu. Na pravém břehu řeky Vltavy, při silnici II/146 areál podniku místního hospodářství a pila, dále pak ve směru na Tábor areál a sklady CO a za železniční zastávkou Hluboká nad Vltavou Zámostí truhlářství firmy Mane a pila.

Místní část Nádraží

Přibližně 2 km od Hluboké nad Vltavou se nachází místní část Nádraží. V této lokalitě převažuje výrobní a podnikatelská činnost, která je situována podél železniční tratě České Budějovice – Plzeň. Nachází se tu také střední škola elektrotechnická, bažantnice a obytná zástavba.

Stará Obora

Část Stará Obora se nachází 5,5 km od Hluboké nad Vltavou sjezdem ze silnice II/105 Hluboká nad Vltavou – Týn nad Vltavou. Nachází se zde pouze obytná zástavba, plocha zemědělského areálu a Správa lesů ČR.

Vondrov

Přibližně 3,5 km od Hluboké nad Vltavou sjezdem ze silnice II/105 se při silnici III/10582 rozkládá velký areál chovu koní – Vondrov a jezdecké sportovní centrum s jezdeckou halou. Před tímto areálem se u silnice III/10582 nachází jihočeská ZOO Hluboká a nejstarší lovecké muzeum na světě Lovecký zámek Ohrada.

Bavorovice

Obec Bavorovice se nachází na levém břehu řeky Vltavy zhruba 4 km od Hluboké nad Vltavou směrem na České Budějovice při silnici II/105. Návesní prostor je situován v jižní části sídla a je lemován souvislou řadou původních objektů převážně z 2.poloviny 19.století, tzv. architektura Hlubockých blat. Západní část sídla je o něco mladší. Architektura vsi byla bohužel narušena výstavbou z 2.poloviny 20.století. V obci se nachází i základní občanská vybavenost (maloobchod, lidová knihovna, hostinec). Obcí prochází také cyklistická stezka spojující České Budějovice s Hlubokou nad Vltavou. Středová část obce byla v roce 1990 vyhlášena vesnickou památkovou zónou.

Hroznějovice

Obec Hroznějovice leží 1 km severně od obce Kostelec, stranou hlavních dopravních tras. Sídlo se skládá z několika rozptýlených zemědělských usedlostí doplněných okrajově novou výstavbou. Jádro obce tvoří náves s rybníkem a kaplí sv. Isidora. Na jižním okraji sídla je umístěn velký zemědělský areál s živočišnou výrobou. V obci se nachází jen minimální občanská vybavenost (sportovní hřiště, hostinec).

Jaroslavice

Toto sídlo dnes již neexistuje. Bylo zatopeno v roce 1990 při výstavbě Hněvkovické vodní nádrže. Nacházelo se při pravém břehu řeky Vltavy přibližně 2 km po místní komunikaci od obce Hroznějovice. V severní a jižní části této lokality se nachází pouze dvě plochy individuální rekreace.

Jeznice

Obec Jeznice se nachází zhruba 3 km od Purkarce. Jedná se o typickou původní zemědělskou vesnici, o čemž svědčí i zemědělský areál umístěný při vjezdu do sídla. Zástavbu tvoří jak původní vesnické domy s hospodářskými objekty tak i novodobější stavby, soustředěné kolem návsi. Jedinou

dominantou sídla je malá návesní kaplička sv. Václava. V obci se nenachází žádná občanská vybavenost kromě požární zbrojnice.

Kostelec

Obec Kostelec leží zhruba 13 km severně od obce Hluboká nad Vltavou. Obcí prochází silnice III. třídy, kolem které je soustředěna původní zástavba a na ni navazující výstavba nová. Centrum obce tvoří náves s rybníkem a hostincem v jižní části obce. Přírozenou dominantu obce tvoří kostel sv. Vavřince se hřbitovem, umístěný v severní části obce. Při vjezdu do obce ze směru od Hluboké nad Vltavou se nacházejí plochy zemědělské výroby. V současné době nejsou využívány. V sídle je základní občanská vybavenost (škola, prodejna, sportoviště, hostinec, kovárna). Jihozápadně od Kostelce se podél pravého břehu řeky Vltavy nachází chatová oblast.

Líšnice

Obec Líšnice se nachází zhruba 12 km severně od obce Hluboká nad Vltavou. Obec tvoří několik zemědělských usedlostí s původními vesnickými domy a v jižní části obce soustředěná výstavba nová. Některé objekty lze označit za selské baroko. Za centrum sídla se dá považovat malá náves s hostincem. V obci se nachází jen minimální občanská vybavenost (pouze hostinec a sportovní hřiště). V severovýchodní části, mimo současně zastavěné území, se nachází plocha zemědělské výroby.

Munice

Obec Munice leží přibližně 2,5 km severozápadně od Hluboké nad Vltavou, při komunikaci III/12229 ve směru na Zliv. Centrum sídla tvoří protáhlá náves s novorománskou kaplí, požární zbrojnicí a dvěma rybníky, obklopená původními vesnickými statky, tzv. architektura Hlubočských blat. Tato část obce byla v roce 1990 vyhlášena vesnickou památkovou zónou. Novodobější zástavba (rodinné i bytové domy) vznikla ve východní části obce

a v malém množství i při výjezdu z obce ve směru na Zahájí. V blízkosti sídla, ve směru od Hluboké nad Vltavou, je situován velký zemědělský areál a další plochy sloužící pro zemědělství. V obci je také umístěn areál výroby plastových oken Montera. V nedalekém okolí obce se nachází rybník Bezdrev (nespadá do správního území) a autocamping Křivonoska, hojně využívaný pro rekreaci a pro koupání.

Poněšice

Obec Poněšice se nachází 9 km severně od obce Hluboká nad Vltavou. Obcí prochází komunikace III. třídy, která je oboustranně obestavěna původními vesnickými statky s hospodářskými objekty. V Poněšicích se zachovala i jedna z mála roubenek v celém tomto kraji. Náves tvoří kovárna se zvoničkou. Plocha výroby je situována v jižní části obce (výroba pálenky Poněšice). Jihozápadním směrem od Poněšic se na pravém břehu řeky Vltavy nachází objekty celoročně využívaného sportovně rekreačního střediska Akademie múzických umění.

Purkarec

Obec Purkarec leží na levém břehu řeky Vltavy zhruba 11,5 km od Hluboké nad Vltavou ve směru na Týn nad Vltavou. Obec je situována kolem silnice III. třídy a oboustranně ji tak obklopuje nejen stavbami ve stylu jihočeského lidového baroka, ale i novější zástavbou (většinou starší objekty postupně upravované a modernizované). Dominantu obce tvoří gotický kostel sv. Jiří se hřbitovem, umístěnými v samotném středu obce. Kostel i hřbitov byly vyhlášeny nemovitou kulturní památkou. Na pravém břehu Vltavy se pak nachází několik zahrad a chatových objektů patřící k Purkarci. Občanská vybavenost v sídle je minimální (prodejna, hostinec). Historie této obce byla vždy spojována s vorařstvím a plavením dřeva po Vltavě. Tento její význam připomíná Pamětní síň vorařství a plavectví umístěná v centru obce. Necelý kilometr od Purkarce se nachází zřícenina hradu Karlův hrádek.

3.4. Klimatické podmínky, přírodní hodnoty

3.4.1. Klimatické poměry

Dle mapy klimatických oblastí ČSSR, Quitt, GÚ ČSAV Brno, 1971, leží řešené území v mírně teplé oblasti ČR. Hluboká nad Vltavou, Munice a Bavorovice leží v její nejteplejší jednotce – okrsku MT 11, levý břeh Vltavy je součástí okrsku MT 10, pravý břeh pak v okrsku MT9 a nejvyšší polohy na pravém břehu zasahují do okrsku MT5.

MT 11: Dlouhé léto, teplé a suché až mírně suché. Přejídná období jsou krátká s mírně teplým jarem i podzimem. Zima je krátká, mírně teplá a velmi suchá. Sněhová pokrývka trvá krátce. Základní klimatické charakteristiky:

Tab.2 Okrsek MT 11

Počet letních dnů	40-50
Počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140-160
Počet mrazových dnů	110-130
Počet ledových dnů	30-40
Průměrná teplota v lednu	-2,5°C
Průměrná teplota v červenci	17°C – 18°C
Průměrná teplota v dubnu	7°C – 8°C
Průměrná teplota v říjnu	7°C – 8°C
Průměrný počet dní se srážkami nad 1mm	90-100
Srážkový úhrn ve vegetačním období	350-400 mm
Srážkový úhrn v zimním období	200-250 mm
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60
Počet zamračených dnů	120-150
Počet jasných dnů	40-50

MT 10: Léto je zde dlouhé, teplé, mírně suché. Přechodná období jsou krátká s mírně teplým jarem i podzimem, zima je krátká, mírně teplá a velmi suchá. Doba trvání sněhové pokrývky je krátká. Základní klimatické charakteristiky:

Tab.3 Okrsek MT 10

Počet letních dnů	40-50
Počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140-160
Počet mrazových dnů	110-130
Počet ledových dnů	30-40
Průměrná teplota v lednu	-2,5°C
Průměrná teplota v červenci	17°C – 18°C
Průměrná teplota v dubnu	7°C – 8°C
Průměrná teplota v říjnu	7°C – 8°C
Průměrný počet dní se srážkami nad 1mm	100-120
Srážkový úhrn ve vegetačním období	400-450 mm
Srážkový úhrn v zimním období	200-250 mm
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	50-60
Počet zamračených dnů	120-150
Počet jasných dnů	40-50

MT 9: Dlouhé léto, teplé a suché až mírně suché. Přechodná období jsou krátká s mírným až mírně teplým jarem a mírně teplým podzimem. Zima je krátká, mírně teplá a suchá. Sněhová pokrývky trvá krátce. Základní klimatické charakteristiky:

Tab.4 Okrsek MT 9

Počet letních dnů	40-50
Počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140-160
Počet mrazových dnů	110-130
Počet ledových dnů	30-40
Průměrná teplota v lednu	-3°C - -4°C
Průměrná teplota v červenci	17°C - 18°C
Průměrná teplota v dubnu	6°C - 7°C
Průměrná teplota v říjnu	7°C – 8°C
Průměrný počet dní se srážkami nad 1mm	100-120
Srážkový úhrn ve vegetačním období	400-450 mm
Srážkový úhrn v zimním období	250-300 mm
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60-80
Počet zamračených dnů	120-150
Počet jasných dnů	40-50

MT 5: Léto je zde normální až krátké, mírné až mírně chladné, suché až mírně suché. Přechodná období jsou normální až dlouhá s mírným jarem a mírným podzimem. Zima je normálně dlouhá, mírně chladná, suchá až mírně suchá. Doba trvání sněhové pokrývky je normální. Základní klimatické charakteristiky:

Tab.5 Okrsek MT 5

Počet letních dnů	30-40
Počet dnů s průměrnou teplotou nad 10°C	140-160
Počet mrazových dnů	130-140
Počet ledových dnů	40-50
Průměrná teplota v lednu	-4°C - -5°C
Průměrná teplota v červenci	16°C - 17°C
Průměrná teplota v dubnu	6°C - 7°C
Průměrná teplota v říjnu	6°C - 7°C
Průměrný počet dní se srážkami nad 1mm	100-120
Srážkový úhrn ve vegetačním období	350-450 mm
Srážkový úhrn v zimním období	250-300 mm
Počet dnů se sněhovou pokrývkou	60-100
Počet zamračených dnů	120-150
Počet jasných dnů	50-60

3.4.2. Bioregiony

Českobudějovický bioregion

Do Českobudějovického bioregionu patří obce Bavorovice a Hluboká nad Vltavou.

Poloha a základní údaje

Bioregion se nachází ve střední části jižních Čech, zabírá geomorfologický celek Českobudějovická pánev, má protáhlý tvar od severozápadu k jihovýchodu a celkovou plochu 703 km².

Bioregion je tvořen pánví vyplněnou kyselými sedimenty s rozsáhlými podmáčenými sníženinami. Převažuje biota dubojehličnaté varianty 4.vegetačního stupně, s ostrovy 3. dubobukového stupně. Potencionálně je vegetace tvořena acidofilními doubravami, luhy a olšinami. Charakteristické je zastoupení mokřadních a vodních stanovišť. Převažují hercynské prvky, zvláštností jsou lesy hájového charakteru bez účasti habru a podmáčené lesy se zastoupením dubu, jedle a smrku. Netypická část je tvořena podmáčenými plošinami a kopci na krystaliniku a sprašových hlínách s acidofilními doubravami.

Bioregion má v současnosti vyrovnané zastoupení rybníků, vlhkých luh, kulturních borů a orné půdy.

Horniny a reliéf

Bioregion zabírá sladkovodní pánev vyplněnou převážně nezpevněnými sedimenty kontinentální svrchní křídly a terciéru – nevápnitými jíly, písky i šterky; tyto mohou být lokálně zpevněné na pískovce nebo slepence. Okrajově nebo ostrůvkovitě zasahuje do bioregionu krystalinické podloží, především migmatity, podružně ortoruly. Z pokryvů se uplatňují fluviální sedimenty v nivách a místy hlinité sedimenty rázu sprašových hlín.

Bioregion tvoří dno tektonické sníženiny, na jihovýchodě má ráz roviny s výškovou členitostí do 30 m, převážná část pánve má ráz ploché pahorkatiny s členitostí 30 – 75 m. Na severozápadě, kde vystupují 40 -100 m vysoké kry krystalinika, má ráz členité pahorkatiny s výškovou členitostí až 105 m. Typická výška bioregionu je 370 – 440 m.

Podnebí

Podnebí je mírně teplé, středně zásobené srážkami. Bioregion zabírá nejteplejší území jižních Čech. Celá pánev přitom představuje inverzní oblast velkých rozměrů, známou občasnými rekordními mrazy. Bioregion leží ovšem i v oblasti silného vlivu föhnů za Alpami a Šumavou, takže se zde vyskytují letní absolutní maxima až k 40°C. Bioregion má tedy pravděpodobně nejkontinentálnější klima v ČR, tomu odpovídá i nejvyšší srážková kontinentalita, neboť červencové srážky více než 4x převyšují únorové, tento poměr je zde nejvyšší v celé ČR. Tyto projevy podnebí mají značný dopad na vegetaci.

Dle Quitta celé území leží v nejteplejší z mírně teplých oblastí – MT 11.

Půdy

V plochých úsecích s těžším podkladem převládají primární pseudogleje, místy též organozemní. Ve sníženinách v místech s převahou jílu dominují gleje, u Českých Budějovic též organozemní (náslatě). Na sušších vyvýšeninách na krystaliniku vystupují víceméně nasycené pseudoglejové kambizemě a typické kambizemě. Místy se objevují i hnědozemě na sprašových hlínách. V nivách velkých toků dominují glejové fluvizemně. Ostrůvkovitě na větších plochách šterkopísků jsou nenasycené (oligobazické) arenické kambizemně, vesměs chudé na vápník.

Biota

Bioregion se nachází v mezofýtiku a z větší části se kryje s fytogeografickým okresem 38 Budějovická pánev (mimo jeho západní okraj), dále do něj zasahuje nevelké území severní části fytogeografického podokresu 37e Volyňské Předšumaví.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní.

Potenciální vegetaci Budějovické pánve jsou převážně acidofilní doubravy s příměsí jedle (*Genisto germanicae – Quercion*). V nejpříhodnějších místech, na sprašových hlínách na severozápadním okraji pánve, byly vyvinuty i dubo-lipové háje (*Stellario –Tilietum* ze svazu *Carpinion*). Velmi vzácně se vyskytují fragmenty teplomilných doubrav (snad *potentillo alba-Quercetum*). Na podmáčených stanovištích měly poměrně silné zastoupení bažinné olšiny (*Carici elongatae-Alnetum*), vrbové křoviny (*Salici-Frunguletum*) a podél toků luhy (*Alnenion glutinoso-incanae*, ze severozápadu je uváděna asociace *Pruno-Fraxinetum*).

Pro náhradní luční vegetaci jsou typické vlhké až rašelinné louky (*Molinion, Calthion, Alopecurion pragensia, Caricion fuscae, Caricion gracilit*). Velmi pěkné louky s řadou vzácných druhů byly zejména v oblasti Zbudovských blat. Louky a pastviny mezofytních stanovišť je možno řadit do svazků *Arrhenatherion* a *Cynosurion*. Poměrně vzácná jsou společenstva svazu *Violion caninae*. V okolí rybníků jsou častá společenstva vysokých ostřic (*Magnocaricion elatae, Cicution minoris*) a rákosin (*Phragmition communis*). Vodní společenstva jsou představována svazy *Lemmion minoris, Utricularion vulgarit, Hydrocharition, Potamion pustili, Batrachion aquatilis, Nymphaeion alba* (asociace *Trapeum natantis* a *Nymphoidetum peltatae*). Společenstva obnažených den náležejí svazům *Littorellion uniflorae* a *Elatini-Eleocharition ovatae*, dříve vzácně i *Radiolion linoidis*.

Flóra je převážně mokřadní, vyskytuje se v ní několik exklávních prvků. Význačný je výskyt boreálních a boreokontinentálních druhů olšin a mokřadů, např. ptačince dlouholistého (*Stellaria longifolia*), d'áblíku bahenního (*Calla*

palustris), třtiny nachové (*Calamagrostis purpurea*), bazanovce kytkokvětého (*Naumburgia thyrsiflora*) a pryskyřníku velikého (*Rununculus Lingea*), v minulosti koniklece jarního (*Pulsatilla vernalis*). Prameny vod obohacených bazickými ionty signalizují výskyt tuřice odchylné (*Vignea appropinquata*), ostřice trsnaté (*Carex caespitosa*) a hadilky obecné (*Ophioglossum vulgatum*). Zastoupeny jsou i druhy suboceanické, např. všivec mokřadní (*Pedicularis sylvatica*), žluťucha lesklá (*Thalictrum lucidum*) a žebratka bahenní (*Hottonia palustris*). Vzácný je výskyt některých teplomilných druhů vodních, např. kotvice plovoucí (*Trapa natans*), plavínu štítnatého (*Nymphoides peltata*) a druhů slatinných luk, např. violky slatinné (*Viola stagnina*) a hrachoru bahenního (*Lathyrus palustris*).

Fauna regionu je výrazně hercynská, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá). Je silně ovlivněná lidskou činností, přírodně blízká stanoviště a jejich faunu představují především mokřady, do velké míry nahrazované pobřežními lemy četných rybníků. Řeky v bioregionu mají podhorský charakter a náležejí do parmového pásma, ostatní vodní toky jsou nevýznamné.

Současný stav krajiny a ochrana přírody

Původně bylo jádro oblastí bažinaté, proto je osídlení pravděpodobně o něco pozdější než v přilehlém Pošumaví. Více dokladů pochází teprve z doby kolem přelomu letopočtu. Krajina je dnes převážně odlesněná. Ve středověku, hlavně v 15. a 16. století, zde byly vybudovány složité rybníční soustavy, které vytvořily harmonickou, hospodářsky využitelnou krajinu. V minulosti typické vlhké louky byly z velké části převedeny na ornou půdu nebo zmeliorovány.

V bioregionu není mnoho chráněných území. Zastoupení hlavních typů využití území je uvedeno v tab. 6

Tab.6 Plošná struktura využití území bioregionu v % a KES

Plocha bioregionu	Orná půda	Travní porosty	Lesy	Vodní plochy	KES
703 km	46%	13%	17%	8,7%	0,9

Bechyňský bioregion

Do Bechyňského bioregionu patří obce Munice, Purkarec, Jeznice, Hroznějovice, Kostelec, Líšnice a Poněšice.

Poloha a základní údaje

Bioregion leží na severu jižních Čech, převážně se shoduje s geomorfologickým celkem Tábořská pahorkatina. Bioregion má složitý tvar a celkovou plochu 1613 km².

Bioregion je tvořen plošinami a hřbety rozříznutými průlomovým údolím Vltavy a jejích přítoků. Plošiny zabírají acidofilní doubravy, Písecké hory květnaté bučiny. Údolí Vltavy má pestrou mozaiku stanovišť včetně dubohabrových hájů a reliktních borů, avšak se značně ochuzenou druhovou skladbou. Převažuje 4. bukový vegetační stupeň a v údolí Vltavy 3. dubovo-bukový stupeň. Netypickými částmi jsou plynulé přechody do okolních bioregionů.

V současnosti převažuje orná půda, lesy jsou převážně kulturní smrčiny, na svazích údolí a hřbetech i s fragmenty dubohabřin a bučinami. Na přilehlých plošinách jsou hojněji zastoupeny rybníky.

Horniny a reliéf

Podklad tvoří z velké části migmatity a migmatizované ruly, na severu i pararuly, na Lužnici s menšími vložkami vápenců a elánů. Z intruziv se významně uplatňuje na západ od Tábora syenit a výběžky syenodioritů při severním okraji regionu. V území mezi Otavou a Vltavou převládají žuly a granodiority. Místy se na skalním podkladě zachovaly ostrůvky písků a jílu, eventuálně štěrků, zejména jižně od Lužnice. Z pokryvů se dále uplatňují především svahoviny, v severojižních údolích na svazích orientovaných k východu s větší či menší eolickou příměsí.

Reliéf je pahorkatinný s proměnlivou energií, členitější je Mohelnická vrchovina. Kontrastním prvkem jsou výrazně zaříznutá, kaňonovitá údolí

Vltavy, Otavy, Lužnice, hluboké 60 -160 m. Ve skalnatých údolích těchto řek je vyvinut údolní fenomén, značně zvyšující celkovou biodiverzitu bioregionu.

V nerozčleněných částech mají plošiny charakter členité pahorkatiny s výškovou členitostí 75 – 120 m, lokálně i kolem 50m. V blízkosti zaříznutých údolí členitost roste přes 200 m a reliéf tak má charakter ploché až členité vrchoviny. Typická výška bioregionu je 400 – 550 m.

Podnebí

Podnebí je mírně teplé a spíše sušší. Lokálně je podnebí výrazně ovlivněno inverzí a konfigurací hlubokých údolních zářezů Vltavy, Lužnice i dolní Otavy.

Podnebí je poměrně homogenní, dle Quitta nižší severní části patří do mírně teplé oblasti MT 11, zbytek do MT 10, pouze nejvyšší části náležejí do chladnějších mírně teplých oblastí MT 7 a MT 5.

Půdy

V údolích hlavních řek a jejich přítoků převládají typické kambizemě. Drobné ostrůvky na skalnatých srážech v údolí Vltavy, Lužnice a dolní Otavy tvoří litozemě a rankery, většinou středně a málo úživné. Na okolních plošinách zcela dominují kyselé typické kambizemě, v sušších polohách blíže údolí Vltavy a Lužnice jsou i ostrůvky luvizemních hnědozemí a luvizemí na sprašových hlínách. Ve sníženinách nerozčleněných plošin jsou vyvinuty velké plochy primárních pseudoglejů na polygenetických hlínách.

Biota

Bioregion leží v mezofytiku. Zabírá jihozápadní část fyto geografického okresu 41 Střední Povltaví, fyto geografický okres 40 Jihočeská pahorkatina, východní okraj fyto geografického podokresu 65d Březnické podbrdsko, jihozápadní cípy fyto geografických podokresů 42a Sedlčansko-milevská

pahorkatina a 42b Tábořsko-vlašimská pahorkatina, a dále severní výběžek fytogeografického podokresu 37p Novohradské podhůří.

Vegetační stupně (Skalický): suprakolinní až submontánní

V nejteplejších polohách území, to je především v údolích řek, jsou vyvinuty dubohabřiny (*Melampyro nemorosi-Carpinetum*). Převážná část území potenciálně patří do oblasti acidofilních, zřejmě jedlových doubrav (*Genisto germanicae-Quercion*). Nejvyšší polohy v jižní části a v oblasti východně od Protivína patří ke květnatým bučinám (*Tilio cordatae-Fagetum*), vzácně k acidofilním bučinám (*Luzulo-Fagetum*). Jedliny jsou vyvinuty i v kaňonech řek (*Deschampsio flexuosae-Abietetum*). V údolích jsou také zachovány suťové lesy (*Aceri-Carpinetum*, *Arunco-Aceretum*, *Lunario-Aceretum*), na skalách reliktní acidofilní bory (*Hieracio pallidi-Pinetum*) a fragmenty skalních stepí (*Alyssso-Festucion pallentis*). Vzácné jsou fragmenty méně náročných teplomilných doubrav ze svazu *Quercion petraeae* (*Sorbo torminalis-Quercetum*) a přirozeného bezlesí (*Alyssso-Festucion pallentis*). V údolích menších toků jsou společenstva luhů (*Alnenion glutinoso-incanae*), na Lužnici je zachován významný fenomén říčních rákosin (*Phalaridion ardinaceae*), jinde většinou zničený přehradami. Velmi vzácný je exklávní výskyt lesních rašelinišť (*Vaccinio uliginosi-Pinetum* ze svazu *Spagnion medii*).

Přirozená náhradní vegetace je představována loukami svazů *Arrhenatherion* a *Molinin*, vzácněji i některými jinými typy luk a pastvin (*Violion caninae*, *Calthion*) a rašelinnými loukami svazu *Caricion fuscae*. Vzácně na některých menších rybníčcích jsou zachována společenstva svazů *Nymphaeion albae*, *Utricularion vulgarit*, *Potamion lucentis* a společenstva obnažených den (*Elatini-Eleocharition ovatae*).

Flóra území má převážně charakter hercynské květeny středních poloh. Je obohacena termofilními druhy, vázanými především na údolní řeky, které často představují mezní prvky, např. chrpa chlumní (*Cyanus triumfettii*), mochna písečná (*Potentilla arenaria*), řebříček vratičolistý (*Achillea tanacetifolia*) a mordovka nachová (*Phelipanche purpurea*). Významný je výskyt glaciálních

reliktů, zčásti boreokontinentálního charakteru, k nimž zde náleží medvědice lékařská (*Arctostaphylos uva-ursi*), lomikámen růžicovitý (*Saxifraga decipiens*) a ostřice tlapkatá (*Carex pediformis*). V inverzních polohách jsou často zastoupeny montánní druhy, např. kamzičník rakouský (*Doronicum austriacum*), oměj vlčí (*Aconitum vulparia*) a šalvěj lepkavá (*Salvia glutinosa*). Na písčítých rozpadech na hranách údolí se vyskytují některé suboceanické druhy, např. trávnička obecná (*Armeria vulgarit*). Od jihu zde vyznívá výskyt některých druhů alpského migrantu, který zastupuje dřípatka horská (*Soldanella montana*) a pleška stopkatá (*Calycocorsus stipitatus*). Části bioregionu, které neleží v dosahu vlivu řek, jsou floristicky chudé.

Fauna regionu je představována ochuzenými a silně pozměněnými živočišnými společenstvy hercynského původu, se západními vlivy (ježek západní, ropucha krátkonohá). Významnějším prvkem fauna rybníků, jejich okrajů a zbytkových mokřadů, patrná zejména ve fauně ptáků nebo vážek. Výrazná je fauna údolí Vltavy, patrná např. u měkkýšů, v jižní části zejména s výskytem zemouna skalního, sklovatky krátkonohé a řasnatou nadmuté. Vltava a Otava náležely původně parmovému pásmu, které je zachováno na Lužnici. Přítoky řek náleží pstruhovému pásmu, místy se v nich vyskytuje rak kamenáč.

Současný stav krajiny a ochrana přírody

Nejstarší osídlení se datuje již z doby bronzové. Zbytky přirozenějších lesů jsou převážně v údolích řek (reliktní bory, dubohabřiny i bučiny) a v oblasti Mohelnické a Ševětínské vrchoviny, kde se nacházejí poměrně rozsáhlé a kvalitní bučiny. Jinde převažují smrkové a borové lignikultury. Na odlesněných místech dominuje orná půda, na plošinách byly místy vybudovány soustavy drobných rybníků.

Ačkoli bioregion nemá příliš výraznou biotu, byla zde již vyhlášena poměrně hustá síť chráněných území. Zastoupení hlavních typů využití území je uvedeno v tab.7

Tab.7 Plošná struktura využití území bioregionu v % a KES

Plocha bioregionu	Orná půda	Travní porosty	Lesy	Vodní plochy	KES
1613 km ²	41%	10%	36%	3,1%	1,2

3.4.3. Geomorfologické a geologické poměry

Řešené území je na základě geomorfologické regionalizace území České republiky, vycházející z regionálních a typologických kritérií, součástí Hercynského systému, subsystému Hercynská pohoří, provincie Česká vysočina a subprovincie Česko-moravské.

Převážná část území leží v oblasti Středočeská pahorkatina a celku Tábořská pahorkatina (obce Poněšice, Líšnice, Kostelec, Hroznějovice, Jeznice, Purkarec). Obce Hluboká nad Vltavou, Munice a Bavorovice jsou součástí oblasti Jihočeské pánve.

Tábořská pahorkatina

Plocha tábořské pahorkatiny je 1599 km², nejvyšší výška 633 m, nejnižší 296 m, střední výška 449,3 m, střední sklon 3°05', převládající výšková členitost 75-200 m. Geologicky a petrograficky je Tábořská pahorkatina složitá, převážně na granitoidech středočeského a moldanubického plutonu a moldanubických horninách s vložkami permských uloženin a denudačními zbytky neogenních sedimentů na zarovnaných povřích, s erozně denudačním reliéfem místy tektonicky porušeným a hluboce zaříznutými údolími řek.

Jihočeské pánve

a) Českobudějovická pánev

Českobudějovická pánev, SZ-JV směrem protažená, 10-12 km široká tektonická sníženina, omezená zlomovými svahy a vyplněná převážně souvrstvím svrchnokřídových a terciérních sedimentů na krystalických horninách moldanubika, měří 640 km, nejvyšší výška je 480 m, nejnižší místo leží v nadmořské výšce 360 m, střední sklon je jen 1°38', převládající výšková členitost 20-100 m.

b) Třeboňská pánev

Plocha třeboňské pánve je 1360 km², je více než 60 km dlouhá a 22-26 km široká o střední výšce 457 m a středním sklonu 1°17', na senonských a neogenních sedimentech a moldanubických horninách na západě a východě a permských sedimentech na západě.

Území Hluboké nad Vltavou leží jednak v severní části českobudějovické pánve, jednak v jihovýchodní části českého moldanubika, v místech při styku české a šumavské části této jednotky. V úsecích krystalinika přiléhajících k okraji pánve se již v malém rozsahu počíná projevovat směr foliací SZ-JV, tj. směr charakteristický pro šumavskou část moldanubika. Převládajícími horninami jsou biotitická pararula a silimanit-biotitická pararula s drobnějšími polohami odlišných typů metasedimentů, jako kvarcit, erlan a ojediněle i amfibolit. Na základě malého výskytu vložkových hornin patří tyto metasedimenty jednotvárné sérii. V severovýchodní části území se vyskytují dvě větší tělesa muskovit-biotitické ortoruly s turmalínem, v jihovýchodní části vystupuje spolu s pararulami leukokratní migmatit s přechody do ortoruly. Pánevní část území je charakterizována velkým rozsahem svrchnokřídového klikovského souvrství a miocenních souvrství. Zličské souvrství, zahrnující nejstarší miocenní sedimenty, je ve svých povrchových výskytech omezené na morfologicky nápadné erozivní relikt. Mydlovarské souvrství je přítomno v jednotvárnějším klastickém vývoji a v charakteristickém vývoji se slojemi xylitu. Kvartérní uloženiny jsou zastoupeny zejména písčítými štěrky teras Vltava, tenkými pokryvy spraše v pánevní části území a soliflukčními uloženinami v oblasti krystalinika.

3.4.4. Hydrologické a hydrogeologické poměry

Z hydrologického hlediska se převážně jedná o rajón krystalinických hornin. Nevytvořily se zde významnější zásoby podzemní vody a celý rajón je v podstatě budován krystalinickými horninami s omezenou puklinovou propustností. Celkově lze řešenou oblast charakterizovat jako oblast struktur puklinových podzemních vod v krystalinických horninách. Pouze malá část území jižně a západně od Hluboké patří do rajónu terciérních a křídových pánevních sedimentů.

Hydrografickou osou je řeka Vltava, která protéká územím od jihu k severu. Největším jejím přítokem je Bezdrevský potok, vytékající z Bezdrevu a ústící do Vltavy zleva severně od Bavorovic. Dalšími levostrannými přítoky jsou Dehtářský potok, Rachačka a Strouha. Z pravostranných pak Čertík, Opatovický potok, Luční potok, Dobřejovický potok, Libochovka a Kozlovský potok. Na území českobudějovické pánve protéká Vltava širokým mělkým údolím, severně od Hluboké nad Vltavou vniká do území krystalinika, ve kterém vytváří hluboké zakleslé údolí.

Jihočeské rybníky lze geograficky rozdělit do dvou velkých oblastí, a to rybníky pánve Českobudějovické a rybníky oblasti Třeboňsko-jindřichohradecké. Do oblasti rybníků Českobudějovické pánve patří i Budějovicko-hlubocká rybníční soustava o celkové rozloze asi 3 000 ha, s největším rybníkem Bezdrev. Do řešeného území spadá celá řada rybníků z nichž největší je Munický rybník (112 ha)

V souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín, byla v morfologicky výhodných profilech, až 50 m hluboko zaříznutého údolí řeky Vltavy, vybudována vodní nádrž Hněvkovice (výška betonové hráze na kótě 365 m je na blocích elektrárny 38 m, délka hráze včetně plavební komory 205 m, zatopená plocha 371 ha, objem nadržené vody 27,65 mil. m³). Vedle zajištění technologické vody pro jadernou elektrárnu Temelín je účelem této nádrže též využití energetického potenciálu řeky ve vybudované vodní elektrárně,

rozšíření rekreačního území a výhledově splavnění Vltavy až do Českých Budějovic.

3.4.5. Půdní poměry

V řešeném území se nachází velmi pestrá situace co se týče půdních typů. Okolo Vltavy, podél jejích přítoků a při vodních nádrží se vyskytuje typický glej na nivních bezkarbonátových sedimentech, který v široké nivě mezi Hlubokou nad Vltavou a Českými Budějovicemi přechází do typické fluvizemě na bezkarbonátových sedimentech. V blízkosti Vrbenských rybníků (v jižní části řešeného území) se vyskytuje organozemní glej na jílovotopísčitých a písčitojílovitých předkvarterních sedimentech. Západně od Bavorovic je izolovaný ostrov kyselé variety stenické kambizemě na terasových štěrcích a štěrkopísčích z kyselého materiálu. Okolí Hluboké nad Vltavou a Munic, stejně jako Purkarec, leží v pásmu primárního pseudogleje na jílovotopísčitých a písčitojílovitých předkvarterních sedimentech. Východně od Zámostí se tento pseudoglej nalézá v asociaci s typickou luvizemí. Území podél Vltavy severně od Hluboké a okolí Křivonosky je tvořeno typickou kambizemí z rul a granolitů, která s přibývajícím nadmořskou výškou (dále od toku) přechází do asociace kyselé variety typické kambizemě s primárním pseudoglejem na polygenetických hlínách s eolickou příměsí a slabou příměsí štěrku. Místy se zde (například v okolí Karlova Hrádku) nacházejí ostrůvky kyselé variety pseudoglejové kambizemě z rul a granolitů. Kostelec a jeho okolí pokrývá pseudoglejová luvizem na sprašových hlínách.

3.4.6. Původní vegetace

Luhy a olšiny

Tato sdružená jednotka zahrnuje společenstva luhů, svaz *Alno-Padion* a fytocenózy mokřadních olšin, svaz *Alnion glutinosae*. Lužní společenstva zahrnují fytocenózy lesů listnatých, popř. jehličnato-listnatých s převahou listnáčů a jejich křovitá vývojová stadia, osidlující čtvrtohorní náplavy potoků a řek, pravidelně nebo občas zaplavované a ovlivňované vysoko položenou nebo občas vystupující spodní vodou.

Lužní fytocenózy českých zemí můžeme rozdělit na dva výrazné celky:

- a) asociace úvalových luhů v širokých aluviích nížin nebo pahorkatin, podsvaz *Ulmion* a drobné fragmenty svazů *Salicion albae* a *Salicion triandrae*
- b) asociace údolních luhů s rozšířením v úzkých údolních nivách od nížinného stupně až po stupeň montánní, podsvaz *Alnion glutinoso-incanae*

Fytocenózy úvalových luhů zaujímaly původně velké plochy v Polabské a Pooherské nížině a ve východních Čechách v povodí Orlice, na Moravě v Poodří, v Hornomoravském, Dolnomoravském a Dyjskosvrateckém úvalu. V současné době jsou omezeny na úzký nesouvislý doprovod podél toků. Před regulací řek byla v úvalových luzích mnohem rozšířenější vlhkomilná topolová doubrava *Quercus-Populetum*, vázaná na zónu častých záplav. V současné době se vyskytuje jen na velmi malé ploše Polabské nížiny a jihomoravských úvalů. Regulační práce, podmiňující silné omezení nebo vyloučení záplav, způsobily postupné vystřídání fytocenóz topolových doubrav společenstvy jilmových doubrav *Quercus-Ulmetum medioeuropaeum*, která jsou v současné době nejrozšířenějším společenstvem úvalových luhů. Hlavními dřevinami stromového patra jilmových doubrav jsou např. dub letní (*Quercus robur*), jasan ztepilý (*Fraxinus Excelsior*) a jilm habrolistý (*Ulmus carpinifolia*). Křovité patro je tvořeno na půdách vlhčích např. bezem černým (*Sambucus*

nigra), střechem hroznovitou (*Padus racemosa*), na půdách sušších např. lískou obecnou (*Coryllus avelana*). Z bylinného patra např. bršlice kozí noha (*Aegopodium podagraria*), kuklík obecný (*Geum urbanum*).

Fytocenózy údolních luhů jsou vázány na úzké náplavy potoků a řek. Jejich nejčastějšími dřevinami jsou jasan ztepilý (*Fraxinus Excelsior*), olše lepkavá (*Alnus glutinosa*) a olše šedá (*Alnus incana*). Proti společenstvům úvalových luhů jsou charakterizovány např. ostřicí oddálenou (), blatouchem bahenním (), prvosenkou vyšší (*Premula erator*). Hojná je též účast druhů bučinných, popř. smrčinných společenstev, která navazují na porosty údolních luhů např. jedle bělokorá (*Abies alba*), buk lesní (*Fagus sylvatica*), smrk ztepilý (*Picea abies*). Údolní luhy zaujímají v porovnání s úvalovými luhy nepatrnou rozlohu. Jsou využívány jako ochranné lesy, zpravidla silně podmáčené nebo rašelinné, a proto méně hodnotné, nebo byly změněny v louky.

Mokřadní (vlastní) olšiny svazu *Alnion glutinosae* jsou vázané na glejové a slatinné půdy v nížinném a pahorkovitém stupni. V současné době je jejich plocha silně omezena melioračními zásahy – odvodňováním pozemků. Společenstva olšin a jejich vývojová stadia vznikají zarůstáním slepých říčních ramen, bažin a tůní se stagnující vodou. V českých zemích se nejčastěji vyskytují v labské nivě a v rybníční oblasti jihočeské. Floristicky jsou charakterizovány dominancí olše lepkavé (*Alnus glutinosa*) ve stromovém patru, v křovitém se uplatňuje krušina olšová (*Frangula alnus*), vrba popelavá (*Salix cinerea*). Druhovou kombinací bylinného patra tvoří např. ostřice prodloužená (*Carex elongata*), ostřice ostrá (*Carex aculiformis*), třtina bělošedá (*Calamagrostis canescens*), d'áblík bahenní (*Calla palustris*).

Dubo-habrové háje

Jedná se převážně o listnatý smíšený les, rozšířený především v teplejších úrodných oblastech Čech a Moravy, tedy v oblastech, ve kterých byly kulturní zásahy odedávna nejvíce soustředěny. Je proto pochopitelné, že struktura dubo-habrových hájů byla silně pozměněna.

Ve stromovém patře zpravidla převládají duby, častěji dub zimní (*Quercus petraea*), řidčeji dub letní (*Quercus robur*) a habr. Tento stav je však druhotný, neboť účast dřevin v jeho skladbě byla původně mnohem pestřejší a velmi pravděpodobně i oblastně rozmanitější. Dubová habřina je etapou měnícího se smíšeného dubového lesa z období atlantika. Přimíšen byl buk, lípy (*Tilia platyphyllos* a zvláště *Tilia cordata*), javory (klen, babyka, mlěč), jilm horní, jasan, divoká hrušeň, z jehličnanů jedle. Rovněž složení křovitého patra bylo odchylné od nynějšího. Kromě nárostu jmenovaných dřevin byly to např. zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*), lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*), líska (*Corylus avellana*) aj. Jejich počet a výběr se značně zvýšil a udržuje se po umělém prosvětlení nadrostu, které umožnilo pronikání keřů z teplých okrajových lesních pláštíků (řádu *Prunetalia*) do nitra lesa, jako např. svíde krvavé, šípkům, ostružiníkům, hlohům, brslenu, řešetláku, ptačímu zobu, kalině. Z druhů bylinného podrostu celkově charakterizuje smíšené dubo-habrové háje tato druhová kombinace: strha laločnatá mnohomanželná (*Dactylis glomerata* ssp. *polygama*), ostřice pýřitá (*Carex pilosa*), ptačinec velkokvětý (*Stellaria holostea*), černýš hajní (*Melampyrum nemorosum*), aj.

Těžištěm našich dubo-habrových hájů je nížinný a pahorkovitý stupeň Čech, Moravy a Slezka, průměrně do výšky 450-500 m n. m., tedy klimaticky teplý a (převážně) mírně teplý okresek B1 – B3 (Atlas podnebí Československé republiky) se srážkami do 650 maximálně 700 mm. V typickém vývoji rostou na hlubších, víceméně hlinitých půdách typu hnědozemě.

Květnaté bučiny

Jádrem této jednotky jsou klimaxové bučiny a jedlobučiny s bohatým bylinným patrem, zařazované do svazu Fabion. Společenstva této jednotky se u nás vyskytují velkoplošně hlavně v submontánním až montánním stupni a vykazují v různých oblastech určité regionální rozdíly ve floristickém složení.

Na složení stromového patra květnatých bučin se účastní jako převládající druh buk lesní (*Fagus sylvatica*). Buk nejčastěji doprovází jedle bělokorá

(*Abies alba*), klen (*Acer pseudoplatanus*), řidčeji jilm drsný (*Ulmus scabra*). V bučinách nižších poloh tvoří další příměs lípa srdčitá (*Tilia cordata*), na kamenitějších půdách též lípa velkolistá (*Tilia phatyphylos*), která místy vystupuje i do vyšších poloh, a ojedinele habr obecný (*Carpinus betulus*). Ve vyšších (popř. inverzních) polohách se objevuje jako stálá příměs smrk ztepilý (*Picea excelsa*). Keřové patro květnatých bučin bývá vyvinuto pouze fragmentárně. Vyskytuje se v něm kromě zmlazujících se stromů zimolez černý (*Lonicera nigra*) ve vyšších polohách, popř. zimolez pýřitý (*Lonicera xylosteum*) a lýkovec jedovatý (*Daphne mezereum*). Bylinné patro květnatých bučin je zpravidla bohatě vyvinuto a téměř zcela zapojeno. Jeho základem jsou stínomilné druhy s vyššími požadavky na obsah přístupných živin, na kvalitu humusu a příznivou půdní vlhkost. Náleží k nim např. mařinka vonná (*Asperula odorata*), kyčelnice cibulkonosná (*Dentaria bulbifera*), kyčelnice devítilistá (*Dentaria enneaphylla*), aj.

Po stránce ekologické představují květnaté bučiny jako klimaxové společenstva jednotku velmi plastickou. Absolutní rozpětí nadmořských výšek jejich výskytu je velmi značné 300 – 1130 m n. m. Květnaté bučiny osidlují stanoviště v amplitudě průměrných ročních teplot 4 – 7°C (výjimečně až 8,5°C). Jejich největší výskyt se váže na oblasti s průměrem ročních srážek 600-900 mm, řidčeji zasahují do oblastí s amplitudou průměrných ročních srážek 400-600 mm a 900-1000 mm. Podobnou plasticitu shledáváme i ve vztahu květnatých bučin k substrátu. Tato společenstva se vyskytují na horninách velmi odlišné minerální síly – od čedičů až po kyselý žuly českého krystalinika a nevápnité pískovce severočeské křídly. Půdy květnatých bučin náležejí k typu středoevropská hnědozem.

Acidofilní doubravy

Původně byly doubravy (svaz *Quercion robori – petraeae*) u nás shrnovány do asociace středoevropské doubravy (*Quercetum medio europaeum*) nebo ztotožňovány s dubovými březinami (*Betulo-Quercetum*). Byly sem řazeny doubravy s podrostem oligotrofních druhů na silikátových podkladech a na mělkých až hlubších půdách víceméně podzolovaných nebo na parahnědozemních (lessivé), s vodním režimem závislým na srážkách a s tvorbou chudého moderu až surového humusu.

Pod nadrostem z dubu zimního (*Quercus petraea*) event. dubu letního (*Quercus robur*) bývají soustředěny např. tyto druhy: kručinka barvířská obyčejná (*Genista trincoria ssp. vulgarit*), rozrazil lékařský (*Veronica officinalis*), borůvka (*Vaccinium myrtillus*), ostružiník (*Rubus fruticosus*), aj. Křovité patro z odpovídajících dřevin je ve srovnání s jinými doubravami chudé. Vedle dubu, popř. i lípy malolisté sestává zvláště jeřábu, krušiny, osiky a břízy.

3.5. Kulturní a památková hodnota sídla, historický vývoj ve využívání území

3.5.1. Historický vývoj obcí a využití území

Zámek a Podhradí

Historie Hluboké nad Vltavou je pevně spjata s královským hradem Hluboká. Vznik hradu patří k charakteristickým projevům mocenské politiky krále Přemysla Otakara II. Hrad sloužil zároveň jako důležité správní, vojenské a hospodářské středisko okolních panovnických statků. V následujícím období Hluboká často měnila své držitele. Z nich se významněji zapsal do dějin Hlubocka Vilém z Pernštejna na konci 15. stol., kdy byla na hlubockém panství založena řada nových rybníků. V roce 1661 zakoupil Hlubokou Jan Adolf Schwarzenberg. Hlubocký zámek prožil za vlády jeho rodu, který tu panoval nepřerušeně až do konce druhé světové války, období vzestupu a stavebního rozkvětu. Naposledy byla Hluboká přebudována v období vrcholného romantismu. Radikální přestavba let 1839-1871 ji vtiskla dnešní charakteristický ráz. Současně s touto přestavbou vznikl v bezprostřední blízkosti zámku park, spojující prvky přírodního parku s architektonickým členěním prostoru. Ten postupně přechází v lesní park.

Lze předpokládat, že velmi záhy začalo na úpatí hradního vrchu vyrůstat menší lidské sídliště. Přes nepříznivé přírodní podmínky dané polohou na okraji bažinatých pozemků se patrně rozvinulo v trhovou osadu, byť nevelkou. Poprvé ji máme doloženou v listině ze 6. května 1378. Zmiňovaná ves se již tenkrát nazývala Podhradí (Podhrad). Tento název byl roku 1885 změněn na Hlubokou (německy Frauenberg). Kolem hradu jako přirozeného vojenského, správního a hospodářského centra se zároveň s jeho založením začalo utvářet rozsáhlé panství. Postupem času se vesnice, které k Hluboké patřily, začaly počítat na desítky. Chod panství nespočíval jen na pasivním vybírání poddanských platů, nýbrž držitel se všemožně snažil o zvýšení hospodářských příjmů. Dosahoval toho mimo jiné pomocí kultivace krajiny, tj. především

zakládáním rybníků a péčí o co nejlepší stav lesů. Hlubocké panství nepatřilo již na přelomu 14. a 15. stol. k nejmenším, neboť sahalo až ke Kamýku nad Vltavou.

Dne 4. října 1907 byl císařským rozhodnutím městys Hluboká povýšen na město a 4. ledna 1924 byla Hluboká spojena s Podskalím, Hamrem a Zámostí a zároveň obdržela nový název Hluboká nad Vltavou. Ve třicátých letech proběhly rozsáhlé regulační práce na řece Vltavě (stavba nového jezu) a byl vybudován nový vodovod. Padesátá léta probíhala ve znamení transformace různých odvětví hospodářství, která se na bývalém schwarzenberském velkostatku projevila zvláště výrazně. Vznikly státní lesy, státní rybářství, státní statky, začala kolektivizace zemědělství a v okolních vsích se utvořila řada jednotných zemědělských družstev. V této době proběhla celá řada velkých stavebních zásahů, byť vždy nesloužily k okrase města. V letech 1961-1963 došlo na Hluboké ke stavbě Parkhotelu, roku 1974 nové prodejny naproti němu, 1975 byla zprovozněna nová benzinová pumpa, mezi lety 1975-1976 vyrostly na severozápadním okraji města čtyři panelové domy a sousední kotelná. V roce 1976 podlehly demolici tři domy vedle kostela, aby uvolnily místo nákupnímu středisku vybudovanému v letech 1977-1979. V roce 1979 byla postavena nová čistička vody. Za léta 1945-1980 bylo na Hluboké postaveno 210 nových rodinných domků a 214 bytů. Bylo také postaveno nové hokejové hřiště a krytá tribuna na Podskalské louce. V roce 1991 proběhla demolice staré zástavby pod Masarykovou třídou a v roce 1993 zde byly postaveny nové bytové domy. V jednom z nich byl zřízen domov důchodců. V nové zástavbě kolem Masarykovy třídy bylo postaveno v roce 1995 kino. V těchto letech bylo postaveno mnoho nových rodinných domků, hlavně v Zámostí. Hluboká se po roce 1990 dočkala stoprocentní plynofikace a byla i vybudována moderní skládka komunálního odpadu. V letech 1996-1997 proběhla rozsáhlá úprava náměstí, která vydatně přispěla ke zkrášlení města. V těchto letech také proběhla stavba nového koupaliště. V roce 2000 byl ve sportovním areálu v Podskalí otevřen nový zimní stadión. Ve sportovním

areálu se také nachází dvě golfová hřiště, letní plovárna, dvě fotbalová hřiště, dvě hřiště baseballová a tenisové kurty.

Zámostí

Nelze dnes přesně rozhodnout, kdy začalo vznikat osídlení také na pravém břehu řeky Vltavy. Koncem 17. století již zdejších 18 domů tvořilo celou vesnici. Její obyvatelé nacházeli zčásti obživu v nedalekém dvoře Křesíně a později také ve zdejší schwarzenberské pile. V průběhu 18. století přibyly pouze 3 domky, zato ve století 19. a 20. přineslo rychlé rozšíření zástavby, v poslední době zejména vznikem četných rodinných domků. Rozvoji Zámostí výrazně napomohlo zřízení železniční tratě a nádraží v roce 1874.

Podskalí

Nemůže snad být výstižnějšího názvu pro čtvrť, jejíž domky stály přímo u úpatí strmé hradní skály. Již na sklonku 17. století tu stálo pět domů a jejich počet nadále stoupal až ke konečným téměř třem desítkám. Z důvodu narušení skalní stěny, byla tato čtvrť v letech 1988-1989 zbourána.

Vondrov

Někdy kolem roku 1550 nechal Ondřej Ungnad poblíž Bezdřevá zřídit dvůr, jemuž se začalo říkat jménem zakladatelovým Ondřejovský a později zkráceně Vondrov. V roce 1895 nechal kníže Adolf Josef ze Schwarzenbergu část starých vondrovských stavení strhnout a o kus výše od základů zbudovat zcela nový, moderně vybavený dvůr. Nádherně upravené stáje nového Vondrova prosluly především chovem ušlechtilých koní, kočárových i jezdeckých. Dvůr býval hodnocen jako nejmodernější v celém Rakousku-Uhersko a později i ČSR. Až do roku 1964 ležel Vondrov na katastrálním území Zliv a teprve potom byl připojen k Hluboké. V současnosti dvůr patří munické firmě Agriprod s.r.o.

Panství

Zvláštním a dominantním celkem bylo na Hluboké panství, které až do roku 1848 do značné míry určovalo dějiny a chod městečka. Největšího územního rozsahu dosáhlo koncem 15.století, kdy se svými 4 městečky a 102 vesnicemi se stalo po Českém Krumlově a Jindřichovo Hradci třetím nejrozsáhlejším panstvím v jižních Čechách. V souvislosti se změnami, jež přinesl rok 1848, dochází i ke změně úlohy schwarzenberského panství. Přetvořilo se výhradně v hospodářský subjekt, začleněný do soustavy ostatních držav Schwarzenbergů. Ve stejné době obnášela souhrnná výměra hlubockého panství 17 396,4 hektaru, bylo zde třináct dvorů, tři cihelny, lihovar, parní pila a továrna na hliněné a šamotové zboží. Po první světové válce byl zahájen proces pozemkové reformy, který se nevyhnul ani zdejšímu rozlehlému panství. Se záněm a přerozdělováním půdy se začalo roku 1924, akce trvala až do roku 1935. V roce 1949 byl zabraný majetek převeden přímo do vlastnictví státu a o rok později byl velkostatek Hluboká zcela rozdělen mezi Československé státní lesy a Československé státní statky.

Ohrada

V blízkosti Munického rybníka nechal Adam František ze Schwarzenbergu postavit pro honosné a velkolepé hony lovecký zámek. V roce 1841 bylo založeno lesnické a lovecké muzeum, v němž měly být umístěny vzácné preparáty ulovené zvěře ze všech panství. Roku 1961 převzal zámek i ZOO Ústav vědecko-technických informací ČSAV v Praze. Bylo zde zřízeno zemědělské muzeum, do něhož se soustředily sbírky z oblasti lesnictví, rybářství a myslivosti. K ohradskému zámku těsně přiléhá zoologická zahrada, která byla otevřena 1.května 1939. V současné době patří lovecký zámek Ohrada pod Národní zemědělské muzeum Praha. Zřizovatelem ZOO Ohrada je Jihočeský kraj.

Obory

Obora sloužící k chovu lovné zvěře existovala na levém břehu řeky Vltavy prokazatelně už v roce 1480. V roce 1535 byla podstatně upravena a po založení Nové obory na pravém břehu se jí začalo říkat Stará obora. Stejný název nese i hospodářský dvůr, který byl v letech 1698-1699 postaven nedaleko silnice k Týnu nad Vltavou. Po roce 1950 byla část obory vyčleněna a připadla státnímu statku, čímž se její rozloha zmenšila. Před úplným zrušením ji zachránilo až ministerské rozhodnutí z roku 1952, které nařídilo ponechat obory v provozu. V současné době je má ve správě akciová společnost Lesy Hluboká nad Vltavou.

Rybníky a rybníkářství

Hlubocká rybníční soustava bývá tradičně spojována s rodem Pernštejnů. Ve skutečnosti však řada zdejších rybníků existovala již mnohem dříve, neboť se poprvé připomínají roku 1355 (rybník Bavorovický). Na druhé straně je ovšem pravda, že založení nebo zvětšení těch největších přísluší skutečně rodu Pernštejnů. Dosáhli také toho, že rybníční soustava tvořila po celé 16. století doslova páteř hlubocké ekonomiky a téměř polovina veškerého výnosu panství plynula právě z prodeje ryb.

Od konce 18. století došlo ke zrušení několika velkých rybníků v bezprostředním okolí Hluboké. Roku 1770 byl vysušen Podskalský a změněn v Podskalskou louku, kolem roku 1820 to byl Starý rybník poblíž dnešního nádraží a nakonec v roce 1849 přišel na řadu Poříčský. Z Podskalského a Poříčského rybníka se dodnes zachovaly hráze, po nichž vede cesta do Bavorovic a říká se jim proto Bavorovické hráze.

Počátkem 20. století čítalo zdejší schwarzenberské rybníční hospodářství dohromady 124 rybníků o celkové výměře 2 300 ha. V roce 1947 přešly rybníky do správy Zemského národního výboru a 1. ledna 1950 vzniklo Státní rybářství Hluboká nad Vltavou. Po roce 1990 došlo k ekonomické transformaci na Rybníkářství a.s. Hluboká.

Bavorovice

V archivních pramenech se s Bavorovicemi setkáváme již kolem roku 1227, kdy patřily ke klášteru sv. Jiří v Praze a teprve později přešly do majetku krále, přesněji k hradu Hluboká. Po zrušení vrchnostenského se Bavorovice staly místní obcí s vlastní samosprávou.

Za architektonickou hodnotu se dá považovat návesní prostor s původními vesnickými statky se sedlovými střechami a štíty do ulice, označované jako selské baroko.

Hroznějovice

Ves se poprvé v dějinách připomíná v roce 1379 jako součást týnského panství, které již v té době náleželo k rozlehlým državám pražských arcibiskupů. Od roku 1849 bývala samostatnou místní obcí, k níž příslušela i nevelká osada Pardovice, která zmizela pod hladinou Hněvkovické přehradní nádrže.

Za povšimnutí stojí návesní kaple zasvěcená patronu rolníků, svatému Isidoru, která pochází z první poloviny 19.století.

Jeznice

První písemná zmínka o Jeznici pochází z roku 1377, roku 1616 patřila k panství Dříteň. Po jeho konfiskaci pak připadla k Hluboké. Po roce 1849 se Jeznice stala osadou obce Jaroslavice.

Za povšimnutí stojí návesní kaplička sv. Václava, postavená místními občany, v poněkud nevšedním slohu.

Kostelec

Na vyvýšeném místě na pravém břehu řeky Vltavy leží farní ves Kostelec. V písemných pramenech čteme jeho jméno poprvé k roku 1352, kdy náležel k bechyňskému archidiakonátu. V roce 1686 kostelecká fara zanikla, kostel připadl jako filiální k Hosínu a posléze k Purkarcí. Roku 1848 došlo k obnovení zdejší fary. Kromě samotného Kostelce patří do farnosti ještě

Hroznějovice, Poněšice a Líšnice a někdejší Jaroslavice. Od roku 1791 zde byla jednotřídní česká obecná škola, v období socialismu po určitou dobu zrušená a rokem 1991 znovu obnovena.

Nejnápadnější pamětihodností osady je kostel sv. Vavřince, postavený někdy kolem roku 1300 v raně gotickém slohu. Věž při jižním průčelí pochází ovšem až ze druhé poloviny 16. století a ve století 18. proběhla celková barokní úprava.

Líšnice

Ves Líšnice se poprvé připomíná roku 1337. Náležela původně k lomnickému panství, později ale připadla k samostatnému němčickému statku. V roce 1706 koupil němčický statek s tvrzí, dvorem, pivovarem a vesnicemi Líšnice a Němčice Adam František ze Schwarzenbrgu.

Za architektonickou hodnotu se dá považovat návesní prostor s původními vesnickými statky.

Munice

Ves se poprvé objevuje v historických dokumentech roku 1384. Stejně jako řada jiných vsí na Hlubocku, také Munice se staly 1849 obcí. Munice představují největší venkovské sídlo náležející k městu Hluboká nad Vltavou.

Rozlehlou náves, v jejímž prostředku stojí novorománská kaple z 2. pol. 19. století lemuje množství lidových staveb. Jádrem Munic bylo proto roku 1990 prohlášeno památkovou zónou.

Poněšice

Nenápadná ves ukrytá mezi rozsáhlými lesy, patřila šlechtickému rodu Poněšických z Poněšic. Nejprve byly roku 1610 připojeny poněšické lesy k hlubockému panství a později i poněšický dvůr.

Celá ves je seskupením řady pěkných lidových staveb, rozmístěných kolem svažité návsi. Vyniká mezi nimi kaplička nad silnicí, jedna roubená chalupa a návesní kovárna se zvoničkou z konce 19. století.

Purkarec

Prokazatelně existovala ves Purkarec již v roce 1352 a patřila tehdy farou pod Zahájí. Krátce po tomto datu se zde však udály podstatné změny. Místo si vyhlédl král Karel IV. k založení hradu, který se poprvé připomíná roku 1357 a měl se dle původních záměrů panovníkových stát centrem samostatného panství. Vzhledem k blízkosti rozsáhlých lesů se o něm nejčastěji hovoří jako o hrádku loveckém. Zároveň s jeho výstavbou byl Purkarec povýšen na městečko, zřízena tu fara a kostel. Nepříznivé hospodářské poměry ale nakonec vedly k tomu, že se Karlův velkolepý kolonizační projekt nezdařil. Někdy po roce 1370 byl hrad opuštěn a z městečka se stala pouhá ves.

Nejnápadnější purkareckou památkou je gotický kostel sv. Jiří ze 14. století, v roce 1879 přestavěný. Kostel obklopuje nevelký hřbitov, položený dnes těsně nad hladinou přehrady. V roce 1972 byl na návsi odhalen pomník purkareckým plavcům a v roce 1995 otevřena pamětní síň voroplavby.

3.5.2. Nemovité kulturní památky

Seznam nemovitých kulturních památek je uveden v příloze č. 2 Nemovité kulturní památky.

3.6. Zvláště chráněná území, evropsky významné lokality, ptačí oblasti a památné stromy

Evropsky významná lokalita Hlubocké obory

Tab.8 Hlubocké obory

Název:	Hlubocké obory
Kód lokality:	CZ0314126
Kraj:	Jihočeský kraj
Status:	Navrženo
Rozloha:	3.257,05 ha
Biogeografické oblasti:	Kontinentální
Kategorie chráněného území:	Přírodní rezervace

Poloha

Lokalita sestává ze dvou částí, oddělených tokem Vltavy. Stará obora leží při levém břehu Vltavy, její jižní okraj zasahuje téměř do bezprostřední blízkosti města Hluboká nad Vltavou, zahrnuje též stávající **PP Baba** (výměra 2,69 ha) a **PP Karvanice** (o výměře 14,17 ha + ochranné pásmo 63,77 ha) a přilehlé území. Nová obora, která se rozkládá při pravém břehu Vltavy, zahrnuje i území stávající **PP Libochovka** (53,78 ha).

Ekotop

a) Podloží tvoří převážně muskovitická žula s turmalínem a biotitická pararula. V nivách vodotečí je podloží překryto fluviálními písčitohliníty sedimenty. Ve svazích vystupují skalní útvary a maloplošné sutě, modelované říční erozí a periglaciálním zvětráváním. V půdním pokryvu převládá kambizem typická kyselá s přechody ke kambizemnímu rankeru a typickému rankeru na sutích a horních plochách skalních útvarů a ke kambizemi pseudoglejové na dnech potočních závěrů.

b) Členitý povrch, dosahující na několika vrcholech výšky 520 až 575 m n. m., se příkře svažuje zejména k údolí Vltavy, v jižní části Nové obory také do zaříznutého údolí Libochovky. Ve Staré oboře geomorfologicky vynikají strmé, místy skalnaté svahy východní orientace v kaňonovitém údolí Vltavy nad hladinou zátopy údolní nádrže Hněvkovice, které jsou rozbrázděny několika příčnými roklemi. Geomorfologické členění ČR: Táborská pahorkatina (její nejjižnější část Ševětínská vrchovina). Celkové výškové rozpětí lokality je 380 - 575 m n. m.

c) Obory s rozsáhlým porostem smíšeného lesa v poměrně členitém terénu, příkrými svahy a zčásti i skalními stěnami spadající k Vltavě, podél níž je místy vyvinuta úzká niva.

Biota

Přirozené svahové dubohabřiny (převládající typ *Melampyro nemorosi-Carpinetum* L3.1) - s místy vyvinutými fragmenty suťového lesa (L.4), lipových bučin (L5.1), acidofilních bučin (L5.4), subacidofilních teplomilných doubrav (L6.5B) a bezlesé skalní vegetace (S1.2), podél Libochovky i potoční olšiny (L2.2.A). V nezbytně nutné míře (z důvodu zachování celistvosti navrhovaného území) lokalita obsahuje i člověkem vytvořené porosty: lesní kultury s nepůvodními jehličnatými dřevinami (X9A) či paseky s nitrofilní vegetací (X11). Na lokalitě se vyskytují četné populace druhově bohaté avifauny a entomofauny (PP Baba - hnízdiště výra velkého, PR Karvanice - lokalita roháče *Lucanus cervus*). Pro avifaunu a entomofaunu jsou významné zejména fragmenty starších porostů květnatých bučin (L5.1) a hercynských dubohabřin (L3.1), ale i aleje se starými duby podél komunikací.

Kvalita

Jedno z nejvýznamnějších center výskytu přirozených smíšených porostů dubohabřin a lipových bučin v jihočeském regionu. Z botanického hlediska je

dále významný výskyt mechorostu *Dicranum viride* (zatím zjištěn ve starých porostech na levém břehu Vltavy ve Staré oboře).

Ohnisko výskytu roháče obecného pro širší oblast okolí Hluboké nad Vltavou. Pro stěvlíčka *Rhysodes sulcatus*, význačný pralesní relikv, představuje oblast Nové a Staré obory jedno z několika posledních středoevropských refugií. Naleziště řady dalších druhů hmyzu vázaného na lesní porosty přirozené skladby (pralesní relikty).

Evropsky významná lokalita Hlubocké hráze

Tab.9 Hlubocké hráze

Název:	Hlubocké hráze
Kód lokality:	CZ0313099
Kraj:	Jihočeský kraj
Status:	Navrženo
Rozloha:	67,13 ha
Biogeografické oblasti:	Kontinentální
Kategorie chráněného území:	Přírodní památka

Poloha

Zámecký park v Hluboké nad Vltavou a na jihu a jihozápadě k němu přiléhající louky a komunikace s liniovými porosty a solitéry starých dubů

Ekotop

- Deluviofluviální a fluviální náplavy na podloží muskovit- biotitické žuly a muskovitické pararuly, v severní části převládají kambizemě a místy vystupuje podloží, na zbytku území jsou nivní půdy .
- V severní části území vrch (423 m n. m.), na němž je vybudován zámek Hluboká a zámecký park. Zbytek území tvoří relativně ploché údolí Vltavy.
- Zámecký park, louky, komunikace a rybniční hráze.

Biota

- Krajinářský park u zámku, louky, komunikace a rybníční hráze s liniovými porosty a solitéry starých dubů. Bohatá xylofágní entomofauna, také bohatá avifauna (množství hnízdních dutin).
- Nelesní stromové výsadby (X 13), vlhké a střídavě vlhké louky (T 1.5, T 1.3), intenzivně obhospodařované louky (X 5).

Kvalita

Živé i rozkládající se dřevo starých stromů, zejména dubů, je díky blízkosti hlubockých obor s víceméně přirozenými lesními porosty biotopem řady chráněných druhů brouků.

Ptačí oblast Hlubocké obory

Tab.10 Ptačí oblast Hlubocké obory

Název:	Hlubocké obory
Kód lokality:	CZ0311036
Kraj:	Jihočeský kraj
Rozloha:	3.321,57 ha
Kategorie chráněného území:	Ptačí oblast

Popis

Navržená ptačí oblast "Hlubocké obory" je tvořena téměř výhradně souvislým lesním komplexem po obou březích Vltavy, jehož nejvýznamnější součástí jsou obě obory, "Stará" na levém břehu řeky a "Poněšická" na pravém břehu. Díky specifickému způsobu lesního hospodaření se v obou oborách i v přiléhajících územích na svazích údolí Vltavy udržel vysoký podíl listnatých dřevin v porostech (celkově kolem 50%, především dub, buk a lípa). Podstatný je také velký podíl starých a "přestárých" porostů. Díky těmto podmínkám

dosahují zde neobvykle vysoké početnosti některé typické druhy ptáků evropského listnatého lesa. Jedná se především o strakapouda prostředního (*Dendrocopos medius*) a lejska bělokrkého (*Ficedula albicollis*). Běžné jsou i další druhy: žluna zelená (*Picus viridis*), žluna šedá (*Picus canus*), strakapoud malý (*Dendrocopos minor*), datel černý (*Dryocopus martius*), holub doupňák (*Columba oenas*), šoupálek krátkoprstý (*Certhia brachydactyla*), rehek zahradní (*Phoenicurus phoenicurus*), lejsek šedý (*Muscicapa striata*) a dlask tlustozubý (*Coccothraustes coccothraustes*). Pravidelně hnízdí orel mořský (*Haliaeetus albicilla*).

Chráněná území

Tab. 11 Chráněná území

Název	Typ	Popis
Baba	Přírodní park	Smíšený, převážně dubový porost na skalnatém vrcholu.
Karvanice	Přírodní rezervace	Komplex lipových a habrových doubrav a suťového lesa s bohatou avifaunou a entomofaunou.
Libochovka	Přírodní rezervace	Bohatá lokalita pérovníku pštrosího.

Památné stromy

Tab. 12 Památné stromy

Kód	Název	Typ objektu	Počet
3244	Alej k Bezdrevskému potoku	Skupina stromů	84
3254	Dub u Hluboké 1	Jednotlivý strom	1
3243	Dub u Hluboké 10	Jednotlivý strom	1
3253	Dub u Hluboké 2	Jednotlivý strom	1
3252	Dub u Hluboké 4	Jednotlivý strom	1
3251	Dub u Hluboké 5	Jednotlivý strom	1
3249	Dub u Hluboké 6	Jednotlivý strom	1
3248	Dub u Hluboké 7	Jednotlivý strom	1
3247	Dub u Hluboké 8	Jednotlivý strom	1
3246	Dub u Hluboké 9	Jednotlivý strom	1
3245	Duby na Podskalské louce	Skupina stromů	68
3250	Duby u Hluboké	Skupina stromů	2
3255	Hlubocký jerlín	Jednotlivý strom	1

Vesnická památková zóna

V roce 1990 byla středová část obce Bavorovice vyhlášena vesnickou památkovou zónou. Centrum obce Munice, s architekturou tzv. Hlubockých blat, bylo taktéž roku 1990 vyhlášeno vesnickou památkovou zónou.

Krajinná památková zóna

V řešeném území byl zpracován návrh krajinné památkové zóny Hlubocko, která však nebyla dosud vyhlášena pro opakovaný nesouhlas příslušných obecních úřadů. Do doby jejího vyhlášení je potřeba tuto lokalitu považovat za kulturně a historicky hodnotné území s potřebou zvýšené ochrany před negativními zásahy.

3.7. Urbanistická koncepce

Vývoj výstavby

Vlastní město Hluboká nad Vltavou se historicky skládá celkem ze čtyř částí – Podhradí, Podskalí, Hamry a Zámostí, které byly sloučeny roku 1924, dále pak z bývalých obcí, které byly postupně integrovány. Hlavními faktory ovlivňující rozvoj města je přítomnost zámku a s ním vzrůstající turistický ruch a blízkost města České Budějovice.

Přirozenou a nejvýznamnější dominantou města je již zmíněný novogotický zámek stojící na výrazném ostrohu zdvihadícím se 83 m nad hladinou Vltavy. Zámek zásadně ovlivnil vývoj urbanistické struktury města. Výstavba se zpočátku soustřeďovala do bezprostřední blízkosti kopce (Podskalí), postupně se rozšiřovala zejména kolem hlavní komunikace, dnešní Masarykova třída. Ta dnes tvoří společenské centrum města. Sem je soustředěna veškerá vybavenost města a nejvýznamnější objekty (obchody, restaurace, úřady, zdravotní středisko, policie, hotel, penziony, kino, kostel). Na tuto smíšenou zónu pak navazují pozemky a objekty s nízkopodlažními i vysokopodlažními domy a to po obou stranách této třídy. V okrajových částech města se nacházejí plochy technické vybavenosti a plochy podnikání.

Poněkud odlišný byl vývoj Hamru, Hvězdářů, kde se rozvíjela především obytná výstavba, formou rodinných domů situovaných v bohatě dimenzovaných zahradách.

V lokalitě Podskalí, na levém břehu řeky Vltavy, se nachází sportovní areál Hluboká, jehož součástí je městské koupaliště, tenisové kurty (kryté i otevřené), golfové hřiště, fotbalový areál, zimní stadion, volejbalové kurty, baseballový areál, ubytovací kapacity (hotel, chatky).

Zámostí bylo původně samostatnou obcí, zcela svébytnou a nezávislou na okolních sídlech. Zbytky původní zástavby jsou patrné v oblasti předmostí a podél Žižkovi, Třeboňské a Jiráskovy ulice. Exploze nové, ryze obytné výstavby nastala v druhé polovině tohoto století, kdy došlo k rychlému

obestavení hlavních komunikací a postupně i rozrůstání zástavby do šířky a vzniku nových obytných zón (Barborka, Na zahradách apod.). Střed obce má téměř monofunkční charakter, občanská vybavenost je soustředěna především u mostu přes Vltavu a v omezeném rozsahu podél Pražské ulice.

Negativní zásahy do architektury města

Malebný, maloměstský charakter městečka v „podhradí,, si Hluboká uchovala až do 70.let minulého století, kdy došlo v časově krátkém úseku k řadě necitlivých zásahů do urbanistické struktury sídla.

- Plošné zbourání Podskalí (architektonicky i historicky hodnotná lokalita se specifickou atmosférou drobných domků „vyrůstajících,, ze skály)
- Plošná sanace jižní strany Masarykovy třídy se stala příčinou definitivní ztráty atmosféry městské třídy.
- Výstavba objektu prodejny v těsné blízkosti kostela sv. Jana Nepomuského. Její nečleněná hmota zakončená plochou střechou se nepříznivě projevuje ve všech pohledech.
- Výstavba panelových domů v bezprostřední vazbě na historické jádro. Negativní působení v panoramatických pohledech nepomohla ani výstavba několika řad rodinných domků v popředí.
- Výstavba čtyř bodových bytových domů při vjezdu do sídla od Týna nad Vltavou. Necitlivý přístup ke stávajícímu charakteru sídla.
- Výstavba rodinných domů bez větší koncepce a stanovených regulativ pro jednotlivé objekty v Zámostí. Výsledky takto vzniklých lokalit jsou proto často sporné.

Z uvedených skutečností vyplývá, že historická struktura sídla je v řadě momentů nenávratně narušená. Cílem územního plánu by měla být rehabilitace města a navrácení původního charakteru sídla.

Dominanty města

Hlavními dominantami města je zámek Hluboká se svým rozlehlým parkem a kostel sv. Jana Nepomuského. Naopak negativní dominantou je prodejna potravin v těsné blízkosti kostela sv. Jana Nepomuckého a zástavba panelových domů nacházející se při vjezdu do města od Týna nad Vltavou a v těsné blízkosti centra města.

Vstupy do města

Prostor Tyršovy ulice vedoucí po hrázi Podhradského rybníka je koncipován jako důležitý vstup do města. Z tohoto důvodu by měla mít reprezentativní a atraktivní vzhled. V současné době však Tyršova ulice tento vzhled nemá. Přispěla k tomu i výstavba nových rodinných domů, svým charakterem zcela do této části města nevhodných. Dále pak objekt zahradnictví vylučující reprezentativnost ulice.

Výstup k zámku z parkoviště určeného pro návštěvníky zámku, je veden ul. Zborovská. Ta tak představuje důležitou komunikační osu a měla by mít i odpovídající reprezentativní charakter. Bohužel stejně jako ul. Tyršova tento charakter postrádá. Přispívá k tomu i nevyužívaný a chátrající objekt bývalé sýpky.

Panoramatické pohledy, silueta města, výškové členění

Vyvýšený terén, na kterém je město založeno umožňuje velké množství panoramatických pohledů do krajiny (Munický rybník, Podskalská louka, lesy v okolí města a řeka Vltava). Tyto pohledové osy by měly být i v případě další zástavby a jejího ucelení zachovány. Stejně tak panoramatické pohledy z okolí na zámek Hluboká a město by v žádném případě neměly být další zástavbou narušeny.

Obrys města založeného na kopcovitém terénu tvoří kontrast k rovinnému terénu okolní krajiny. Silueta města se zámekem a kostelem, jako hlavním článkem kompozice, tak zde vyniká a v žádném případě by neměla být

narušena budoucí výstavbou. Je proto důležité stanovit vhodnou výškovou diverzifikaci staveb s ohledem na siluetu města.

Urbanistické osy, funkční využití ploch

Hlavní urbanizační osou je zde Masarykova třída. Ta spolu s ulicemi Tyršovou a Zborovskou plní funkci centrální smíšené zóny s obchody, službami, administrativou, hotely, zastoupením firem, bydlením, parkováním apod. Na tuto centrální zónu pak navazují zóny bydlení a to převážně v severní části města. V jižní části města se pak nacházejí plochy technické vybavenosti a plochy podnikání a také plochy sportu a rekreace.

V části Záměstí plní hlavní urbanizační osu ulice Pražská. Občanská vybavenost je zde minimální, převažuje funkce bydlení. Bylo by vhodné posoudit nové funkční využití a prostorové uspořádání této části města (polyfunkční zástavba s výrazným podílem bydlení a významným doplněním městské zeleně). Dále by bylo vhodné propojit obě urbanizační osy. Jádrem takovéto kompozice by se stala přirozená dominanta celého města a to zámek Hluboká.

V současné době prošla řada objektů v centru města rekonstrukcí, ne vždy ale respektují a dále rozvíjejí původní historickou koncepci městské zástavby. V celém centru města je nadřazený pěší provoz, kterému byla podřízena automobilová doprava.

Při plánování nových funkčních zón by se mělo upustit od monofunkčních rozsáhlých zón s monofunkčním využitím pozemků. V zájmu zpestření a oživení struktury města je třeba podporovat zásadu smíšeného využití, zejména v centru. Obytné, výrobní a jiné kompatibilní zóny by měly být v těsné časové a územní návaznosti. Každá funkční zóna by měla mít individuálně stanovené regulační zásady určující podmínky pro její využití.

K rozčlenění území obce na plochy s rozdílným způsobem využití by mělo dojít tak, aby nedocházelo ke vzájemnému narušování rozdílných funkcí v území.

Hustota zástavby

Hustota zástavby je vyšší okolo historického jádra, kam je soustředěna vybavenost města a nejvýznamnější objekty. Tvoří jí jak objekty nízkopodlažní tak i středněpodlažní. Nová zástavba je rozptýlena od původního jádra města směrem do okolního zázemí. Hustota zástavby je zde nižší a tvořena volně stojícími rodinnými domy.

Urbanistická koncepce zástavby by měla vycházet z konfigurace terénu, stávající zástavby a měla by respektovat vysoký podíl zeleně v území (město Hluboká nad Vltavou leží v přírodně nadprůměrně hodnotném území, které je nutno chránit).

Charakter obce a ochrana kulturních hodnot

Mělo by dojít k zachování charakteru stávající městské zástavby a její struktury a respektování architektonicky cenných, pro řešení území charakteristických staveb a prostorů. Tomu by měl odpovídat i charakter a měřítko navržené zástavby.

Současné historické, kulturní, urbanistické ani přírodní hodnoty nebudou návrhem územního plánu negativně dotčeny. Návrh územního plánu bude tyto hodnoty zachovávat.

Rozvojové plochy

Tab. 13 Rozvojové plochy Hluboká nad Vltavou

Rozvojová plocha	Dnešní stav	Možné, plánované využití
Zámostí - Pila	Nevyužito	Smíšená podnikatelská zóna
Zámostí – Na Vývarce	Z převážné části využito jako skladovací prostory	Podnikatelská zóna
Centrální parkoviště a okolí	Parkoviště, okolí nevyužito	Přesunutí parkoviště a rodinná zástavba
Hněvkovická přehrada	Využíváno v rozsahu cestovního ruchu	Cestovní ruch (včetně rekreační plavby)
U Sokolovny	Částečně využití pro podnikání	Wellness centrum (lázně)

3.8. Obyvatelstvo, zaměstnanost, bytový fond a bydlení

3.8.1. Obyvatelstvo

Počet obyvatel k 31.12.2004

Tab.24 Počet obyvatel (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005)

Území	Výměra (ha)	Počet částí	Počet obyvatel (sčítání lidu)				
			1970	1980	1991	2001	2004
Hluboká nad Vltavou	9112	11	4236	4373	4277	4538	4678

Obyvatelstvo podle pohlaví a věku k 31.12.2004

Tab.15 Obyvatelstvo podle pohlaví a věku (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005)

Obyvatelstvo ve věku			Muži ve věku			Ženy ve věku		
0 až 14	15 až 64	64 a více	0 až 14	15 až 64	64 a více	0 až 14	15 až 64	64 a více
16,8	70,7	12,4	17,5	73,3	9,2	16,2	68,2	15,6

Tab.16 Počet obyvatel dle věku

Počet obyvatel ve věku 0-14 let celkem	788
Počet obyvatel ve věku 15-59 ženy	1504
Počet obyvatel ve věku 15-59 muži	1579

Pohyb obyvatelstva v roce 2004

Tab.17 Pohyb obyvatelstva (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005)

Hluboká nad Vltavou	Živě narození	Zemřelí	Přirozený přírůstek
	51	57	- 6
	Přistěhovalí	Vystěhovalí	Přírůstek stěhováním
	200	198	2
	Celkový přírůstek	Sňatky	Rozvody
	- 4	28	14

Obyvatelstvo podle pohlaví a rodinného stavu

Tab.18 Obyvatelstvo podle pohlaví a rodinného stavu (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538
z toho ženy		2257
z toho muži		2281
Muži	svobodní	1009
	ženatí	1075
	rozvedení	144
	ovdovělí	37
	nezjištěno	16
Ženy	svobodné	731
	vdané	1064
	rozvedené	157
	ovdovělí	290
	nezjištěno	15

Obyvatelstvo podle věku

Tab. 19 Obyvatelstvo podle věku (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538
V tom ve věku	0-4	212
	5-14	537
	15-19	355
	20-29	774
	30-39	604
	40-49	676
	50-59	650
	60-64	161
	65-74	334
	75+nezj.	235

Obyvatelstvo podle stupně vzdělání

Tab.20 Obyvatelstvo podle stupně vzdělání (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo 15leté a starší		3789
V tom podle stupně vzdělání	bez vzdělání	18
	základní vč. neukončeného	879
	vyučení a stř. odborné bez mat.	1345
	úplné střední s maturitou	992
	vyšší odborné a nástavbové	117
	vysokoškolské	377
	nezjištěné vzdělání	61

Obyvatelstvo podle národnosti

Tab.21 Obyvatelstvo podle národnosti (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538
Z toho národnost	česká	4217
	moravská	4
	slezská	0
	slovenská	42
	romská	5
	polská	1
	německá	37
	ukrajinská	6
	vietnamská	7

Obyvatelstvo podle náboženského vyznání

Tab.22 Obyvatelstvo podle náboženského vyznání (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538
Věřící		1454
z toho	církev římskokatolická	1206
	církev českosl. husitská	37
	českobratrská církev evangel.	16
	pravoslavná církev	6
	Nábož. společn. Svědk. Jehovovi	2
Bez vyznání		2405
Nezjištěné vyznání		679

Kriminalita

Tab.23 Kriminalita (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005;
údaje k 31.12.2004)

Okres	Zjištěné trestné činy celkem	Z toho		Trestné činy na 1000 obyvatel	Objasněné trestné činy
		Hospodářská kriminalita	Obecná kriminalita		
České Budějovice	6245	702	5106	34,8	3276

3.8.2. Zaměstnanost

Ekonomické subjekty se sídlem v řešeném území k 31.12.2004

Tab.24 Ekonomické subjekty se sídlem v řešeném území (Statistická ročenka
Jihočeského kraje 2005)

Celkem	V tom					
	Fyzické osoby	Z toho živnostníci	Právnícké soby	Z toho		
				Obchodní společnosti	Družstva	Státní podniky
1167	948	839	219	126	8	1

Obyvatelstvo podle ekonomické aktivity

Tab.25 Obyvatelstvo podle ekonomické aktivity (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538	
Ekonomicky aktivní celkem		2389	
V tom	zaměstnaní	2281	
	z toho	pracuj. důchodci	95
		ženy na mat. dov.	41
	nezaměstnaní	108	
Ekonomicky neaktivní celkem		2118	
Z toho	nepracuj. důchodci	851	
	žáci, studenti, učni	852	
Osoby s nezjišt. ekonom. aktivitou		31	

Ekonomicky aktivní podle odvětví

Tab.26 Ekonomicky aktivní podle odvětví (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obyvatelstvo celkem		4538
Ekonomicky aktivní celkem		2389
Z toho podle odvětví	zemědělství, lesnictví, rybolov	240
	průmysl	510
	stavebnictví	289
	obchod, opravy motor. vozidel	251
	doprava, pošty a telekomunikace	175
	veřejná správa, obrana, soc. zabez.	125
	školství, zdravot., veter. a soc. činn.	259

Vyjíždějící do zaměstnání a škol

Tab.27 Vyjždění do zaměstnání a škol (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Vyjíždějící do zaměstnání		2008
Z toho	v rámci obce	671
	v rámci okresu	1194
	v rámci kraje	32
	do jiného kraje	54
vyjíždějící do zam. denně mimo obec		1154
Žáci vyjíždějící denně mimo obec		321

3.8.3. Bytový fond a bydlení

Počty domácností podle typu domácnosti

Tab.28 Počty domácností podle typu domácnosti (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Bytové domácnosti		1603
V tom	s 1 HD	1482
	se 2+ HD	121
Hospodařící domácnosti		1738
V tom	s 1 CD	1702
	se 2+ CD	36
Cenzové domácnosti		1774
V tom	úplné rodiny	1070
	z toho se závisl. dětmi	546
	neúplné rodiny	211
	z toho se závisl. dětmi	127
	nerodinné domácnosti	28
	domácnosti jednotlivců	465

Domovní fond

Tab.29 Domovní fond (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Domy úhrnem		1263	
Z toho domy obydlené		982	
Z úhrnu obydlených domů	rodinné domy	896	
	bytové domy	64	
	domy podle vlastnictví	soukromých osob	850
		obce, státu	38
		SBD	10
	domy postavené	do 1919	176
		1920-1945	126
		1946-1980	338
		1981-2001	334

Domy podle počtu podlaží a technického vybavení

Tab.30 Domy podle počtu podlaží a technického vybavení (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Domy úhrnem		982
Z toho podle podlaží	1-2	912
	3-4	48
	5+	16
Počet domů vybavených	přípojkou na kanalizační síť	735
	vodovodem	972
	plynem	467
	ústředním topením	776

Bytový fond

Tab.31 Bytový fond (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Byty úhrnem		1979	
V tom	byty obydlené	1603	
	z toho	v rodin. domech	1011
		v bytov. domech	563
	byty neobydlené v obydl. domech	85	
	byty neobydlené v neobydl.domech	291	
	z toho podle důvodu	obydl. přechodně	82
		slouží k rekreaci	117

Obydlené byty podle právního důvodu užívání a velikosti bytu

Tab.32 Obydlené byty podle právního důvodu užívání a velikosti bytu (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obydlené byty úhrnem		1603
Z toho podle právního důvodu užívání	ve vlastním domě	786
	v osobním vlastnictví	73
	nájemní	339
	člena bytového družstva	177
Z úhrnu podle počtu obytných místností	1 místnost	171
	2 místnosti	366
	3 místnosti	508
	4 místnosti	302
	5+ místností	222

Technické vybavení bytů a ukazatele úrovně bydlení

Tab.33 Technické vybavení bytů a ukazatele úrovně bydlení (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obydlené byty úhrnem		1603
Byty podle vybavení	plyn v bytě	603
	vodovod v bytě	1587
	vlastní splachov.záchod	1558
	vlastní koupelna, sprchový kout	1565
	ústřední topení	1170
	etážové topení	181
Průměrný počet	osob na byt	2,76
	osob na obytnou místnost 8+m²	0,91
	obytné plochy na byt	59,08
	obytné plochy na osobu	20,93
	obytných místn. na byt	3,11

Obyvatelstvo, bytový fond dle jednotlivých obcí

Tab. 34 Obyvatelstvo a bytový fond dle jednotlivých obcí (Sčítání lidu, domů a bytů 2001)

Obec	Obyvatelstvo celkem	Trvale obydlené byty	Trvale obydlené domy
Bavorovice	313	75	103
Hluboká nad Vltavou	3626	726	1255
Hroznějovice	54	20	20
Jeznice	35	14	14
Kostelec	138	31	41
Líšnice	31	12	12
Munice	201	52	70
Poněšice	33	13	14
Purkarec	151	36	54
Celkem	4582	979	1583

3.9. Občanská vybavenost

V současnosti je Hluboká nad Vltavou rychle se rozvíjejícím městem, podporující místní podnikatelské aktivity se širokou nabídkou kulturních a sportovních příležitostí. Nachází se zde hotely, pensiony, kempy, chaty, ubytování v soukromí, 40 restaurací, letní plovárna s tobogánem, krytý bazén se saunou, moderní kino, otevřené i kryté tenisové kurty, zimní stadion, baseballový areál, jízdárna, golfové hřiště, fitness, hustá síť cyklotras v okolí a cyklostezka do Českých Budějovic, vodní doprava, vodní lyžování, blízké letiště Hosín.

Technická vybavenost

Tab.35 Technická vybavenost (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Pošta - počet	2
Poštovní směrovací číslo	37341
Veřejný vodovod	ano
Kanalizace s napojením na ČOV	ano
Sbor dobrovolných hasičů obce	ano
Požární nádrž	ano
Požární hydrant	ano
Obvodní oddělení policie ČR	ano
Plynofikace obce	ano
Skládka tuhých dom.odpadů	ano

Sport

Tab.36 Sport (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Koupaliště a bazény	5
- z toho kryté bazény	1
Hřiště (s provozovatelem nebo správcem)	8
Tělocvičny (vč. školních)	2
Zimní stadiony kryté i otevřené	1
Ostatní zařízení pro tělovýchovu (s provozovatelem nebo správcem)	7

Peněžnictví

Tab.37 Peněžnictví (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Peněžní ústavy a jejich úřadovny	3
----------------------------------	---

Hospodářská činnost

Tab.38 Hospodářská činnost (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Počet podnikatelských subjektů celkem	1167
Zemědělství, lesnictví, rybolov - počet subjektů	100
Průmysl - počet podnikatelských subjektů	157
Stavebnictví - počet podnikatelských subjektů	132
Doprava a spoje - počet podnikatelských subjektů	34
Obchod, prodej a opravy motorových vozidel a spotřebního zboží a pohostinství - počet podnikatelských subjektů	402
Ostatní obchodní služby - počet podnikatelských subjektů	214
Veřejná správa, obrana, povinné sociální pojištění - počet subjektů	9
Školství a zdravotnictví - počet subjektů	31
Ostatní veřejné, sociální a osobní služby - počet subjektů	88
Státní organizace - počet subjektů	8
Akciové společnosti - počet subjektů	12
Obchodní společnosti - počet subjektů	114
Družstevní organizace - počet subjektů	8
Peněžní organizace - počet subjektů	0
Podnikatelé - fyzické osoby - počet subjektů	839
Samostatně hospodařící rolníci - počet subjektů	50
Svobodná povolání - počet subjektů	57
Ostatní právní formy - počet subjektů	77

Významné firmy

Lesy Hluboká nad Vltavou a.s.-lesnické práce, Rybníkářství Hluboká a.s., Stavitelství Karel Vácha a syn, s.r.o., Agriprod s.r.o. - zemědělská výroba, Hotel Štekl – klubový hotel, A.W.Faber Castell ČR s.r.o.-výroba psacích a kancel. potřeb, Budějovická dřevozpracující továrna s.r.o. - dřevovýroba, Montera s.r.o.-výroba plast. oken a dveří

Školství

Tab.39 Školství (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Mateřská škola	5
Základní škola - vyšší stupeň (1.-9. ročník)	1
Střední odborné učiliště	1
Gymnázium	1
Střední odborná škola (vč.zdravotnické)	1

Školy:

Základní škola, Mateřská škola, Integrovaná střední škola elektrotechnická-centrum odborné přípravy, Townshend International School - mezinárodní škola

Kultura

Tab.40 Kultura (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Věřejná knihovna vč. poboček	3
Stálá kina	1
Přírodní amfiteátry (vč. letních kin)	1
Muzeum (včetně poboček a samostatných památníků)	2
Galerie (vč. poboček a výstavních sání)	2
Kulturní zařízení ostatní	3
Zoologická zahrada	1
Sakrální stavba	3
Hřbitov	3

Kulturní instituce:

Státní zámek Hluboká nad Vltavou, Alšova Jihočeská galerie, Galerie Knížecí Dvůr, Lovecký zámek Ohrada – myslivecké a rybářské muzeum, ZOO Ohrada, Kulturní centrum Panorama, Vorašské muzeum Purkarec

Zdravotnictví

Tab.41 Zdravotnictví (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Samostatná ordinace praktického lékaře pro dospělé	2
Detašované pracoviště samostatné ordinace praktického lékaře pro dospělé	2
Samostatná ordinace praktického lékaře pro děti a dorost	1
Detašované pracoviště samostatné ordinace praktického lékaře pro děti a dorost	1
Samostatná ordinace praktického lékaře - stomatologa	2
Detašované pracoviště samostatné ordinace praktického lékaře - gynekologa	1
Ostatní samostatná zařízení	2
Detašované pracoviště ostatního samostatného zařízení	3
Zařízení lékárenské péče	1

Sociální oblast

Tab.42 Sociální oblast (Statistická ročenka Jihočeského kraje 2005; údaje k 31.12.2004)

Domovy důchodců	1
Ostatní zařízení sociální péče	1

3.10. Rekrece a cestovní ruch

Největší perspektivu z hlediska cestovního ruchu má státní zámek Hluboká nad Vltavou a jediná jihočeská ZOO. Dalšími významnými atraktivitami jsou např. Alšova jihočeská galerie, lovecký zámeček Ohrada, památkově chráněná sídla Bavorovice a Munice. Turisticky zajímavá je i nabídka v oblasti sportovního vyžití např. zimní stadion, jízdárna, golfové hřiště, fitness, hustá síť cyklotras. Přínosem nejen pro turistický ruch, ale i pro město je přítomnost Kulturního centra Panorama. Z hlediska cestovního ruchu je důležitá i vzdálenost od města České Budějovice. Ta je pouze 10 km. Významná je i lokalita Hluboké nad Vltavou. Ta leží v přírodně nadprůměrně hodnotné krajině, plné lesů, rybníků, alejí a krajinářských kompozic parků. Město Hluboká nad Vltavou má rozvinutou a stále se rozvíjející škálu oblastí pro služby cestovnímu a turistickému ruchu. Uvažuje se zde s vybudováním lázeňského provozu relaxačního a rekondičního centra a s doplněním sportovní a rekreační vybavenosti, například sjezdovka s letní bobovou dráhou. V souvislosti s rozvojem rekreace poroste význam ostatních sídel při Hněvkovické přehradě.

Nádrže Hněvkovice leží na hlavní vodní cestě a v těžišti Jihočeského kraje, v pěkném přírodním prostředí, které předurčuje její atraktivitu pro cestovní a turistický ruch a rekreační využití. Problematická je špatná dopravní přístupnost břehových partií a nedostatečná technická infrastruktura.

Pro rozvoj cestovního ruchu a turistiky by bylo vhodné:

- a) Podporovat rozvoj jiných forem cestovního ruchu
- b) Podporovat tradiční aktivity v oblasti cestovního ruchu
- c) Prodloužit turistickou sezónu a dobu pobytu návštěvníků ve městě
- d) Zlepšit a rozšířit propagaci města

3.11. Požadavky civilní ochrany

Požadavky civilní ochrany a obrany státu

Požadavky a předpisy na zajištění ochrany obyvatelstva se rozumí plnění úkolů civilní ochrany a to zejména varování, evakuace, nouzové přežití a další opatření k zabezpečení ochrany života, zdraví a majetku v případě záplav, havárií a válečných konfliktů. Je třeba dbát na řádné posouzení stávajících rizik při územních a stavebních řízeních. Navrhované stavby pak ovlivňovat tak, aby nedošlo ke kumulaci rizik.

Platné právní předpisy

Zákon 239/2000 Sb. o integrovaném záchranném systému vymezuje integrovaný záchranný systém, stanoví složky integrovaného záchranného systému a jejich působnost, pokud tak nestanoví zvláštní právní předpis, působnost a pravomoc státních orgánů územních samosprávných celků, práva a povinnosti právnických a fyzických osob při přípravě na mimořádné události a při záchranných a likvidačních pracích a při ochraně obyvatelstva před a po dobu vyhlášení stavu nebezpečí, nouzového stavu, stavu ohrožení státu a válečného stavu.

Vyhláška 380/2002 Sb. k přípravě a provádění úkolů ochrany obyvatelstva vymezuje postup při zřizování zařízení civilní ochrany a při odborné přípravě jejich personálu, způsob informování právnických a fyzických osob o charakteru možného ohrožení, připravovaných opatření a způsobu jejich provedení, technické, provozní a organizační zabezpečení jednotného systému varování a vyrozumění a způsob poskytování tísňových informací, způsob provádění evakuace a jejího všestranného zabezpečení, zásady postupu při poskytování úkrytů a způsob a rozsah kolektivní a individuální ochrany obyvatelstva, požadavky ochrany obyvatelstva v územním plánování a stavebně technické požadavky na stavby civilní ochrany nebo stavby dotčené požadavky civilní ochrany.

Význam a podklady pro zpracování

Opatření civilní ochrany je nedílnou součástí územně plánovací dokumentace. Podklady pro zpracování opatření civilní ochrany mohou poskytnout orgány zajišťující přípravu na mimořádné události, na provádění záchranných a likvidačních prací a ochranu obyvatelstva.

Nejdůležitějším zdrojem informací a závazným dokumentem pro všechny obce, správní úřady, právnické a fyzické osoby nacházející se na území kraje je Havarijný plán kraje. Jedná se o soubor opatření k provádění záchranných a likvidačních prací k odvrácení nebo omezení bezprostředního působení ohrožení vzniklých mimořádnou událostí a k odstranění vzniklých následků způsobených mimořádnou událostí v případě živelných pohrom nebo jiných nebezpečí, která ohrožují životy, zdraví, značné majetkové hodnoty nebo životní prostředí.

Požadavky civilní ochrany k územnímu plánu obce

Na základě stanoviska dotčeného orgánu uplatněného k návrhu zadání územního plánu obce se v rozsahu předaných podkladů zapracuje do textové a grafické části územního plánu obce návrh ploch pro požadované potřeby

- a) ochrany území před průchodem průlomové vlny vzniklé zvláštní povodní
- b) zón havarijního plánování,
- c) ukrytí obyvatelstva v důsledku mimořádné události,
- d) evakuace obyvatelstva a jeho ubytování,
- e) skladování materiálu civilní ochrany a humanitární pomoci,
- f) vyvezení a uskladnění nebezpečných látek mimo současně zastavěná území a zastavitelná území obce
- g) záchranných, likvidačních a obnovovacích prací pro odstranění nebo snížení škodlivých účinků kontaminace, vzniklých při mimořádné události

- h) ochrany před vlivy nebezpečných látek skladovaných v území
- i) nouzového zásobování obyvatelstva vodou a elektrickou energií

3.12. Odpadové hospodářství a staré ekologické zátěže

Odpadové hospodářství

Město Hluboká nad Vltavou má vlastní skládku, která je v současné době ve druhé etapě svého budování. Pro rok 2007 se počítá s budováním 3. etapy skládky o kapacitě 40 000 m³. Skládka se nachází v prostoru lomu u Pěnského potoka, při silnici II/105 na Týn nad Vltavou.

Současný stav nakládání s odpady je obecně charakterizován fungujícím systémem svozu a skladování. Svozové firmy obvykle zabezpečují dané území komplexně, tj. vedle svozu netříděného komunálního odpadu zajišťují i separovaný sběr a svoz nebezpečných složek komunálního odpadu a svoz objemného odpadu. Obě posledně jmenované služby se provádí obvykle kombinací provozu recyklačních dvorů a mobilního sběru.

O správu a údržbu skládek a odpadového hospodářství se stará Podnik místního hospodářství. Jedná se o příspěvkovou organizaci, jejímž zřizovatelem je město Hluboká nad Vltavou.

Staré ekologické zátěže

V řešeném území se nacházejí areály průmyslové výroby, kde by mohla vznikat ekologická zátěž území. Další možností vzniku zátěže jsou zemědělské areály, prozatím však ekologická zátěž na těchto plochách nebyla prokázána.

Nejvýznamnější starou ekologickou zátěží je skládka Zíkův lom poblíž řeky Vltavy. Jedná se o skládku odpadů situovanou cca 500 m severovýchodně od města Hluboká nad Vltavou. Provoz skládky byl ukončen v září roku 1993. V současné době probíhají přípravné rekultivační práce, skládka je překrývána zeminou a vybavena dvěma monitorovacími vrty pro zjišťování kvality podzemních vod.

3.13. Doprava a dopravní zařízení

3.13.1. Silniční síť

Řešené území je napojeno na nadřazenou silniční síť dvojicí silnic II. třídy. A to silnicí II/105 a II/146. Dále je území Hluboké nad Vltavou napojeno na železniční síť dvěma nádražími na pražské a na plzeňské trati.

Silnice II.třídy

Silnice II/105 (Sedlčany – Milevsko – Týn nad Vltavou – Hluboká nad Vltavou – České Budějovice) je zařazena do vybrané silniční sítě ČR jako základní. Má zásadní význam pro dopravní obsluhu části města na levém břehu řeky Vltavy a spojení s Českými Budějovicemi. Trasa silnice v úseku Týn nad Vltavou – České Budějovice je prakticky bez dopravních závad (šířka silnice odpovídá parametrům silnice II.třídy). V řešeném území jsou některé křižovatky na této silnici poznamenány dopravními závadami, zejména svým tvarem. Za nejvíce kritická místa lze považovat křižovatku se silnicí II/146 a III/10581 v Hluboké nad Vltavou. V místě křížení se silnicí III/10581 je v současné době stavěn kruhový objezd. Dle výsledku sčítání dopravy na dálnicích a silniční síti v roce 2005 je intenzita dopravy na silnici II/105 v úseku České Budějovice – Hluboká nad Vltavou 11 489 vozidel za den a v úseku Hluboká nad Vltavou – Týn nad Vltavou 5 418 vozidel za den. Intenzitu dopravy ve směru na České Budějovice lze označit za poměrně značnou a lze předpokládat že v budoucnu s rozvojem turistického ruchu bude ještě stoupat.

Silnice II/146 (Hluboká nad Vltavou – Lhotce) zajišťuje spojení města na levém a pravém břehu Vltavy. Silnice má v celé své délce řadu dopravních závad. Nejvýznamnější je křižovatka se silnicí III/10575 (rozhled, prostorové uspořádání), most přes Vltavu (nevyhovující šířkové poměry) a křižovatka se silnicí III/10581. Dle výsledku sčítání dopravy na dálnicích a silniční síti v roce 2005 je intenzita dopravy na silnici II/146 při vjezdu do města 4137 vozidel za den, v úseku mezi centrem města a Zámostí 6783 vozidel za den. Mimo město

ve směru pak už jen 1606 vozidel za den. V budoucnu je uvažováno s odkloněním této silnice.

Silnice III.třídy

Silnice II. třídy jsou doplněny sítí silnic III. třídy. Vzhledem k jejich dopravnímu významu je množství dopravních závad, až na několik výjimek únosné.

Silnice III/10575 (Hluboká Zámostí – Hrdějovice – České Budějovice) vykazuje celou řadu dopravních závad. Směrový a výškový průběh trasy v sevřené zástavbě skýtá naprosto nevyhovující rozhledové poměry prakticky v celé délce. Nevyhovující prostorové řešení a rozhledové poměry jsou i v místě křižovatky se silnicí II/146 v Zámostí. Tato komunikace představuje jednu ze spojnic Hluboká nad Vltavou - České Budějovice, ale právě kvůli špatnému dopravnímu řešení je i přes potenciální dopravní význam méně využívaná než silnice II/105.

Silnice III/1472 (Hluboká nad Vltavou – Poněšice – Kostelec – Horní Kněžeklady – Týn nad Vltavou) zajišťuje dopravní obslužnost obcí na levém břehu Vltavy mezi Hlubokou nad Vltavou a Týnem nad Vltavou. Za největší dopravní závalu lze označit špatné rozhledové poměry a vysoké stoupání uvnitř zastavěného území (Poněšice, Kostelec). Dle výsledku sčítání dopravy na dálnicích a silniční síti v roce 2005 je intenzita dopravy na této komunikaci 477 vozidel za den. V současné době probíhá oprava jejího povrchu.

Silnice III/12221 zajišťuje dopravní obslužnost obcí Purkarec a Jeznice. Je přímo napojena na silnici II/105. Spojení obce Purkarec s levým břehem Vltavy a dále Kostelcem zaniklo zbouráním mostu při stavbě Hněvkovické přehrady.

Silnice III/10579 (Hluboká nad Vltavou – Munice – Zahájí – Olešník Dříteň) je velmi zatížena dopravou, dle výsledku sčítání dopravy na dálnicích a silniční síti v roce 2005 představuje dopravní zatížení 4199 vozidel denně. V úseku Munice – Zahájí má silnice řadu dopravních závad (nedostatečné

rozhledové poměry, nevyhovující konstrukce vozovky, směrové a výškové oblouky s nedostatečnými poloměry). V obci Munice vede trasa komunikace v těsné blízkosti rodinných domů, které tak nejsou chráněny proti nadměrnému hluku a prachu.

Silnice III/12229 spojuje obce Munice a Zliv. Komunikace má dostatečnou šířku a nový povrch. Vzhledem k jejímu dopravnímu významu je počet dopravních závad únosný.

Silnice III/10572 spojuje obci Hroznějovice a **silnice III/10574** obci Líšnice se silnicí III/1472. Jejich současný stav je nevyhovující, mají řadu dopravních závad (šířka vozovky, rozhledové poměry, špatný povrch vozovky).

Ostatní silnice jsou považovány v podstatě za územně stabilizované s minimálními úpravami trasy a opravami.

Místní a účelové komunikace

Silnice III.třídy jsou doplněny sítí místních komunikací, které slouží převážně místní dopravě na území obcí a účelových komunikací, které slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby jejich vlastníků nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Tyto komunikace mají v současné době z větší části (alespoň v zastavěné části sídla) bezprašný povrch a šířku vozovky 3-6m.

3.13.2. Dopravní zařízení

Parkování a garážování vozidel obyvatel sídla je zajištěno vesměs na vlastních pozemcích. Pro obyvatele bytových domů slouží řadové garáže při silnici II/105. Dále se ve městě nachází několik parkovišť. Mezi nimi má největší význam parkoviště určené pro návštěvníky zámku, které se nachází u čerpací stanice pohonných hmot pod městem a parkoviště na hlavní Masarykově třídě. Při stavbě nových objektů by mělo být odstavení vozidel situováno vždy na vlastním pozemku.

3.13.3 Hromadná přeprava osob

Hromadná přeprava osob je v Hluboké nad Vltavou a zajištěna autobusy ČSAD a železniční dopravou. V ostatních sídlech je přeprava osob zajištěna pouze autobusy ČSAD. Hluboká nad Vltavou je navíc zapojena do tzv. integrovaného systému osobní hromadné dopravy a to autobusovou linkou, která zajišťuje přepravu osob mezi Hlubokou nad Vltavou a Českými Budějovicemi v pravidelném intervalu v průběhu celého dne. V budoucnu se počítá s jeho rozšířením. Autobusové nádraží se v řešeném území nenachází, jsou zde pouze zastávky autobusů.

Zastávka:

Hluboká nad Vltavou - Zámostí most, U Pulců, Zámostí – železniční stanice, Bavorovice-rozcestí, Poříčská, Železniční stanice-rozcestí, Lovecký zámek - rozcestí k ZOO, Pod kostelem, Hvězdáře, Křivonoska, Stará obora, U Mezinárodní školy, Barborka, Sportovní areál, Učiliště JČE, Železniční stanice (směr Plzeň), Pod hotelem, Blaná- hájenka, Škola, Purkarec, Jeznice, U dvou šraňků, Nová Obora, Poněšice, Líšnice – rozcestí, Líšnice, Kostelec, Hroznějovice, Hroznějovice-hájenka, Munice

Autobusová doprava

Linky ČSAD Jihotrans č. 132100, 320001, 320060, 320061, 320170, 320720, 320770, 320730, 320800

MHD Č. Budějovice – linka č. 325104 - Integrovaný dopravní systém

3.13.4. Železniční síť

Řešeným územím procházejí dvě železniční tratě a to České Budějovice – Plzeň a České Budějovice – Praha. Na každé této trati má Hluboká nad Vltavou vlakové nádraží. Bohužel obě leží v poměrně velké vzdálenosti od města, což má za následek snížení atraktivnosti osobní železniční dopravy. Dominantní postavení v hromadné přepravě osob má proto ČSAD.

Vlaková doprava zastávky:

Hluboká nad Vltavou - U Sudárny: směr Č. Budějovice – Plzeň

Hluboká nad Vltavou – Zámostí: směr Č. Budějovice – Praha

3.13.5. Cykloturistika

Město Hluboká nad Vltavou má velký potenciál využití pro turistický a cestovní ruch. Nachází se zde osmnáctijamkové golfové hřiště a mají zde vzniknout lázně a další vyšší občanská vybavenost. S Českými Budějovicemi je spojena velmi frekventovanou cyklistickou stezkou a v budoucnu navrhovanou vodní cestou. Cestovní ruch se nebude soustřeďovat pouze na město Hluboká nad Vltavou, ale i na širší okolí. Podstatnou roli při jeho rozvoji budou sehrávat turistické stezky a cyklotrasy. Hluboká nad Vltavou a její okolí představuje ideální cíle pro cykloturistiku.

Cykloturistické trasy

Tab. 43 Cykloturistické trasy

Číslo	Průběh trasy	Trasa km
1051	Hluboká n.Vlt. – Vondrov – Ohrada – Hluboká n. Vlt	9
1052	Opatovice – Hluboká n. Vlt.	6
1056	Hluboká, Zámostí – Hosín – Dobřejšovice – U Macarů	8
1058	Ševětín – Vitín – Kafilerie u Lhotic – Hluboká n. Vlt.	13
1078	Hluboká n. Vlt. – Munice – Zahájí – Dříteň – Malešice – Temelín – Týn n. Vlt.	28
1079	Hluboká n. Vlt. – Chlumec – Litoradlice – Hněvkovice	26
1081	Hluboká n. Vlt. – Munice – Zliv – Plástovice – Hlavatce – Netolice	21
1082	Hluboká n. Vlt. – Čejkovice – Křenovice – Dubné – Lipí - Křemže	25

V zájmu rozvoje turistiky a cykloturistiky by bylo vhodné rozšířit doplňková zařízení (odpočívadla, občerstvení, půjčovny kol, informační tabule, atd.). Pro rozvoj cykloturistiky v okolí Hněvkovické přehrady by přispělo zřízení přívozu Purkarec – Kostelec.

3.13.6. Letecká doprava

Výhodně položené perspektivní letiště v blízkosti krajského města s velmi dobrým přístupem po komunikaci II. třídy, vzdálené od Hluboké nad Vltavou 4 km. Letiště nabízí dostatečný rozsah poskytovaných služeb, plní všechny funkce drobné regionální dopravy, hojně využívané pro sportovní letectví. Pro ekonomický rozvoj území by bylo vhodné jeho využití.

- 2 VPD – travnatá 1000 x 50 metrů a asfaltová 800 x 24 metrů

3.13.7. Vodní doprava

Pro vltavskou vodní cestu přineslo 20. století vzhledem k rostoucí dopravě na paralelní železniční a silniční síti podstatné změny. Po roce 1945 byla

postupně přehodnocována úloha Vltavy s preferencí využití vodní energie, projekčně však bylo pamatováno na plavbu kategorie 300 tun.

Na konci 20. století se výrazně změnila priority využívání vltavské vodní cesty. Evropské zkušenosti s ekonomickou efektivitou „turistického průmyslu“ a atraktivita území Jihočeského kraje s jeho četnými přírodními a kulturně – historickými památkami jsou výzvou pro další rozvoj rekreační plavby na Vltavě v nových dimenzích.

Podmínky splavnění jihočeského úseku Vltavy do Českých Budějovic představuje dokumentace „Dokončení Vltavské vodní cesty v úseku Kořensko – České Budějovice“ (Econsult a Vodní cesty, a.s. Praha; prosinec 2003). Tento úsek je využitelný pro rekreační plavbu a případné lokální přepravy. Navrhované řešení pro plavbu 300 tun umožní nejen v současné době převažující a četnou plavbu sportovní, ale pro Jihočeský kraj velice žádoucí a přínosnou plavbu rekreační v evropském stylu, která je velmi hospodářsky lukrativní a frekventovaná v zemích Evropské unie. Pro tok Vltavy nad nádrží VD Orlík lze předpokládat plavební období od 1.4. do 1.11. vzhledem k zámrzům v zimním období. Vodní cestu bude možné navíc s výhodou využívat správcem vodních děl a toků jeho plovoucími prostředky pro přepravu materiálů, mechanizačních a dopravních prostředků při údržbě říční tratě, pobřežních zařízení a objektů a při dozoru nad využíváním vodního toku jinými subjekty.

Uvedený materiál Dokončení Vltavské vodní cesty v úseku Kořensko – České Budějovice (Econsult a Vodní cesty, a.s. Praha; prosinec 2003) předpokládá splavnění jihočeského úseku Vltavy ve čtyřech etapách (úsek od hranice kraje po Kořensko je součástí Orlické přehrady a splňuje všechny

podmínky pro splavnost dle Vyhlášky MD ČR č. 222/1995 Sb. o vodních cestách...)

- V první etapě splavnění pro lodě s omezeným ponorem do 1,1 m (hloubka dna 1,40 m) v celém úseku Kořensko – České Budějovice.
- Ve druhé etapě splavnění pro lodě s ponorem 2,0 m (hloubka dna 2,50 m) v úseku Kořensko – přístav Hrdějovice.
- Ve třetí etapě splavnění pro lodě s ponorem 2,0 m (hloubka dna 2,50 m) v úseku Kořensko – České Budějovice.
- Ve čtvrté etapě plné uvedení vodní cesty do souladu s parametry Vyhlášky č. 222/1995 Sb.

V současné době je v úseku Hluboká nad Vltavou – hráz nádrže Hněvkovice provozována charterová osobní lodní doprava. Úsek Vltavy z Hluboké nad Vltavou do Českých Budějovic není v současné době splavný vůbec.

3.14. Vodohospodářské řešení

Z hlediska ochrany vodohospodářských zájmů nevyplývá pro vlastní sídlo Bavorovice, Hluboká nad Vltavou, Hroznějovice, Jaroslavice, Jeznice, Kostelec, Líšnice, Munice, Poněšice a Purkarec žádná mimořádná opatření, která by limitovala nebo ovlivňovala předpokládaný rozvoj.

K severovýchodnímu okraji zájmového území zasahuje Chráněná oblast přirozené akumulace vod Třeboňská pánev. Do jižní části zájmového území (Hluboká – Zámostí) zasahuje ochranné pásmo II.b vodního zdroje Opatovice a do západní části tohoto území (Munice) zasahuje ochranné pásmo II.b vodního zdroje Zliv.

3.14.1. Vodní toky a nádrže, odtokové poměry

Hlavním vodním recipientem řešeného území je řeka Vltava se svými přítoky. Řeka protéká územím přibližně od jihu k severu. Jedná se o vodohospodářsky významný tok. Řeka má vyhlášeno záplavové území, stejně tak i její dva levostranné přítoky Dehtářský a Bezdrevský potok. Dále se v zájmovém území nachází celá řada rybníků a v blízkosti města Hluboká nad Vltavou sádky.

Obec Bavorovice patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-016) a jejího levostranného přítoku Dehtářského potoka (hydrologické povodí číslo 1-06-03-015) a Bezdrevského potoka (hydrologické povodí číslo 1-06-03-049). Řeka protéká východně od obce. Přímo v obci není žádná vodní plocha.

Obec Hroznějovice patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-072) a jejího pravostranného přítoku potoka Budáček (hydrologické povodí číslo 1-06-03-075). Potok protéká severně od obce. V obci se nachází požární nádrž.

Město Hluboká nad Vltavou patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-060). Řeka Vltava protéká městem a rozděluje ho na dvě části vlastní město Hluboká a městská část Zámostí. Levý břeh Vltavy je na území města hrázkován, koruna hráze se nachází nad Q50 až Q100, v dolním úseku pod mostem nad Q20. Hrázkování je přerušeno v místě bývalého mlýnského náhonu a v dolním úseku pod mostem není dokončeno. Pravý břeh Vltavy je hrázkován pouze pod jezem a pod mostem od sběrného dvora k ČOV. V současnosti je realizováno zabezpečení Podskalí a obytné zóny u Podskalské louky proti povodňovým průtokům ve Vltavě. V Hluboké Zámostí dochází k hydraulickému přetěžování kanalizační sítě extravilánovými vodami.

Obec Jaroslavice patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-076). Řeka protéká západně pod obcí (zasahuje sem vzduť Hněvkovické přehrady). Obcí protéká její bezejmenný přítok. Dále je v obci menší rybníček.

Obec Jeznice patří do povodí řeky Vltavy, jejího levostranného přítoku potoka Strouha (hydrologické povodí číslo 1-06-03-073). Potok protéká severně nad obcí. Obcí protéká jeho bezejmenný přítok, jehož koryto je částečně upraveno. Dále se v obci nachází požární nádrž.

Obec Kostelec patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-072 a 070) a jejího pravostranného přítoku Kosteleckého potoka a Líšnického potoka (čhp 1-06-03-068). Kostelecký potok pramení jihozápadně pod obcí. Líšnický potok protéká jihovýchodně od obce. Na okraji Kostelce se nachází požární nádrž.

Obec Líšnice patří do povodí řeky Vltavy a jejího přítoku Líšnického potoka (čhp 1-06-03-068), který se vlévá do Kozlovského potoka. Líšnický potok protéká jihovýchodním okrajem obce a na části trati je upraven. Obcí dále protéká jeho bezejmenný přítok, který pramení východně od obce Kostelec. Na části trasy je jeho koryto také upraveno. V obci se také nachází požární nádrž.

Obec Munice patří do povodí řeky Vltavy a jejího levostranného přítoku Munického potoka (čhp 1-06-03-059 a 068). Potok protéká přímo obcí. V obci se dále nachází několik samostatných vodních ploch a rybníčků u Munického potoka.

Obec Poněšice patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-066). Řeka protéká západně od obce. Severovýchodním okrajem obce protéká její bezejmenný přítok, který je částečně zatrubněn. Dále je v obci několik menších rybníčků a požární nádrž.

Obec Purkarec patří do povodí řeky Vltavy (hydrologické povodí číslo 1-06-03-070). Řeka protéká v těsné blízkosti obce (zasahuje sem vzduší Hněvkovické přehrady). Obcí protékají dva její bezejmenné levostranné přítoky. První jižní části obce a druhý v její severní části. Ten je před zaústěním do řeky zatrubněn. Oba přítoky pramení západně od obce. Při výstavbě VD Hněvkovice byla provedena úprava koryta řeky Vltavy (zvýšení břehů a zaústění přítoků). V severním okraji obce se také nachází malý rybníček.

V zájmovém území se nachází celá řada rybníků. K největším patří například Bezdrev (433,1243 ha), Munický (116,9371 ha), Naděje (32,1794 ha), Zvolenov (20,0516 ha), Poříčský, Nadýmač (1,4834 ha), Podhradský (7,1075 ha), Malý a Velký Hvězdář, Okrouhlý rybník aj.

V souvislosti s výstavbou jaderné elektrárny Temelín, byla v morfologicky výhodných profilech, až 50 m hluboko zaříznutého údolí řeky Vltavy, vybudována vodní nádrž Hněvkovice (výška betonové hráze na kótě 365 m je na blocích elektrárny 38 m, délka hráze včetně plavební komory 205 m, zatopená plocha 371 ha, objem nadržené vody 27,65 mil. m³. Vedle zajištění technologické vody pro jadernou elektrárnu Temelín je účelem této nádrže též využití energetického potenciálu řeky ve vybudované vodní elektrárně, rozšíření rekreačního území a výhledově splavnění Vltavy až do Českých Budějovic.

3.14.2. Vodovody a vodní zdroje

Napojení obyvatelstva na vodohospodářskou infrastrukturu

Tab.44 Napojení obyvatelstva na vodohospodářskou infrastrukturu

Obec	Vodovod		
	Vodovod	Napojení v %	Zdroj
Bavorovice	ano	100	Římov
Hluboká nad Vltavou	ano	100	Římov
Hroznějovice	ne	-	-
Jeznice	ne	-	-
Kostelec	ano	90	vrt. studna
Líšnice	ne	-	-
Munice	ano	100	Římov
Poněšice	ne	-	-
Purkarec	ano	90	Římov

Vodárenská soustava jižních Čech

Zdrojem vody je vodárenská nádrž Římov s dvoustupňovou úpravnou vody Plav o výkonu 1400 l/s. Z úpravny vody je voda čerpána mimo jiné i do VDJ Včelná 6 x 6000 m³ (462.00/456.80) a VDJ Hosín II 2 x 6000 m³ (462.00/457.00). Z VDJ Včelná je přes vodovodní síť města České Budějovice dopravována gravitačně přímo do města Hluboká nad Vltavou a odbočkou i do obce Bavorovice. Na řadu (u jezu v Českém Vrbném) je osazena redukce tlaku. Z VDJ Hosín II voda gravitačně natéká do VDJ Hosín I 2 x 2000m³ (457.00/452), odkud je gravitačně zásobeno město České Budějovice a odbočkou opět přímo město Hluboká nad Vltavou. I na tomto řadu (na okraji Zámostí) je osazena redukce tlaku. Přes vodovodní síť města Hluboká nad Vltavou natéká voda do VDJ Zliv I 2 x 200 m³ (423.50/419.20), kde doplňuje vodu do vodovodní sítě obce Zliv – Olešník – Purkarec. Z řadu mezi Hlubokou nad Vltavou a Zliví je zásobena obec Munice. Provozovatelem vodovodu je VAK JČ.

Vodovod Zliv – Olešník – Purkarec

Zdrojem vody jsou tři vrty ve Zlivi (8.0 + 2.5 l/s). Surová voda je upravována v ÚV Zliv (382.45/379.45), odkud je mimo jiné čerpána do VDJ Chlum 300 m³ (472.00/468.00) a dále ČS Olešník do VDJ Chlumeč 150 m³ (509.30/506.00), odkud je gravitačně přes PK Purkarec 2 x 25 m³ (428.20/425.70) zásobována obec Purkarec. Do ÚV Zliv je přivedena voda i z Vodárenské soustavy jižní Čechy. Provozovatelem vodovodu je VAK JČ.

3.14.3. Čistota vod

V řešeném území je sledována čistota vod. Vyhodnocení je prováděno dle ČSN 75 7221 Jakost vod –Klasifikace jakosti povrchových vod. Řeka Vltava je zaříděna do III. třídy čistoty vod (znečištěná voda).

3.14.4. Kanalizace a ČOV

Napojení obyvatelstva na vodohospodářskou infrastrukturu

Tab.45 Napojení obyvatelstva na vodohospodářskou infrastrukturu

Obec	Kanalizace		
	Veřejná kanalizace	Napojení v %	Vyústění
Bavorovice	ano	90	Vltava
Hluboká nad Vltavou	ano	100	ČOV
Hroznějovice	ne	-	-
Jeznice	ne	-	-
Kostelec	ano	100	Vltava
Líšnice	částečně	50	Vltava
Munice	ano	100	ČOV
Poněšice	částečně	50	Vltava
Purkarec	ano	100	ČOV

Počet, druh a kapacita čistíren odpadních vod

Tab. 46 Počet, druh a kapacita ČOV

Katastr	Druh	Kapacita	Rok výstavby
Hluboká nad Vltavou - město	Mechanicko - biologická	315 000	1994
Hluboká nad Vltavou - Zvolenovská	Mechanicko - biologická	40 000	1996
Hluboká nad Vltavou – sportovní areál	Mechanicko - biologická	8 000	2002
Hluboká nad Vltavou - Zámostí	Mechanicko - biologická	243 000	1994
Munice	Mechanicko - biologická	27 000	-
Purkarec	Mechanicko - biologická	10 000	1988

3.15. Zásobování el. energií, teplem a plynem

Zásobování el. Energií

Průzkum

Rozvodné napětí

3 + PEN, 50Hz, 400/230V – TN – C

Kmenové linky

22 kV – Úsilné

22 kV – Hluboká nad Vltavou

22 kV – Mydlovary

22 kV – D. Bukovsko

22 kV – Veselí

Nadřazený systém

Rozvodna 110/22 kV – Mydlovary

Rozvodna 110/22 kV – Sever (České Budějovice)

Řešeným územím prochází vzdušné vedení VN 22 kV, VVN 110 kV a ZVN 400 kV. Na území sídla Bavorovice se nachází rozvodna 400 kV – Dasný.

Stávající kmenové linky jsou v dobrém technickém stavu (betonové a příhradové stožáry) a mají rezervu výkonu. Rovněž odbočky jsou v dobrém technickém stavu a mají rezervu výkonu.

Vedení NN

Vedení nízkého napětí v Hluboké nad Vltavou je vedeno převážně po kabelech v zemi. V ostatních sídlech po sloupech NN a po nástřešácích a částečně po kabelech v zemi. V některých částech je nutná rekonstrukce.

Veřejné osvětlení

V Hluboké nad Vltavou je vedeno po vlastních stožárech VO. V ostatních sídlech je vedeno po vrchním vedení NN částečně po vlastních stožárech VO.

Telefoní rozvody

Jsou vybudovány kompletní kabelové tel. rozvody v zemi. Postupně bude prováděn převod na digitální tel. ústřednu.

Rozbor

Stávající TS nemají dostatečný výkon pro pokrytí nových odběrů. V některých částech budou trafostanice rekonstruovány nebo vybudovány nové.

Zásobování plynem a teplem

Řešeným územím prochází VTL a STL plynovod.

Páteří plynofikovaného území regionu je vysokotlaký plynovod České Budějovice – Hluboká nad Vltavou. Plynem jsou vybaveny pouze Hluboká nad Vltavou a Bavorovice.

Centralizované zásobování obyvatelstva teplem je zavedeno pouze ve městě Hluboká nad Vltavou s napojením na dvě místní plynové kotelny, které zásobují teplem část bytových domů ve městě, především panelovou zástavbu.

Významným zdrojem odpadního tepla je Jaderná elektrárna Temelín, z níž je teplem zásobován Týn nad Vltavou, avšak kapacita výměňkových stanic umožňuje zásobování i velkých a vzdálenějších aglomerací, jako jsou České Budějovice. Ze studií, které byly zpracovány pro Teplárnu Č. Budějovice a ČEZ, a.s., vyplynulo, že by bylo možno z JETE zásobovat teplem rovněž například města Zliv a Hluboká nad Vltavou a na horkovod by bylo možné připojit i další obce, ležící podél jeho trasy. Z částí města přicházejí v úvahu dále Bavorovice a Munice.

3.16. Ložiska nerostných surovin, poddolovaná území

V řešeném území a jeho těsné blízkosti se nacházejí ložiska a dobývací prostory nerostných surovin. Jedná se o lokalitu Zahájí-Blana, kde se nacházejí ložiska žáruvzdorných jílu. V této lokalitě dochází i k jejich těžbě společností CALORFRIG a.s. Důsledkem těžby zde vznikly poddolovaná území.

Ložiska nerostných surovin a dobývací prostory

Tab. 47 Ložiska nerostných surovin

Identf.	Okres	Název lokality	Organizace	Těž. suroviny
317590001	České Budějovice	Zahájí - Blana	CALORFRIG, a.s.	Žáruvzdorný jíl

Tab. 48 Dobývací prostory nerostných surovin

Identf.	Okres	Název lokality	Stav využití	Nerost
600281	České Budějovice	Blana	Těžené	Žáruvzdorné jíly

Poddolovaná území

Tab. 49 Poddolovaná území

Identit.	Okres	Plocha [ha]	Název lokality a stáří díla	Rok	Těžená surovina	Rozsah díla, věrohodnost
1940	České Budějovice	9759	Zahájí u Hluboké; před i po roce 1945	1988	Rudy, ner.	System
2022	České Budějovice	0,0	Jeznice; do 19.stol	1988	Paliva	Ojedinelá, zjištěná

3.17. Územní systém ekologické stability

Podrobnější rozbor a doporučení ÚSES byl pro zájmové území zpracován Výzkumným střediskem krajinné ekologie; Plán ÚSES, Hluboká nad Vltavou

Koncepce ÚSES

Zásadní význam pro vymezování skladebných prvků ÚSES má územně technický podklad regionálních a nadregionálních ÚSES (ministerstvo pro místní rozvoj ČR 1996). V této práci jsou vymezeny hlavní trasy a umístění biokoridorů a biocenter v regionální a nadregionální úrovni. Jedno z rozhodujících kritérií při vymezování ÚSES jsou prostorové parametry. V následujícím přehledu jsou dány doporučené minimální velikosti skladebných prvků nadregionální a regionální úrovně. Tento parametr zaručuje, že v této velikosti již bude skladebný prvek (biocentrum, biokoridor) funkční.

Parametry biocenter a biokoridorů

BIOCENTRA

Minimální velikosti biocenter nadregionálního významu:

Nadregionální biocentra budou ve většině případů kombinovaná, to znamená, že budou obsahovat více typů ekosystémů, musí ale převažovat ekosystém pro dané území typický. Nadregionální biocentrum má jádrové území (jádro) a nárazníkovou (ochrannou) zónu. Minimální výměra nadregionálního biocentra je 1 000 ha, provinciálního biocentra 10 000 ha. Rozloha jádrového území se předpokládá cca 300 ha, protože by mělo zahrnovat škálu typických ekosystémů daného bioregionu. U unikátních nadregionálních biocenter je nutné stanovit optimální rozlohu individuálně.

Minimální velikosti biocenter regionálního významu:

- lesní společenstva 3. a 4. vegetačního stupně: 20ha, u oligotrofních stanovišť 15ha, 40ha při holosečném způsobu hospodaření
- lesní společenstva 5. vegetačního stupně: 25ha, u oligotrofních stanovišť 20ha, 50ha při holosečném způsobu hospodaření
- lesní společenstva 6. a 7. vegetačního stupně: 40ha, u oligotrofních stanovišť 30ha, 80ha při holosečném způsobu hospodaření
- společenstva mokřadů: 10ha
- společenstva luční: 30ha
- společenstva stepních lad: 10ha
- společenstva skalní: 5ha

Minimální velikost biocenter lokálního významu

- lesní společenstva: minimálně 3 ha v případě kruhového tvaru
- mokřady: minimální velikost je 1 ha
- luční společenstva: minimální velikost je 3 ha
- společenstva skal: minimální velikost je 0,5 ha
- kombinovaná společenstva: minimální velikost je 3 ha

BIOKORIDORY

Biokoridory nadregionálního významu

Nadregionální biokoridory mají vymezenou osu a nárazníkovou (ochrannou) zónu. Minimální šířka osy nadregionálního biokoridoru odpovídá šířce regionálního biokoridoru příslušného typu. Maximální šíře nárazníkové zóny je odvozena z maximální vzdálenosti lokálních biocenter (2 km napříč od osy nadregionálního biokoridoru po obou stranách). Je jí možné zúžit v místech, kde nejsou potenciální podmínky pro existenci příslušných typů ekosystémů (např. kaňonovitá údolí po jejich hranu atd). Na takto vymezeném území podporujeme u složených biokoridorů při další projekci v detailu v

podélném i příčném směru co největší hustotu biocenter. Do nadregionálního biokoridoru složeného musí být ve vzdálenostech maximálně 5 - 8 km vkládána regionální biocentra diferencované dle typů společenstev.

Biokoridory regionálního významu

Maximální délky biokoridorů regionálního významu a jejich přípustné přerušení:

- lesní společenstva: maximální délka je 700m, přerušení bezlesím je možné do 150m,
- mokřadní společenstva: maximální délka je 1000m, přerušení je možné maximálně 100m stavební plochou, 150m ornou půdou a 200m ostatními kulturami
- luční společenstva v 5.až 9. vegetačním stupni: maximální délka je 700m, přerušení je možné maximálně 100m stavební plochou, 150m ornou půdou a 200m ostatními kulturami
- luční společenstva niv v 1.až 4. vegetačním stupni: maximální délka je 500m, přerušení je možné maximálně 100m stavební plochou, 150m ornou půdou a 200m ostatními kulturami
- společenstva stepních lad: maximální délka je 500m, přerušení je možné maximálně 100m stavební plochou, 150m ornou půdou a 200m ostatními kulturami
- Složený biokoridor: Jde o speciální, i když v praxi nejvíce používaný případ, kdy se do velmi dlouhého koridoru vkládají lokální biocentra na malých vzdálenostech. Celková délka složeného biokoridoru od jednoho regionálního biocentra k druhému je maximálně 8000m za předpokladu alespoň 11 mezilehlých lokálních biocenter.

Minimální šířky biokoridorů regionálního významu:

- lesní společenstva: minimální šířka je 40m

- společenstva mokřadů: minimální šířka je 40m
- luční společenstva: minimální šířka je 50m
- společenstva stepních lad: minimální šířka je 20m

Biokoridory lokálního významu

Maximální délky biokoridorů lokálního významu a jejich přípustné přerušení

- Lesní společenstva: maximální délka je 2000m, možnost přerušení je max. 15m
- Mokřadní společenstva: maximální délka je 2000 m, přerušení je možné 50m zpevněnou plochou, 80m ornou půdou a 100m ostatními kulturami
- Kombinovaná společenstva: maximální délka je 2000 m , přerušení je možné do 50m zastavěnou plochou, 80m ornou půdou a 100 ostatními kulturami
- Luční společenstva: maximální délka je 1500m

Minimální šířky biokoridorů lokálního významu:

- lesní společenstva: minimální šířka je 15m
- společenstva mokřadů: minimální šířka je 20m
- luční společenstva: minimální šířka je 20m

INTERAKČNÍ PRVEK

Krajinný segment, který na lokální úrovni zprostředkovává příznivé působení základních skladebných částí ÚSES (biocenter a biokoridorů) na okolní méně stabilní krajinu do větší vzdálenosti. Mimo to interakční prvky často umožňují trvalou existenci určitých druhů organismů, majících menší prostorové nároky (vedle řady druhů rostlin některé druhy hmyzu, drobných hlodavců, hmyzožravců, ptáků, obojživelníků atd.).

Sortiment dřevin pro realizaci skladebných prvků ÚSES. V případě, že je nutné skladebný prvek založit či doplnit a uvažuje se o výsadbách dřevin jako hlavním realizačním prostředku, je nutné používat k těmto pracím pouze

autochtonní (domácí) dřeviny. Tento výběr je dán jednak potenciaálními společenstvy, která zde mají přirozené rozšíření, ale v rámci městského prostředí i stavem stanoviště.

Návrh skladebných prvků v urbanizovaném prostředí

Naplňování územního systému ekologické stability má hlavní význam ve volné krajině. Zde splňuje především ekologickou funkci. V některých případech prochází skladebné prvky ale i urbanizovaným prostředím. Zde proto musí splňovat skladebné prvky ÚSES kromě ekologické funkce i funkce rekreační (mají polyfunkční charakter). Pak je pro skladebné prvky v urbanizovaném prostředí nutno respektovat tyto principy:

- princip prostorových parametrů, jímž se rozumí skutečnost, že při vymezení skladebných částí územního systému ekologické stability jsou uplatňovány prostorové parametry skladebných částí tohoto systému podle obecně uznávaných zvyklostí (dle metodiky). Je však zřejmé, že v těch částech města, kde historický vývoj založil stabilizovanou urbánní strukturu, nelze uplatňovat prostorové parametry sestavené pro přírodně blízké segmenty krajiny
- princip relativity, jímž se rozumí skutečnost, že přes urbanizovaná území města je přípustná realizace prvků územního systému ekologické stability pro pozměněné (avšak přírodě blízké) formy biotopů a bioty (tzv. urbánní forma)
- v území, kde nejsou dochovány prvky kostry ekologické stability ve stupni IV. a V. jsou využívány k trasování prvků územního systému ekologické stability i společenstva synantropní, segetální a s podílem introdukovaných taxonů.

Vymezení ÚSES v řešeném území

Středem řešeného území prochází nadregionální biokoridor, konkrétně jeho vodní osa, ze které v Hlubocké oboře severozápadně odstupuje mezofilní

bučinná osa a jižně od Hluboké směrem na Blata osa nivní. Značná část území je součástí ochranné zóny. Znamená to, že všechny plochy o stupni ekologické stability 3 a více v této ochranné zóně jsou součástí nadregionálního biokoridoru. Nadregionální biocentrum leží ve střední části území a zahrnuje prakticky obě hlubocké obory.

Jižním okrajem řešeného území prochází regionální biokoridor, stejně jako jeho východním okrajem. Regionální biocentra zde leží dvě. Jedno leží jižně od Hluboké nad Vltavou, druhé se nachází v severovýchodním okraji řešeného území.

Zpracování ÚSES

Při zpracování ÚSES lze považovat za důležité poznatky:

- Celkový charakter krajiny řešeného území je antropogenní, v okolí Bavorovi a Munic až harmonický, vysoké kvality. Ve střední a severní části území přírodní.
- Poškození agrocenózami se projevuje především v jižní části.
- Vodní režim je narušen v místech, kde se intenzivněji zemědělsky hospodařilo. Naopak některé lesní potoky mají přírodní charakter.

Hlavním cílem návrhu územního systému ekologické stability krajiny by mělo být trvalé zajištění biodiverzity a biologické rozmanitosti, která je definovaná jako variabilita všech žijících organismů a jejich společenstev a zahrnuje rozmanitost v rámci druhů, mezi druhy a rozmanitost ekosystémů.

Skladebné součásti ÚSES (biocentra, biokoridory, příp. interakční prvky) by měly být vymezovány na základě rozmanitosti potenciálních ekosystémů v krajině a jejich prostorových vztahů, aktuálního stavu ekosystémů, prostorových parametrů a společenských limitů a záměrů.

Vymezení ploch biocenter a biokoridorů by mělo být v souladu s výše uvedenými parametry.

System ekologické stability by měl být zpracován v souladu s územně technickým podkladem nadregionálních a regionálních ÚSES a s konceptem územního plánu kraje. Návrh vymezení ÚSES by měl být koordinován s ostatními funkcemi a zájmy v řešeném území (případně navazujícím území).

U prvků ÚSES by měly být uvedeny základní charakteristiky: funkční typ a biogeografický význam, typ cílového společenstva, cílová minimální výměra, způsob ochrany území a základní využívací podmínky (stanoveny limity využití), přičemž prvky ÚSES by měli být nezastavitelným územím.

3.18. Zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkce lesa

ZEMĚDĚLSKÝ PŮDNÍ FOND

Zemědělský půdní fond je základním přírodním bohatstvím naší země, nenahraditelným výrobním prostředkem umožňujícím zemědělskou výrobu a je jednou z hlavních složek životního prostředí. Ochrana zemědělského půdního fondu, jeho zvelebování a racionální využívání jsou činnosti, kterými je také zajišťována ochrana a zlepšování životního prostředí.

Zemědělský půdní fond tvoří pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, louky, pastviny a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není. Do zemědělského půdního fondu náležejí též rybníky s chovem ryb nebo vodní drůbeže a nezemědělská půda potřebná k zajišťování zemědělské výroby, jako polní cesty, pozemky se zařízením důležitým pro polní závlahy, závlahové vodní nádrže, odvodňovací příkopy, hráze sloužící k ochraně před zamokřením nebo zátopou, ochranné terasy proti erozi apod.

Hospodaření na zemědělském půdním fondu

- 1) Hospodařit na zemědělském půdním fondu musí vlastníci nebo nájemci pozemků tak, aby neznečišťovali půdu a tím potravní řetězec a zdroje pitné vody škodlivými látkami ohrožujícími zdraví nebo život lidí a existenci živých organismů, nepoškozovali okolní pozemky a příznivé fyzikální, biologické a chemické vlastnosti půdy a chránili obdělávané pozemky podle schválených projektů pozemkových úprav.
- 2) Vlastníci nebo nájemci pozemků náležejících do zemědělského půdního fondu jsou povinni umožnit orgánům ochrany zemědělského půdního fondu vstup na pozemky za účelem dozorové a kontrolní činnosti.
- 3) Jsou-li pro to závažné důvody, mohou orgány ochrany zemědělského půdního fondu uložit odstranění zjištěných závad podle odstavce 1, popřípadě rozhodnout, že pozemek kontaminovaný škodlivými látkami

ohrožujícími zdraví nebo život lidí nesmí být používán pro výrobu zemědělských výrobků vstupujících do potravního řetězce.

- 4) Opatření ukládaná podle odstavce 3 musí být předem projednána s vlastníky nebo nájemci pozemků náležejících do zemědělského půdního fondu.
- 5) Po provedení opatření na základě rozhodnutí podle odstavce 3 může vlastník nebo nájemce pozemků požádat Státní fond životního prostředí České republiky o poskytnutí příspěvku na zmírnění ekonomických důsledků vyplývajících z uložených opatření, jde-li o odstranění jím nezaviněných závad.

Zásady ochrany zemědělského půdního fondu

Pro nezemědělské účely je nutno použít především nezemědělskou půdu, zejména nezastavěné a nedostatečně využité pozemky v zastavěném území nebo na nezastavěných plochách stavebních pozemků staveb mimo toto území, stavební proluky a plochy získané zbořením přežilých budov a zařízení. Musí-li však v nezbytných případech dojít k odnětí zemědělského půdního fondu, nutno zejména:

- a) co nejméně narušovat organizaci zemědělského půdního fondu, hydrologické a odtokové poměry v území a síť zemědělských účelových komunikací
- b) odnímat jen nejnútnejší plochu zemědělského půdního fondu
- c) při umístování směrových a liniových staveb co nejméně ztěžovat obhospodařování zemědělského půdního fondu
- d) po ukončení povolení nezemědělské činnosti neprodleně provést takovou terénní úpravu, aby dotčená půda mohla být rekultivována a byla způsobilá k plnění dalších funkcí v krajině podle schváleného plánu rekultivace.

Zemědělský půdní fond je podle kvality půdy zařazen do pěti tříd ochrany ZPF:

Do I. třídy zemědělské půdy jsou zařazeny bonitně nejcennější půdy v jednotlivých klimatických regionech, převážně v plochách rovinných nebo jen mírně sklonitých, které je možno odejmout ze zemědělského půdního fondu pouze výjimečně, a to převážně na záměry související s obnovou ekologické stability krajiny, případně pro liniové stavby zásadního významu.

Do II. třídy ochrany jsou situovány zemědělské půdy, které mají v rámci jednotlivých klimatických regionů nadprůměrnou produkční schopnost. Ve vztahu k ochraně zemědělského půdního fondu jde o půdy vysoce chráněné, jen podmíněně odnímatelné a s ohledem na územní plánování také jen podmíněně zastavitelné.

Do III. třídy ochrany jsou sloučeny půdy v jednotlivých klimatických regionech s průměrnou produkční schopností a středním stupněm ochrany, které je možno územním plánováním využít pro event. výstavbu.

Do IV. třídy ochrany jsou sdruženy půdy s převážně podprůměrnou produkční schopností v rámci příslušných klimatických regionů, s jen omezenou ochranou, využitelné i pro výstavbu.

Do V. třídy ochrany jsou zahrnuty zbývající bonitované půdně ekologické jednotky (BPEJ), které představují zejména půdy s velmi nízkou produkční schopností včetně půd mělkých, velmi svažitých, hydroformních, šterkovitých až kamenitých a erozně ohrožených. Většinou jde o zemědělské půdy pro zemědělské účely postradatelné. U těchto půd lze předpokládat efektivnější nezemědělské využití. Jde většinou o půdy s nižším stupněm ochrany, s výjimkou vymezených ochranných pásem a chráněných území a dalších zájmů ochrany životního prostředí.

Sazba odvodů za odnětí zemědělské půdy

Na základě kombinace klimatického regionu a hlavní půdní jednotky je stanovena základní sazba odvodů za odnětí zemědělské půdy ve smyslu zákona ČNR č.334/1992 Sb. (příloha A) ve znění pozdějších předpisů.

Údaje o areálech a objektech staveb zemědělské výroby

Zemědělská výroba je ve správním území Hluboká nad Vltavou provozována v sídle Bavorovice, Munice, Purkarec, Jeznice, Hroznějovice, ve Staré oboře a ve Vondrově. V Hluboké nad Vltavou – Nádraží se nachází bažantnice s pásmem hygienické ochrany 100 m, v Municích je zemědělský areál živočišné výroby, který má také vyhlášené pásmo hygienické ochrany.

Seznam hlavních půdních jednotek

Seznam hlavních půdních jednotek je uveden v příloze č.3 Hlavní půdní jednotky v zájmovém území.

POZEMKY URČENÉ K PLNĚNÍ FUNKCE LESA

Pozemky určené k plnění funkcí lesa jsou pozemky s lesními porosty a plochy, na nichž byly lesní porosty odstraněny za účelem obnovy, lesní průseky a nezpevněné lesní cesty, nejsou-li širší než 4 m, a pozemky, na nichž byly lesní porosty dočasně odstraněny na základě rozhodnutí orgánu státní správy lesů podle § 13 odst.1 zákona 289/1995 (zákon tyto pozemky definuje jako "lesní pozemky"). Dále mezi pozemky patří zpevněné lesní cesty, drobné vodní plochy, ostatní plochy, pozemky nad horní hranicí dřevinné vegetace (hole), s výjimkou pozemků zastavěných a jejich příjezdních komunikací, a lesní pastviny a políčka pro zvěř, pokud nejsou součástí zemědělského půdního fondu a jestliže s lesem souvisejí nebo slouží lesnímu hospodářství (zákon tyto pozemky definuje jako "jiné pozemky"). Pozemky určenými k plnění funkcí lesa nejsou však školky a plantáže lesních dřevin založené na pozemcích, které nejsou určeny k plnění funkcí lesa. Lesními porosty jsou stromy a keře lesních dřevin, které v daných podmínkách plní funkce lesa. Funkcemi lesa se rozumí přínosy podmíněné existencí lesa (produkční, mimoprodukční). V pochybnostech o tom, zda jde o pozemky určené k plnění funkcí lesa, rozhoduje orgán státní správy lesů.

Charakteristika přírodních podmínek

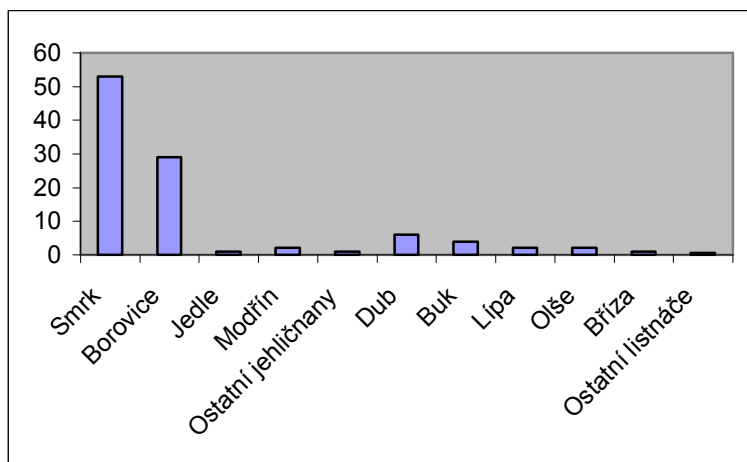
V řešeném území je značný podíl starších smrkových monokultur, místy jsou vytvořeny poměrně rozsáhlé lesní komplexy s převahou listnáčů. Významný je vysoký podíl dubu letního v dřevinné skladbě. Maloplošně jsou listnaté porosty zastoupeny na strmých stráních nad řekou Vltavou. Z mimoprodukčních funkcí je významná funkce půdoochranná, kterou plní porosty na strmých svazích nad řekami, problematická je funkce rekreační, v okolí řek trpí porosty zvýšenou návštěvností (rozsáhlé chatové oblasti, rekreační oblast Hněvkovické přehrady). Významná je i funkce provozování myslivosti.

Dřevinná skladba

Dřevinná skladba lesních porostů je pozměňená, v současné době vyznívá ve prospěch smrku a borovice, významné, v historických dobách významněji zastoupené listnaté dřeviny (dub a buk) se v dřevinné skladbě většiny porostů uplatňují méně.

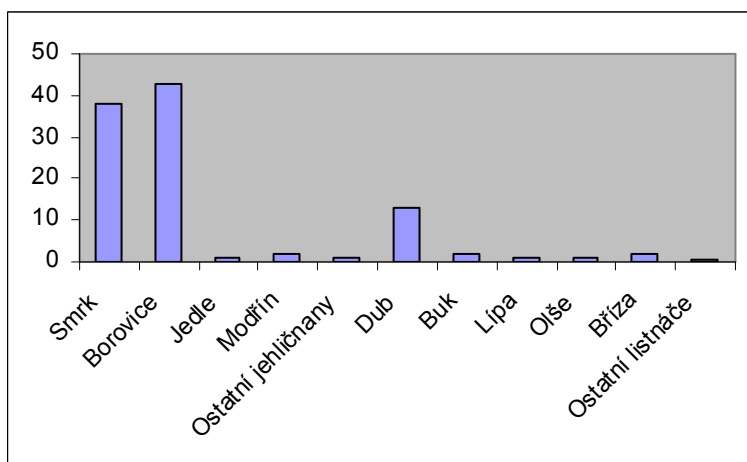
Skladba porostů severně od Hluboké nad Vltavou

Tab.50 Skladba porostů

Skladba porostů jižně od Hluboké nad Vltavou

Tab.51 Skladba porostů

Zdravotní stav

Nepříznivě jsou lesní porosty ovlivňovány abiotickými a biotickými činiteli, kteří působí negativně na mimoprodukční funkce lesa a snižují efektivitu hospodaření v lesích. Náchylnost porostů ke škodám a kalamitám se zvyšuje se zastoupením nepůvodních druhů dřevin popřípadě v monokulturách. Škody biotickými a abiotickými škůdci vedou ke zvyšování podílu nahodilé těžby v lesích. Z důvodu stoupajícího turistického ruchu v řešeném území lze předpokládat zvyšující se škody způsobené rekreací, a to v atraktivních oblastech v blízkosti stezek, cyklostezek.

Kategorizace lesů

Podle zákona č. 289/1995 Sb., se veškeré lesy člení podle převažujících funkcí do tří kategorií, a to na lesy ochranné, lesy zvláštního určení a lesy hospodářské.

lesy ochranné - dominuje mimoprodukční funkce, vyloučení intenzivních zásahů, omezení se na nezbytné pěstební zásahy; produkce dřevní hmoty je podružná

lesy zvláštního určení - významné jsou mimoprodukční funkce lesa, vyžadující upravený způsob hospodaření s ohledem na subkategorii, ale též celkově na životní prostředí; dochází zde ke zdůraznění vztahů lesa k celospolečenským zájmům a jejich obhospodařování musí být zaměřeno k uchování mimoprodukčních funkcí lesa, i když není vyloučena produkce dřevní hmoty

lesy hospodářské - mají funkci produkční, nutno dodržovat princip trvale obnovitelného zdroje dřevní hmoty

3.19. Limity využití území, ochranná pásma

Vesnická památková zóna

V sídlech Bavorovice a Munice je vyhlášena vesnická památková zóna.

Evropsky významné lokality a ptačí oblasti (Soustava Natura 2000)

Do správního území zasahuje Ptačí oblast Hlubocké obory a Evropsky významná lokalita Hlubocké obory. V řešeném území byl zpracován návrh krajinné památkové zóny Hlubocko, která však nebyla dosud vyhlášena pro opakovaný nesouhlas příslušných obecních úřadů. Do doby jejího vyhlášení je potřeba tuto lokalitu považovat za kulturně a historicky hodnotné území s potřebou zvýšené ochrany před negativními zásahy.

Zvláště chráněná území

Do správního území zasahuje ZCHÚ Baba, PR Karvanice a PR Libochovka.

Zóny havarijního plánování JETE

Do správního území zasahují zóny havarijního plánování jaderné elektrárny Temelín ve vzdálenosti 5 km a 13 km.

Záplavové území

Řeka Vltava protékající zájmovým územím má vyhlášeno záplavové území, stejně tak i její dva levostranné přítoky Dehtářský a Bezdrevský potok. Úroveň hladiny řeky je dána vodním dílem Hněvkovice (řkm 210,390; max. hl. 370,10 m n. m, Q₁₀₀ profil Hluboká most 372,72 m n. m) a jezem v Hluboké nad Vltavou. Kóta terénu pro záplavové území Bezdreva je stanovena na 382,05 m n. m.

Pásmo hygienické ochrany (zemědělství,výroby)

V Hluboké nad Vltavou v areálu Lesy Hluboká nad Vltavou a.s. se nachází objekt výroby kaviáru, který má stanoveno pásmo hygienické ochrany (PHO) 100 m se středem kružnice ve středu stavby. V Hluboké nad Vltavou – Nádraží se nachází bažantnice s PHO 100 m. V Municích se nachází zemědělský areál živočišné výroby, který má také vyhlášeno PHO.

Hranice stavební uzávěry

Ve správním území byla pro vodní nádrž Hněvkovice stanovena stavební uzávěra ohraničená kótou 375,00 m n. M. Ve vymezeném území je zakázáno povolování novostaveb bez zřetel na jejich technické provedení, účel a dobu trvání a povolování nástaveb, přístaveb a stavebních úprav již existujících staveb.

Hranice chráněné oblasti přirozené akumulace vod (CHOPAV)

K severovýchodnímu okraji zájmového území zasahuje Chráněná oblast přirozené akumulace vod Třeboňská pánev.

Vodní zdroje

V řešeném území se nachází několik vodních zdrojů

Ochranné pásmo vodních zdrojů

Do jižní části zájmového území (Hluboká – Zámostí) zasahuje ochranné pásmo II.b vodního zdroje Opatovice. Do západní části zájmového území (Munice) zasahuje ochranné pásmo II.b vodních zdrojů Zliv.

Ochranné pásmo silnic a železnic

Ochranná pásma činní u silnic I.třídy 50 m, II.třídy a III.třídy 15 m od osy silnice na každou stranu (mimo zastavěné území), u železnice 60 m.

Ochranné pásmo ČOV

V Hluboké nad Vltavou u parkoviště, v části Zámostí u Křesína a v severní části Párkařce bylo vyhlášeno ochranné pásmo ČOV. Ostatních ČOV nacházející se ve správním území nemají vyhlášené ochranné pásmo.

Ochranné pásmo vodovodního řadu

Řešeným územím prochází vodovodní řad, jeho ochranné pásmo činí 1,5 m na každou stranu od okraje potrubí.

Ochranné pásmo hřbitova

V Hluboké nad Vltavou a v Kostelci se nachází hřbitovy s ochrannými pásmy 100 m od hranice pozemku.

Ochranná pásma elektrického vedení

Řešeným územím prochází vzdušné vedení VN 22 kV, VVN 110 kV a ZVN 400 kV. Na území sídla Bavorovice se nachází rozvodna 400 kV – Dasný.

Ochranná pásma

- a) u napětí nad 1 kV a do 35 kV včetně
 - 1) pro vodiče bez izolace 7 m
 - 2) pro vodiče s izolací základní 2 m
 - 3) pro závěsná kabelová vedení 1 m
- b) u napětí nad 35 kV do 110 kV včetně 12 m
- c) u napětí nad 110 kV do 220 kV včetně 15 m
- d) u napětí nad 220 kV do 400 kV včetně 20 m
- e) u napětí nad 400 kV 30 m
- f) u závěsného kabelového vedení 110 kV 2 m
- g) u zařízení vlastní telekomunikační sítě držitele licence 1 m

Ochranné pásmo VTL Plynovodu

Řešeným územím prochází vysokotlaký plynovod.

Ochranné pásmo VTL plynovodů

- a) Potrubí do průměru 200 mm 2x4 m
- b) Potrubí do průměru 500 mm 2x8m
- c) Potrubí na průměr 500 mm 2x12m

Bezpečnostní pásma VTL plynovodů

- a) Potrubí do DN 100 2x15 m
- b) Potrubí do DN 250 2x20 m
- c) Potrubí nad DN 250 2x40 m

Ochranné pásmo regulační stanice VTL plynovodu je 4 m na všechny strany od půdorysu. Bezpečnostní pásmo regulační stanice je 10 od objektů zástavby.

Radiokomunikace

Správním územím procházejí radiokomunikační sítě.

Telekomunikace

Správním územím prochází metalický a optický telekomunikační kabel, jehož ochranné pásmo činí 1,5 m od osy.

Ochranné pásmo letiště Hosín

Do správního území zasahuje ochranné pásmo letiště Hosín.

Ochranné pásmo ploch určených k plnění funkcí lesa

Ochranné pásmo pozemků určených k plnění funkcí lesa je 50 m od okraje lesa.

Plochy ÚSES

V zájmovém území se nacházejí nadregionální, regionální a lokální biokoridory a biocentra.

Nemovité kulturní památky

Seznam nemovitých kulturních památek je uveden v příloze č.1 Nemovité kulturní památky.

4. ZÁVĚR

4.1. SWOT analýza

Tato kapitola obsahuje souhrnné hodnocení silných a slabých stránek, příležitostí a hrozeb pro realizaci politiky udržitelného rozvoje území. Toto hodnocení je prezentováno v přehledné formě tabulek.

SWOT analýza představuje základ pro formulaci cílů a strategie udržitelného rozvoje území a vychází z popisu současné situace v řešeném území. Jednotlivé silné a slabé stránky, příležitosti a hrozby jsou rozděleny do skupin podle tématických oblastí - přírodní, civilizační a kulturní hodnoty.

Identifikaci cílů a formulace strategie rozvoje zájmového území, by měla být vždy v souladu s programem rozvoje kraje a jeho cíly.

Tab. 52 Přírodní hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Přírodní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Přírodně nadprůměrně hodnotné území • Vysoký podíl lesů • Přírodní atraktivita jako je přírodní park, přírodní rezervace, evropsky významné lokality, ptačí oblast • Řeka Vltava • Čisté ovzduší 	<p>Přírodní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Chybějící kanalizace některých obcí • Nevhodné způsoby hospodaření na zemědělské půdě • Druhovú skladbu lesů – smrkové monokultury • Dlouhodobé a intenzivní působení kolektivizačních tendencí narušilo krajinnou strukturu, rozmanitost přírodních forem, přispělo ke ztrátě ekologicky stabilních prvků a přispělo k vytvoření ekologických zátěží • Místní význam přírodních a drobných kulturních prvků je mnohde nedoceněn
Příležitosti	Ohrožení
<p>Přírodní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zvýšit úroveň ekologického povědomí a zapojit veřejnost do ochrany životního prostředí • Omezovat rušivé vlivy výstavby územními plány s vhodnými architektonicko-urbanistickými regulativy • Ekologické zemědělství • Realizace státního programu ochrany přírody a krajiny • Využití alternativních zdrojů energií 	<p>Přírodní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jaderná elektrárna Temelín (nové bloky, úložiště radioaktivního odpadu) • Neřešení problému starých ekologických zátěží • Sřety zájmů: ochrana kulturní krajiny a památkového fondu versus rozvojové (především stavební) aktivity • Povodně a jiné živelné katastrofy • Nedostatečné finanční zdroje na ekologické investice

Tab.53 Civilizační hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Infrastruktura</p> <ul style="list-style-type: none"> • Krátká vzdálenost a dobré dopravní spojení do Českých Budějovic • Existence mezinárodního letiště Hosín • Podmínky vhodné pro rozvoj cyklistické dopravy, síť cyklostezek • Integrovaný systém veřejné dopravy 	<p>Infrastruktura</p> <ul style="list-style-type: none"> • Technicky a dopravně nekvalitní silniční síť (průtahy obcemi, povrch) - neuspokojivý stav dopravní sítě a přetrvávající nedostatek prostředků na její údržbu a modernizaci • Nedostatečná dopravní dostupnost a obslužnost okrajových lokalit zájmového území • Chybějící napojení některých obcí na vodohospodářskou infrastrukturu • Protipovodňová ochrana není řešena na dostatečné úrovni • Špatná dostupnost zastávek železniční dopravy
Příležitosti	Ohrožení
<p>Infrastruktura</p> <ul style="list-style-type: none"> • Projekt splavnění Vltavy • Využití letiště Hosín • Rozšíření integrovaného systému veřejné dopravy • Dostavba čistíren odpadních vod a kanalizací obcí • Využití jaderné elektrárny Temelín pro zásobování teplem 	<p>Infrastruktura</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nedostatek finančních prostředků pro projekty zkvalitnění a dobudování dopravní a technické infrastruktury, dostavby čistíren odpadních vod • Narůstající intenzita automobilové dopravy • Nedostatečnost protipovodňového zabezpečení

Tab.54 Civilizační hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Podpora a rozvoj podnikání</p> <ul style="list-style-type: none"> • Existence dostatečného potenciálu pracovních sil • Relativně dobrá úroveň vzdělanosti • Rozmanité přírodní podmínky a kulturně historické předpoklady pro rozvoj cestovního ruchu • Komparativní výhoda na trhu evropské unie vzhledem k nižším nákladům na pracovní sílu a kapitál 	<p>Podpora a rozvoj podnikání</p> <ul style="list-style-type: none"> • Neexistující informační servis pro nové podnikatelské aktivity • Špatná dopravní a technická infrastruktura • Nízká mobilita a flexibilita pracovní síly • Pasivní přístup k informacím ze strany podnikatelů o možnostech využívání nabídek podpory z podpůrných programů • Obtížný přístup podnikatelů ke kapitálu (úvěrům)
Příležitosti	Ohrožení
<p>Podpora a rozvoj podnikání</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vytváření podmínek pro rozvoj podnikatelských aktivit firem • Spolupráce mezi obcemi a podnikatelskými subjekty (veřejný a privátní sektor) • Vstup zahraničních investorů do regionu • Příprava rozvojových ploch pro podnikání (malí a střední podnikatelé), průmyslové zóny (lehký průmysl a služby) • Spolupráce v oblasti podnikatelských aktivit v rámci sdružení obcí v oblastech výměny informací, společných projektů, apod. 	<p>Podpora a rozvoj podnikání</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nevhodné nastavení podmínek pro podnikání • Odchod mladých a kvalifikovaných lidí do měst či zemí EU • Stagnace a útlum rozvoje malých podniků v důsledku jejich nedostatečné systematické podpory • Nižší kupní síla venkovského obyvatelstva • Zanedbání rozvoje dopravní, technické a sociální infrastruktury

Tab.55 Civilizační hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Podpora cestovního ruchu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Přírodně nadprůměrně hodnotné území • Přítomnost zámku Hluboká a ZOO • Kvalitní a široká nabídka v oblasti kultury a sportu • Pestrý profil krajiny s vysokým počtem chráněných přírodních území, zachovalé ekosystémy se zlepšujícím se stavem čistoty ovzduší, kvalitní prostředí pro rekreaci • Hněvkovická přehrada a její využití pro cestovní ruch • Hustá síť turistických tras a cyklotras 	<p>Podpora cestovního ruchu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Koncentrace turistů do letních měsíců a délka pobytu • Nedostatečné nebo nekvalitní služby v oblasti cestovního ruchu • Nedostatečná propagace, malé zajištění informovanosti o kulturních a přírodních památkách území • Nedostatečná technická infrastruktura obcí v oblasti turistického ruchu (dopravní komunikace, ubytovací a stravovací kapacity apod.) • Nedostatek finančních prostředků na obnovu a rozvoj infrastruktury cestovního ruchu
Příležitosti	Ohrožení
<p>Podpora cestovního ruchu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nabídka specifických možností aktivit v daném území (cykloturistika, pěší stezky, hippoturistika, naučné stezky) • Podpora marketingu, budování a využívání informačních středisek turistického ruchu • Doplnění a zkvalitnění služeb v oblasti turistického ruchu • Podpora místních ekonomických aktivit, především tradičních výrob a řemesel pro potřeby turistického ruchu • Efektivní propagace a zviditelnění místních zajímavostí, atraktivit 	<p>Podpora cestovního ruchu</p> <ul style="list-style-type: none"> • Jaderná elektrárna Temelín (nové bloky, úložiště radioaktivního odpadu) • Nedostatek finančních prostředků na rozšiřování turistických kapacit a služeb • Sřet zájmů mezi rozvojem turistiky a ochranou krajiny a zachováním kvality života na venkově a ochranou přírodního a kulturního dědictví • Vylidňování krajinně a turisticky nejhodnotnějších oblastí • Zastavení investic do opravy památek

Tab.56 Civilizační hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Vzdělání, kultura, sport a volnočasové aktivity</p> <ul style="list-style-type: none"> • Přítomnost základní školy, středních škol včetně gymnázia a mezinárodní školy • Existence místních knihoven • Existence sportovních klubů v široké škále sportovních odvětví • Velké množství sportovních areálů • Existence a rozvinutá spolupráce nestátních neziskových organizací v oblasti kultury, sportu a volného času • Zájem o zachování tradic • Přítomnost kulturního centra 	<p>Vzdělání, kultura, sport a volnočasové aktivity</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nevyhovující technické vybavení některých škol • Nedostatečná informovanost návštěvníků i místních obyvatel o kulturních a sportovních aktivitách • Nedostatek finančních prostředků organizací působících v oblasti sportu a kultury • Nedostatečná podpora kulturních aktivit občanských sdružení
Příležitosti	Ohrožení
<p>Vzdělání, kultura, sport a volnočasové aktivity</p> <ul style="list-style-type: none"> • Zřízení vysoké školy, podpora systému celoživotního vzdělání • Cílevědomá spolupráce veřejné správy a nestátních neziskových organizací v oblasti kultury, sportu a využití volného času • Vytvoření koncepce podpory činnosti subjektů působících v oblasti sportu, kultury a práce s mládeží • Rozvíjení knihoven jako lokálních informačních center • Zvýšení informovanosti návštěvníků i místních obyvatel o kulturních a sportovních aktivitách 	<p>Vzdělání, kultura, sport a volnočasové aktivity</p> <ul style="list-style-type: none"> • Demograficky podmíněný úbytek dětí vyvolá ekonomický tlak na rušení některých základních a mateřských škol • Nedostatek finančních prostředků pro volnočasové aktivity mládeže může vyústit v nárůst nežádoucích jevů (kriminalita, drogy) • Zánik subjektů pracujících v oblasti volnočasových aktivit • Malá spolupráce vládních a nevládních organizací • Nedostatek finančních zdrojů na budování kulturních a sportovních center

Tab.57 Civilizační hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Rozvoj venkova</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bohaté kulturní dědictví • Významný přírodní a kulturně-historický potenciál území pro rozvoj turistického ruchu (venkovské turistiky, agroturistiky, kulturní turistiky, apod.) • Významný potenciál vodní nádrže Hněvkovice z hlediska víceúčelového využití • Rostoucí zájem společnosti o rozvoj venkova, ochranu přírody a krajiny 	<p>Rozvoj venkova</p> <ul style="list-style-type: none"> • Chybějící vybavenost některých obcí technickou infrastrukturou • Špatný stav místních komunikací a silnic II.a III. třídy, špatná dostupnost • Nízká dopravní obslužnost, vysoké náklady obcí na její udržení • Nevyjasněné vlastnické vztahy a roztržité držby zemědělských i lesních pozemků • Nedostatek pracovních příležitostí na venkově • Omezený rozsah či absence veřejných služeb
Příležitosti	Ohrožení
<p>Rozvoj venkova</p> <ul style="list-style-type: none"> • Využití zkušeností s Programem obnovy venkova • Existence jedinečných a specifických regionálních produktů, tradičních řemesel • Využití přírodní a kulturní hodnoty krajiny, včetně agroturistiky a lázeňství • Možnost zdravějšího způsobu života a zvyšující se atraktivita života na venkově 	<p>Rozvoj venkova</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vylidňování převážné většiny venkovských oblastí • Malý objem nových investic • Snižování počtu pracovních příležitostí na venkově • Nedostatek finančních prostředků na rozvoj a modernizaci • Konflikty rozvojových aktivit obcí s ochranou přírody • Nízká kupní síla

Tab.58 Kulturní hodnoty

Silné stránky	Slabé stránky
<p>Kulturní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vliv barokního umění na venkově – sakralizace krajiny, dochovalost kulturních uměleckých i užitných (technických, hospodářských...) staveb z různých časových období • Významný kulturně historický potenciál města Hluboká nad Vltavou a obcí Bavorovice a Munice, které byly vyhlášeny vesnickou památkovou zónou • Přítomnost zámku Hluboká a loveckého zámečku Ohrada • Množství organizací působících v oblasti kultury a památkové péče 	<p>Kulturní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nedostatečné docenění kulturní a přírodní hodnoty území • Velké množství památek je ve špatném stavebním stavu • Informovanost o kulturním dědictví je všeobecně na nízké úrovni • Negativní působení rušivých vlivů nových stavebních zásahů na venkově • Nedostatky v systému a způsobu ochrany kulturního dědictví
Příležitosti	Ohrožení
<p>Kulturní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Evropský zájem na vyzdvižení a poznání přírodního a kulturního dědictví jednotlivých členských zemí • Zvýšení informovanosti návštěvníků i místních obyvatel o kulturních aktivitách v zájmovém území • Účinnější propagace památek a to i v zahraničí • Širší poskytování informací o grantových podporách, státních dotačních titulech a strukturálních fondech EU 	<p>Kulturní hodnoty</p> <ul style="list-style-type: none"> • Střety zájmů: ochrana kulturní krajiny a památkového fondu versus rozvojové aktivity • Zvýšené prostorové nároky na volnou krajinu – neregulovaná stavební činnost může vést k narušení krajinného rázu, horizontu obcí, deformaci místně zachovalé urbanistické struktury sídel, popření tradičních a charakteristických znaků sídel a krajiny • Negativní projev nesourodé výstavby nově vytvořených urbanizovaných celků • Nebezpečí ztráty kulturního dědictví (špatný technický stav památek, nová moderní výstavba v okolí památek)

4.2. Závěry vyplívající ze SWOT analýzy zájmového území

PŘÍRODNÍ HODNOTY

Krajina řešeného území je přírodně nadprůměrně hodnotná, proto je nutno ji chránit. Nachází se zde chráněná území, navržené evropsky významné lokality, ptačí oblast, velké množství památných stromů. Dlouhodobé a intenzivní působení kolektivizačních tendencí však i zde narušilo krajinnou strukturu, rozmanitost přírodních forem, přispělo ke ztrátě ekologicky stabilních prvků a přispělo k vytvoření ekologických zátěží. Realizací opatření podporovaných z krajino tvorných programů MŽP se postupně daří navracet přírodě a krajině její původní tvář a rovnováhu. Tyto opatření jsou však limitovány nedostatkem finančních prostředků.

Realizací opatření by mělo postupně docházet k rozvinutí polyfunkčního využívání krajiny, podpoření akumulacní a retenční schopnosti krajiny, zvýšení biodiverzity krajiny, podpoření mimoprodukčních funkcí zemědělství, zlepšení ochranné funkce lesa, zvýšení propustnosti krajiny a posílení její ekologické stability.

V řešeném území byl zpracován návrh krajinné památkové zóny Hlubocko, která však nebyla dosud vyhlášena pro opakovaný nesouhlas příslušných obecních úřadů. Do doby jejího vyhlášení je potřeba tuto lokalitu považovat za kulturně a historicky hodnotné území s potřebou zvýšené ochrany před negativními zásahy.

CIVILIZAČNÍ HODNOTY

Infrastruktura

V zájmovém území je potřeba zlepšit dopravní dostupnost obcí. V této souvislosti se nabízí možnost rozšíření dopravního integrovaného systému.

Dále je zapotřebí klidnění dopravy v centru města a definovat podobu cyklistických stezek a tras v obydlené části města.

V souvislosti s nárůstem počtu návštěvníků v centru města a jeho okolí a dále realizací nových objektů cestovního ruchu, je potřeba řešit parkovací plochy ve městě a jeho okolí. Jedná se zejména o lokality ZOO Ohrada, centrální parkoviště, sportovní areál v Podskalí a další lokality související s rozvojem města a obcí.

Nutné je také řešit chybějící napojení některých obcí na vodohospodářskou infrastrukturu a dořešení protipovodňových opatření.

Podpora a rozvoj podnikání

Město a obce by se měly zaměřit na přípravu nevyužívaných či částečně zanedbaných ploch a objektů k realizaci průmyslových zón a objektů k podnikání. Neměly by být většího rozsahu a využitelné spíše pro malé a střední podnikatele, pro lehký průmysl a služby.

Při realizaci těchto projektů by město či obce měly spolupracovat s možnými investory. Spolupráce veřejného a soukromého sektoru by měla probíhat i v rámci podpory podnikatelských záměrů v oblasti cestovního ruchu.

Velkou výhodou pro rozvoj cestovního ruchu a podnikání představuje blízké mezinárodní letiště Hosín. Budoucí aktivity by se měly také zaměřit na využití jeho potenciálu.

Cestovní ruch

a) Podpora rozvoje jiných forem cestovního ruchu

Dokončit výstavbu cyklostezek ve městě a v obcích, podpořit rozvoj hipoturistiky (jízda na koních) a jejího zázemí a také pěší turistiky. Zaměřit se na iniciaci a podporu výstavby a rekonstrukce potenciálních center agroturistiky jako Dvůr Vondrov a případně dalších původně zemědělských objektů. Vznik těchto center může významně přispět i k prodloužení turistické sezóny a doby pobytu návštěvníků ve městě.

Využití potenciál Hněvkovické přehradní nádrže by mohl přispět k rozvoji obce Purkarec a tím pádem rozšířit nabídku města. V zájmu rozvoje turistiky, cykloturistiky a hipoturistiky by bylo vhodné rozšířit doplňková zařízení (odpočívadla, občerstvení, půjčovny kol, informační tabule, atd.)

b) Podporovat tradiční aktivity v oblasti cestovního ruchu

Rozsáhlé obory a bažantnice v územním obvodu města jsou významnou výhodou v nabídce turistických produktů. Jejich využití pro širší klientelu je další příležitostí pro rozvoj cestovního ruchu ve městě a jeho okolí. Dále by bylo vhodné podporovat tradiční jihočeské výlovy rybníků jako produkt cestovního ruchu.

Náves v Municích, domy v Bavorovicích a dalších obcích jsou tradičním prvkem lidové architektury (selské baroko). Větší návštěvnost těchto památek může přispět k prodloužení doby pobytu návštěvníků v okolí města a rozšíří tak nabídku atraktivit.

c) Prodloužit turistickou sezónu a dobu pobytu návštěvníků ve městě

Pořádání kongresů a pracovních či odborných setkání menšího rozsahu může přispět k oživení zájmu o město mimo hlavní turistickou sezónu. Ve městě v současné době chybí kvalitní společenský sál vhodný k pořádání společenských a kulturních akcí.

Podpora projektů v oblasti wellness a lázeňství jako je výstavba wellness centra (lázně), ubytovacích kapacit, infrastruktury pro aktivní relaxaci (sauny, solária, posilovny, squash a další).

Státní zámek Hluboká nad Vltavou je přední atraktivitou v rámci Jihočeského kraje, jeho otevření mimo hlavní sezónu by se jistě velmi pozitivně projevilo u potenciálních návštěvníků města.

Ve městě je citelný nedostatek ubytovacích kapacit, zejména hotelového typu. Úkolem města je účinná podpora projektů podnikatelského sektoru při realizaci těchto projektů.

d) Zlepšit a rozšířit propagaci a profil města

Propagace strategického profilu města jako centra cestovního ruchu, města podporujícího společenské, kulturní a sportovní aktivity, města vzdělanosti, podporující tradice a tradiční aktivity (lesnictví, rybářství a myslivost).

Při propagaci města v České republice i v zahraničí je nutno spolupracovat i s jinými městy. V rámci zahraničí např. s partnerskými městy, v rámci České republiky s významnými centry turistiky jako jsou např. města Český Krumlov, Třeboň a České Budějovice.

Propagační materiály města by měly být vydávány i v jiných světových jazycích např. anglickém, německém, francouzském, ruském, italském, holandském. Stejně tak internetová prezentace města by měla být přístupná i v jiných světových jazycích a měla by se dále rozšiřovat a inovovat. To se týká i městského informačního a orientačního systému, který by měl být v rámci celého zájmového území doplněn a zkvalitněn. Veškeré propagační materiály by se neměly týkat pouze města Hluboká nad Vltavou, ale zaměřovat se i na další obce a atraktivní lokality v rámci celého zájmového území.

Vzdělání, kultura, sport a volnočasové aktivity

Město a obce by měly podporovat rozvoj místních sdružení občanů, sportovní kluby a spolky se sídlem v řešeném území, neboť přispívají k oživení společenských aktivit města. Dále by měla být věnována podpora kulturním centrům jako je např. KC Panorama, Alšova jihočeská galerie, galerie Knížecí dvůr aj. přinášející kulturní vyžití jak pro místní občany tak i pro turisty.

Se zvyšující se prestiží města roste i atraktivita a cena pozemků ve městě. To může mít za následek omezení výstavby nových domů pro místní občany. Město by na tuto situaci mohlo reagovat výstavbou startovacích bytů pro mladé místní občany. V místech dříve zaniklé obydlené čtvrti Podskalí, realizovat novou výstavbou, aby došlo k propojení centra města se Zámostím.

Město a obce by nadále měly podporovat výstavbu dětských a sportovních hřišť a rekonstrukci stávajících. V rámci této aktivity řešit též výsadbu zeleně na veřejných prostranstvích a revitalizaci stávající.

Ve městě v současné době chybí zainvestovaná venkovní plocha pro pořádání společenských a kulturních akcí typu koncerty, benátské noci a další formy oslav a festivalů

Rozvoj venkova

Vykořeněním tradičního způsobu života venkova v období let 1948-1989 došlo k odumření historicky stabilního, selského, řemeslného a živnostenského stavu. Přejít obyvatel venkova převážně do dělnických profesí a jejich uplatnění v podnicích ve městech následně způsobilo vylidnění vesnic a ztrátu vnitřní vyvážené společenské struktury. Současně probíhající ekonomické a společenské změny zasáhly venkovské obyvatelstvo, tradičně konzervativní s velkou mírou setrvačnosti, nepřipravené.

Nedostatečná infrastruktura, zrušená obchodní síť, nízké a nejisté výdělky a zvyšující se nezaměstnanost jsou příčinou dalšího vylidňování venkova a stárnutí jeho populace i po roce 1989. Rehabilitace a návrat podnikání do vesnic v jeho tradičních formách či zcela nových oborech a technologiích jsou

jednou z příležitostí stabilizace obyvatel a tím i uchování typického rázu venkova, přitažlivého pro řadu obyvatel měst preferujících klidnější životní styl v čistém prostředí. Vylidnění vesnic a tvrdý zásah do jejich společenských struktur v období let 1948-1989 také negativně zasáhly charakteristický stavební fond. Chátrající obytné i hospodářské budovy nejsou ojedinělými případy.

Kulturně a historicky významná typická venkovská zástavba je neodmyslitelnou součástí venkova. Je naší povinností uchovat toto dědictví pro další generace. Totéž platí i o duchovních hodnotách, tradicích a zvycích. Kvalitativní změnou obrazu obcí, rekonstrukcí a obnovou typické zástavby, včetně doprovodných staveb, infrastruktury a doplněním zeleně dojde také ke zvýšení atraktivnosti pro bydlení a zejména pro venkovskou turistiku.

Mělo by dojít ke stabilizaci obyvatel ve venkovských sídlech (zejména mladých lidí a v obcích ohražených odlivem obyvatel). Dále by bylo vhodné vytvořit nové pracovní příležitosti a trvalé pracovní místa a přispět tak ke zvýšení konkurenceschopnosti obcí. Obnovení stavebního fondu, zachování a udržování charakteristického rázu venkovských sídel přispívá ke zvýšení turistického ruchu, stejně tak i poskytnutí možnosti kulturního a rekreačního vyžití.

KULTURNÍ HODNOTY

Celé řešené území lze považovat za kulturně a historicky hodnotné území s celou řadou kulturních památek. Nejvýznamnější z nich je státní zámek Hluboká a lovecký zámeček Ohrada. Nacházejí se zde i dvě vesnické památkové zóny Bavorovice a Munice. Fungující zde významné kulturní instituce a organizace (muzeum, galerie, knihovna) a existují zde kulturní zařízení regionálního charakteru (zoologická zahrada). Je tu již mnohaletá tradice pořádání významných kulturních projektů i charakteristická a jedinečná místní kultura, návaznost na tradice a bohatou historii (výlovy rybníků, hony,

místní slavnosti). Funguje zde velké množství zájmových a spolkových organizací a sdružení, které mají mnohde dlouholetou tradici a jsou významným prvkem při vytváření místní identity a charakteristické místní kultury. Jejich další rozšíření a rozvíjení je žádoucí, avšak brání mu nedostatek prostředků.

Současný stav mnoha kulturních památek není v důsledku nedostatečné údržby v minulosti uspokojivý a jsou zapotřebí značné prostředky na jejich obnovu (rekonstrukci, restaurování). Obnova, popřípadě restaurování památek by znamenala jejich uchování pro budoucí generace a zlepšení, eventuálně vůbec možnost jejich využití a zpřístupnění veřejnosti. Tyto investice by mimo jiné přispěly ke zvýšení atraktivity prostředí, a tím i ke zvýšení turistického ruchu v celém zájmové území. Opravené a zpřístupněné památky by dále podnítily zájem o historii a tradice, čímž by přispěly mimo jiné ke zlepšení kulturního a historického povědomí obyvatel.

5. POUŽITÁ LITERATURA

Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, památné stromy;

URL: http://drusop.nature.cz/ost/chrobjekty/pstromy/index.php?frame&SHOW_ONE=1&ID=10052

Biogeografické členění České republiky; RNDr. Martin Culek [ed.]; Vydalo nakladatelství ENIGMA, Praha 1995

Český statistický úřad; Sčítání lidu, domů a bytů 2001; Hluboká nad Vltavou;

URL: <http://www.czso.cz/sldb/sldb2001.nsf/obce/544485?OpenDocument>

Evropsky významné lokality v České republice, Natura 2000;

URL: http://stanoviste.natura2000.cz/index.php?page=lokalita_detail&LokalitaKod=CZO0314126

Fyzický zeměpis jižních Čech, přehled geologie, geomorfologie a vodopisu;

Stanislav Chábera; vydala Jihočeská univerzita České Budějovice 1998

Geobotanická mapa České socialistické republiky, mapa rekonstruované

přirozené vegetace, měřítko 1:1 000 000; Vydala Academia, nakladatelství Československé akademie věd, ve spolupráci s Kartografií, n.p. Praha 1976

Internetové stránky Národního památkového ústavu

URL: <http://www.npu.cz>

Mapa klimatických oblastí ČSSR; Quitt; GÚ ČSAV Brno, 1971

Město jménem Hluboká; Daniel Kovář, Pavel Koblasa; vydal Historicko-

vlastivědný spolek v Českých Budějovicích ve spolupráci s městem Hluboká nad Vltavou; 1997

Paměti města Hluboké; J. Mařík; nákladem města Hluboké 1923

Ptačí oblastí oblasti v České republice, Natura 2000;

URL: http://ptaci.natura2000.cz/index.php?page=lokalita_detail&LokalitaKod=CZO311036

Státní zámek Hluboká; Dalibor Klusák; vydalo Pressfoto 1983

Syntetická půdní mapa české republiky; Výzkumný ústav meliorací a ochrany

půd; Praha 1994

Urbanistická kompozice; Prof. Ing. Arch. Vladimír Meduna, Dr. h. c.;

vydavatel Vysoké učení technické v Brně; 1985

*Územní plán zóny – regulační plán Hluboká nad Vltavou – Zámostí;
A + U design, spol. s.r.o.; 1997*

*Územní plán zóny – regulační plán Hluboká nad Vltavou – město;
A + U design, spol. s.r.o.; 1994;*

*Vegetace ČSSR, Geobotanická mapa; Dr. Rudolf Mykiška a kolektiv;
Academia 1968*

*Vysvětlivky k základní geologické mapě ČSSR 1:25 000; 22-443 Hluboká nad
Vltavou; vydal Ústřední ústav geologický Praha 1980*

*Základní geologická mapa ČSSR 1:25 000; 22-423 Hluboká nad Vltavou;
vydal Ústřední ústav geologický ve spolupráci s n.p. Kartografie Praha 1980*

*Zonální struktury – urbanistická typologie; Ing. Arch. Luboš Douthník, CSc.;
vydavatel české vysoké učení technické v Praze; 1989*

6. SEZNAM PŘÍLOH

Přílohy

Příloha č. 1 Katastrální území

Příloha č. 2 Nemovité kulturní památky

Příloha č. 3 Hlavní půdní jednotky v zájmovém území

Mapy

Mapa č.1 Bioregiony

Mapa č.2 Půdní poměry

Mapa č.3 Geobotanická mapa

Mapa č.4 Biogeografická mapa

Mapa č.5 Hlubocké obory

Mapa č.6 Hlubocké hráze

Mapa č.7 Ptačí oblast hlubocké obory

Mapa č.8 Silniční síť

Mapa č.9 Intenzita dopravy

Mapa č.10 Intenzita dopravy Hluboká nad Vltavou

Mapa č.11 ÚSES

Mapa č.12 Výkres limitů

Příloha č. 1 Katastrální území

Katastrální území	Počet obyvatel	Celková plocha [ha]	Orná půda [ha]	Zahrady [ha]	TTP [ha]	Les [ha]	Voda [ha]	Zastavěno [ha]	Ostatní [ha]
Bavorovice	312	524,60	363,96	5,3	15,29	45,48	35,10	7,18	52,30
Hluboká nad Vltavou	3652	3409,97	320,81	57,42	358,85	2033,94	310,65	41,94	286,36
Hroznějovice	51	551,65	208,71	5,97	79,05	218,92	7,53	4,89	26,58
Jaroslavice u Kostelce	-	370,84	118,42	1,27	29,82	150,09	57,94	0,05	13,28
Jeznice	35	606,86	170,00	4,56	55,98	338,35	18,02	2,82	17,14
Kostelec	151	450,96	152,07	5,92	62,89	192,38	13,51	2,94	21,25
Líšnice	26	1257,02	192,99	2,89	75,62	949,42	10,32	3,11	22,68
Munice	205	569,69	258,37	3,49	23,08	183,95	56,15	5,64	39,02
Poněšice	36	631,37	81,44	4,37	39,01	476,60	7,17	2,2	20,56
Purkarec	152	738,94	98,86	4,34	242,74	289,22	67,26	4,44	32,08
Celkem	4589	9111,9	1965,63	95,53	982,33	4878,35	583,65	75,21	531,25
%		100	21,6	1,1	10,8	53,5	6,4	0,8	5,8

Příloha č. 2 Nemovité kulturní památky

Hluboká nad Vltavou

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	čp.
41394 / 3-110	kostel sv. Jana Nepomuckého	Masarykova	
15919 / 3-116	kaplička P. Marie	na cestě k zámku	
45242 / 3-113	kaplička U Rocha	směr zámek Ohrada	
31512 / 3-118	židovský hřbitov	V od munického rybníka	
20928 / 3-115	výklenková kaplička sv. Antonína	na cestě k zámku	
16326 / 3-114	boží muka	při parku	
21203 / 3-111	boží muka	proti OÚNZ	
52821 / 3-112	boží muka marradaská	spojka silnic Hamry - St. obora	
20166 / 3-119	socha sv. Jana Nepomuckého	při rozcestí	
24512 / 3-5875	silniční most	na silnici II/146	
23216 / 3-126	silniční most - mostek s kapličkou	sil. do Č. B., u odbočky k nádraží	
53712 / 3-125	silniční most - mostek s kapličkou sv. Jana Nepomuckého	S od Bavorovic	
31733 / 3-5876	silniční most nadjezd nad tratí	sil. II/146, směr Dobřejovice	
28949 / 3-5981	rudný důl - štola zv. Kampanova díra		
17276 / 3-128	mohylník, archeologické stopy	ve Staré oboře	
19605 / 3-5478	mohylník, archeologické stopy	Tolom	
20466 / 3-5530	mohylník, archeologické stopy	Uhliště	
23173 / 3-5477	mohylník, archeologické stopy	V bokách	
24462 / 3-5474	mohylník, archeologické stopy	Nad Kaštánkem, Zel. rajštajk	
29597 / 3-5532	mohylník, archeologické stopy	Nad munickými vraty	
35472 / 3-5274	mohylník, archeologické stopy	Purkarecká polesí	

36652 / 3-5531	mohylník, archeologické stopy	Rudolfův kout	
37595 / 3-5529	mohylník, archeologické stopy	Vrkoč	
38275 / 3-5533	mohylník, archeologické stopy	JZ 300m od hradiště Baba	
38889 / 3-5475	mohylník, archeologické stopy	Nad Kampanovkou	
41658 / 3-5527	mohylník, archeologické stopy	Holý vrch	
44641 / 3-5528	mohylník, archeologické stopy	Zahrádecká vrata	
24347 / 3-120	výšinné opevněné sídliště - hradiště Baba, archeologické stopy	na srázu k Vltavě	
53427 / 3-104	měšťanský dům		čp.6
21147 / 3-103	zámek Ohrada		čp.17
35190 / 3-105	jiná správní stavba - úřednický dům starý	nám. Čsl. armády	čp.52
39530 / 3-102	zámek		čp.142
19077 / 3-106	měšťanský dům	Podskalí	čp.146
27241 / 3-121	vodní mlýn Ungnadův, z toho jen: reliéf	sejmut a uložen na NV	čp.211
32782 / 3-122	rybník Bezdrev s baštou		čp.767
34661 / 3-123	sýpka	Tyršova	

Bavorovice

Číslo rejstříku	Památku	Ulice,nám./umístění	čp.
22832 / 3-20	kaplička	náves	
37657 / 3-19	boží muka	v rampě nadjezdu trati	
44592 / 3-5	venkovská usedlost		čp.4
35480 / 3-6	venkovská usedlost, s omezením: bez chlévu, stodoly a stájí		čp.5
31294 / 3-7	zemědělský dvůr		čp.8
16539 / 3-8	venkovská usedlost		čp.11
27043 / 3-9	zemědělský dvůr		čp.12
37553 / 3-10	zemědělský dvůr		čp.13

14263 / 3-11	venkovská usedlost		čp.16
23092 / 3-12	venkovská usedlost		čp.17
22969 / 3-13	venkovská usedlost		čp.21
25469 / 3-14	venkovská usedlost		čp.24
34280 / 3-15	venkovská usedlost		čp.29
14922 / 3-16	venkovská usedlost		čp.31
38679 / 3-17	venkovská usedlost		čp.38
47111 / 3-18	venkovská usedlost		čp.59
44593 / 3-4	venkovská usedlost		čp.?
40530 / 3-21	kovárna		čp.?

Jeznice

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění
19949 / 3-175	mohylník, archeologické stopy	Hřeben
24901 / 3-5525	mohylník, archeologické stopy	při široké aleji
26121 / 3-5523	mohylník, archeologické stopy	nad Rochačkami
37036 / 3-5524	mohylník, archeologické stopy	Šífarna

Hroznějovice

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění
26918 / 3-5490	mohylník, archeologické stopy	les Babinec
34507 / 3-5541	mohylník, archeologické stopy	les Slavonice, střed
34560 / 3-5538	mohylník, archeologické stopy	Jaroslavický vrch II
35270 / 3-5508	mohylník, archeologické stopy	Na kamenitém
42216 / 3-5496	mohylník, archeologické stopy	Jaroslavický vrch
45604 / 3-5277	mohylník, archeologické stopy	les Babinec

Kostelec

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	čp.
46975 / 3-210	kostel sv. Vavřince		
28255 / 3-5489	mohylník, archeologické stopy	Černý les	
41965 / 3-209	venkovská usedlost		čp.8

Líšnice

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	
18051 / 3-5535	mohylník, archeologické stopy	nad Čapím koutem	
40668 / 3-5536	mohylník, archeologické stopy	Na přísežné	
47040 / 3-5537	mohylník, archeologické stopy	U hrázky	

Munice

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	čp.
21960 / 3-262	venkovská usedlost		čp.19
23995 / 3-263	venkovská usedlost		čp.20
53268 / 3-264	venkovská usedlost		čp.21
52421 / 3-265	venkovská usedlost		čp.22
39589 / 3-261	venkovská usedlost		čp.23

Poněšice

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	čp.
17845 / 3-5518	mohylník, archeologické stopy	Hora	
19512 / 3-5511	mohylník, archeologické stopy	Kameniště I	
26390 / 3-5517	mohylník, archeologické stopy	Kameniště II	
27082 / 3-5519	mohylník, archeologické stopy	Dukátová plantáž	
46383 / 3-5495	mohylník, archeologické stopy	U háje	
22721 / 3-367	mohylník Hrady, archeologické stopy		
100069	venkovský dům		čp.4

Purkarec

Číslo rejstříku	Památka	Ulice,nám./umístění	čp.
28648 / 3-371	hrad Karlův Hrádek, zřícenina	na skále nad Vltavou	
37173 / 3-379	kostel sv. Jiří		
46798 / 3-5263	kaple sv. Rozálie	les U Rohaček	
25964 / 3-5492	mohylník, archeologické stopy	Na kukli	
26833 / 3-380	mohylník, archeologické stopy	Strážiště	
53796 / 3-373	venkovská usedlost		čp.26
38576 / 3-374	venkovská usedlost		čp.30
53263 / 3-375	venkovská usedlost		čp.31
30827 / 3-376	venkovská usedlost		čp.34
53289 / 3-377	venkovská usedlost		čp.50
34975 / 3-378	hospoda		čp.92

Příloha č.3 Hlavní půdní jednotky v zájmovém území

HPJ 15	Illimerizované půdy a hnědozemě illimerizované, včetně slabě oglejených forem na svahovinách se sprašovou příměsí; středně těžké až těžké s příznivým vodním režimem
HPJ 21	Hnědé půdy a drnové půdy (regosoly), rendziny a ojediněle i nivní půdy na píscích; velmi lehké a silně výsušné
HPJ 22	Hnědé půdy a rendziny na zahliněných písčítých substrátech; většinou lehčí nebo středně těžké, s vodním režimem poněkud příznivějším než předchozí
HPJ 29	Hnědé půdy, hnědé půdy kyselé a jejich slabě oglejené formy převážně na rulách, žulách a svorech a na výlevných kyselých horninách; středně těžké až lehčí, mírně šterkovité, většinou s dobrými vláhovými poměry
HPJ 32	Hnědé půdy a hnědé půdy kyselé na žulách, rulách, svorech a jim podobných horninách a výlevných kyselých horninách; většinou slabě až středně šterkovité, s vyšším obsahem hrubšího písku, značně vodopropustné, vláhové poměry jsou velmi závislé na vodních srážkách
HPJ 37	Mělké hnědé půdy na všech horninách; lehké, v ornici většinou středně šterkovité až kamenité, v hloubce 0,3 m silně kamenité až pevná hornina; výsušné půdy (kromě vlhkých oblastí)
HPJ 40	Svažité půdy (nad 12o) na všech horninách; lehké až lehčí středně těžké, s různou šterkovitostí a kamenitostí nebo bez nich; jejich vláhové poměry jsou závislé na srážkách
HPJ 46	Hnědozemě illimerizované oglejené a illimerizované půdy oglejené na svahových hlínách se sprašovou příměsí; středně těžké, až středně šterkovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření
HPJ 47	Oglejené půdy na svahových hlínách; středně těžké až středně skeletovité nebo slabě kamenité, náchylné k dočasnému zamokření
HPJ 50	Hnědé půdy oglejené a oglejené půdy na různých horninách (hlavně žulách, rulách) s výjimkou horniny HPJ 48, 49; zpravidla středně těžké, slabě až středně šterkovité až kamenité, dočasně zamokřené
HPJ 52	Oglejené půdy a hnědé půdy oglejené na usazeninách limnického terciéru; lehčí středně těžké, bez šterku nebo slabě šterkovité, náchylné k dočasnému zamokření
HPJ 54	Oglejené půdy a hnědé půdy, oglejené na různých jílech, včetně slinitých, na jílech limnického terciéru; těžké až velmi těžké, bez šterku, s velmi nízkou propustností a špatnými fyzikálními vlastnostmi, obvykle dočasně zamokřené
HPJ 58	Nivní půdy glejové na nivních uloženinách; středně těžké, vláhové poměry méně nepříznivé, po odvodnění příznivé
HPJ 68	Glejové půdy zrašelinělé a glejové půdy úzkých údolí, včetně svahů, obvykle lemující malé vodní toky; středně těžké až velmi těžké, zamokřené, po odvodnění vhodné pouze pro louky